

ZAKON

o parničnom postupku

– NESLUŽBENI PREČIŠĆENI TEKST –

Priredio:
Josip Lovrić
Kantonalni sud u Livnu

ZAKON

o parničnom postupku

– neslužbeni prečišćeni tekst –

DIO PRVI - OSNOVNE ODREDBE	1
I - OSNOVNA NAČELA	1
II - NADLEŽNOST SUDA	2
1. Zajedničke odredbe	2
2. Nadležnost sudova u sporovima s međunarodnim elementom	2
3. Stvarna nadležnost	3
4. Mjesna nadležnost	3
a) Opća mjesna nadležnost	3
b) Izberiva mjesna nadležnost	3
Nadležnost u sporovima za naknadu štete	3
Nadležnost u sporovima radi zaštite prava na temelju pismenog jamstva proizvođača	3
Nadležnost u sporovima radi zaštite prava potrošača	3
Nadležnost u sporovima za zakonsko uzdržavanje	3
Nadležnost u bračnim sporovima	3
Nadležnost u sporovima o utvrđivanju ili osporavanju očinstva ili materinstva	4
Nadležnost po mjestu u kome se nalazi poslovna jedinica pravne osobe	4
Nadležnost u sporovima iz nasljednopravnih odnosa	4
Nadležnost po mjestu plaćanja	4
Nadležnost u sporovima iz radnih odnosa	4
Nadležnost u sporovima zbog smetanja posjeda na pokretninama	4
c) Isključiva mjesna nadležnost	4
Nadležnost u sporovima o nekretninama	4
Nadležnost u sporovima o zrakoplovu i brodu	4
Nadležnost za sporove u ovršnom i stečajnom postupku	4
d) Supsidijarna nadležnost	4
Nadležnost za suparničare	4
Nadležnost za osobe za koje ne postoji opća mjesna nadležnost u Federaciji	4
Nadležnost po mjestu gdje se nalazi zastupstvo strane osobe u Federaciji	5
e) Određivanje mjesne nadležnosti od višega suda	5
f) Sporazum o mjesnoj nadležnosti	5
DIO DRUGI - TIJEK POSTUPKA	5
A. POSTUPAK PRED PRVOSTUPANJSKIM SUDOM	5
III - T U Ž B A	5
1. Tužba i njezin sadržaj	5
2. Tužba za utvrđenje	5
3. Isticanje više tužbenih zahtjeva u jednoj tužbi	6
4. Preinaka tužbe	6
5. Povlačenje tužbe	6
6. Postojanje parnice	7
IIIA. - POSTUPAK ZA RJEŠAVANJE SPORNOG PRAVNOG PITANJA	7
IV - PRIPREMA GLAVNE RASPRAVE	7
1. Opće odredbe	7
2. Prethodno ispitivanje i dostava tužbe	8
3. Odgovor na tužbu	8
a) Odgovor na tužbu i njegov sadržaj	8
b) Protutužba i odgovor na protutužbu	8
4. Pripremno ročište	8
a) Opće odredbe	8
b) Medijacija i sudska nagodba	9
c) Zakazivanje ročišta za glavnu raspravu	10
V - GLAVNA RASPRAVA	10
1. Tijek glavne rasprave	10
2. Odgoda, odlaganje i nastavak ročišta	12

3. Javnost glavne rasprave	12
VI - DOKAZI I IZVOĐENJE DOKAZA	13
1. Opće odredbe	13
2. Očevid	13
3. Isprave	13
4. Svjedoci	14
5. Vještaci	15
6. Saslušanje stranaka	16
7. Osiguranje dokaza	17
VII - SUDSKE ODLUKE	17
1. Zajedničke odredbe	17
2. Presuda	17
a) Opće odredbe	17
b) Presuda na temelju priznanja	18
c) Presuda na temelju odricanja	18
d) Presuda zbog propuštanja	18
e) Donošenje, pismena izrada i dostava presude	18
f) Dopunska presuda	19
g) Ispravak presude	19
h) Pravomoćnost presude	19
3. Rješenje	19
B. POSTUPAK PO PRAVNIM LIJEKOVIMA	20
VIII - REDOVITI PRAVNI LIJEKOVI	20
1. Žalba protiv presude	20
a) Pravo na žalbu	20
b) Sadržaj žalbe	20
c) Razlozi zbog kojih se presuda može pobijati	20
d) Postupak po žalbi	21
e) Granice ispitivanja prvostupanjske presude	22
f) Odluke drugostupanjskog suda o žalbi	22
2. Žalba protiv rješenja	24
IX - IZVANREDNI PRAVNI LIJEKOVI	24
1. Revizija	24
2. Ponavljanje postupka	26
3. Odnos između prijedloga za ponavljanje postupka i revizije	28
DIO TREĆI	28
X - SUDSKE MJERE OSIGURANJA	28
DIO ČETVRTI - OPĆE ODREDBE	31
XI - STRANKE I NJIHOVI ZAKONSKI ZASTUPNICI	31
XII - PUNOMOĆNICI	33
XIII - JEZIK U POSTUPKU	34
XIV - VRIJEDNOST SPORA	34
XV - ROKOVI I ROČIŠTA	35
1. Rokovi	35
2. Ročište	35
3. Povrat u prijašnje stanje	36
XVI - PODNESCI	36
XVII - DOSTAVA PISMENA	37
1. Opće odredbe	37
a) Način dostave pismena	37
b) Dostava fizičkim i pravnim osobama	37
c) Vrijeme i mjesto dostave	38
3. Dostava preko ovlaštene pravne osobe ili ovlaštene službene osobe suda	38
a) Dostava fizičkim osobama	38
b) Dostava pravnim osobama	39
c) Odbijanje primitka pismena	39
d) Dostavnica	39
4. Promjena adrese	39

5. Punomoćnik i zastupnik za primanje pismena.....	40
6. Dostava od strane stranaka	40
XVIII - PREGLEDANJE I PREPISIVANJE SPISA	40
XIX - ISKLJUČENJE I IZUZEĆE.....	40
XX - SUPARNIČARI.....	41
XXI - SUDJELOVANJE TREĆIH OSOBA U PARNICI	42
1. Sudjelovanje umješača	42
1a. Intervencijski učinak presude	42
2. Obavijest treće osobe o parnici	43
XXII - ZAPISNICI.....	43
XXIII - PREKID, ZASTOJ I OBUSTAVA POSTUPKA.....	44
XXIV - TROŠKOVI POSTUPKA.....	45
1. Parnični troškovi.....	45
2. Troškovi u postupku za osiguranje dokaza.....	46
3. Oslobođenje od plaćanja troškova postupka	46
XXV - NEPOŠTIVANJE SUDA	47
XXVI - PRAVNA POMOĆ	47
DIO PETI - POSEBNI POSTUPCI	48
XXVII - POSTUPAK U PARNICAMA IZ RADNIH ODNOSA	48
XXVIII - POSTUPAK U PARNICAMA ZBOG SMETANJA POSJEDA	48
XXIX - POSTUPAK U SPOROVIMA MALE VRIJEDNOSTI	49
XXX - POSTUPAK PRED IZBRANIM SUDOM	49
XXXA. - TUŽBA ZA ZAŠTITU KOLEKTIVNIH INTERESA	51
DIO ŠESTI	52
XXXI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE	52

ZAKON
O PARNIČNOM POSTUPKU
– neslužbeni prečišćeni tekst –

Dio prvi

OSNOVNE ODREDBE

I - OSNOVNA NAČELA

Članak 1.

Ovim zakonom se određuju pravila postupka na temelju kojih općinski sudovi, kantonalni sudovi i Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud Federacije) raspravljaju i odlučuju u građanskopravnim sporovima ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 2.

(1) U parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku.

(2) Sud ne može odbiti odlučivati o zahtjevu za koji je mjerodavan.

(3) Sud u postupku primjenjuje materijalno pravo po vlastitoj ocjeni i nije vezan za navode stranaka glede materijalnog prava.

Članak 3.

(1) Stranke mogu slobodno raspolagati zahtjevima koje su stavile tijekom postupka.

(2) Sud neće uzvati raspolaganja stranaka koja su protivna prinudnim propisima.

Članak 4.

Sud odlučuje o tužbenom zahtjevu, u pravilu, na temelju usmene, neposredne i javne rasprave.

Članak 5.

Svaka stranka ima pravo očitovati se o prijedlozima i zahtjevima protivne stranke. Samo kad je to ovim zakonom određeno, sud je ovlašten odlučiti o zahtjevu o kojem protivnoj stranci nije bila dana mogućnost očitovanja.

Članak 6.

U parničnom postupku u ravnopravnoj su upotrebi bosanski jezik, hrvatski jezik i srpski jezik, a službena pisma su latinica i ćirilica.

Članak 7.

(1) Stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i izvoditi dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

(2) Sud će razmotriti i utvrditi samo činjenice koje su stranke iznijele i odrediti izvođenje samo onih dokaza koje su stranke predložile, ako zakonom nije drukčije određeno.

(3) Sud je ovlašten utvrditi i činjenice koje stranke nisu iznijele i naložiti izvođenje dokaza koje stranke nisu predložile ako iz rezultata rasprave i dokazivanja proizilazi da stranke idu za tim da raspoložu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati (članak 3. stavak 2.).

Članak 8.

Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud na temelju slobodne ocjene dokaza. Sud će savjesno i pažljivo ocijeniti svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno.

Članak 9.

Stranke su dužne pred sudom govoriti istinu i savjesno se koristiti pravima koja su im priznata ovim zakonom.

Članak 10.

(1) Stranka ima pravo da sud odluči o njezinim zahtjevima i prijedlozima u razumnom roku.

(2) Sud je dužan provesti postupak bez odugovlačenja i sa što manje troškova, te onemogućiti svaku zlouporabu prava koja strankama pripadaju u postupku.

Članak 11.

Prvostupanjski postupak sastojat će se, u pravilu, od dva ročišta - jednog pripremnog ročišta i jednog ročišta za glavnu raspravu.

Članak 12.

(1) Kad odluka suda ovisi o rješavanju nekog prethodnog pitanja koje se odnosi na to da li postoji neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugo nadležno tijelo (prethodno pitanje), sud može sam riješiti to pitanje, ako posebnim propisima nije drukčije određeno.

(2) Odluka suda o prethodnom pitanju ima pravni učinak samo u parnici u kojoj je to pitanje riješeno.

(3) U parničnom postupku sud je glede postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinitelja vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženik oglašava krivim.

Članak 13.

(1) U prvostupanjskom postupku i postupku po prijedlogu za ponavljanje postupka, sudi sudac pojedinac.

(2) U prvostupanjskom postupku, u sporovima male vrijednosti, može postupati i odlučivati stručni suradnik.

(3) Stručni suradnik, u postupcima iz stavka (2) ovoga članka, može poduzimati sve radnje za koje je ovim Zakonom predviđeno da ih poduzima sudac pojedinac.

(4) U drugostupanjskom postupku i postupku odlučivanja po reviziji sudi, vijeće od trojice sudaca.

Članak 14.

Ako za pojedine radnje nije zakonom određen oblik u kome se mogu poduzeti, stranke poduzimaju parnične radnje pismeno izvan ročišta ili usmeno na ročištu.

II - NADLEŽNOST SUDA

Članak 21.

1. Zajedničke odredbe

Članak 15.

- (1) Nakon primitka tužbe sud ocjenjuje je li nadležan.
- (2) Prigodom ocjenjivanja nadležnosti, sud će uzeti u obzir navode u tužbi i činjenice koje su sudu poznate.
- (3) Ako se tijekom postupka promijene okolnosti na kojima je utemeljena nadležnost suda, sud koji je bio nadležan u vrijeme podnošenja tužbe ostaje i dalje nadležan i ako bi zbog tih promjena bio nadležan drugi sud.

Članak 16.

- (1) Sud do pravomoćnosti odluke, po službenoj dužnosti, pazi spada li rješavanje spora u sudsku mjerodavnost.
- (2) Kada sud tijekom postupka, do pravomoćnosti odluke, utvrdi da za rješavanje spora nije mjerodavan sud nego neko drugo tijelo vlasti, oglasit će se nemjerodavnim, ukinuti provedene radnje u postupku i odbaciti tužbu.
- (3) Kada sud tijekom postupka utvrdi da za rješavanje spora nije mjerodavan sud u Bosni i Hercegovini, po službenoj dužnosti će se proglasiti nemjerodavnim, ukinut će provedene radnje u postupku i odbaciti tužbu.

Članak 17.

Sud do pravomoćnosti odluke, po službenoj dužnosti, pazi na svoju stvarnu mjerodavnost.

Članak 18.

- (1) Do donošenja odluke o glavnoj stvari sud će rješenjem obustaviti parnični postupak ako ustvrdi da bi postupak trebalo provesti po pravilima izvanparničnog postupka. Nakon pravomoćnosti rješenja postupak će se nastaviti po pravilima izvanparničnog postupka pred nadležnim sudom.
- (2) Radnje koje je proveo parnični sud, kao što su očevid, vještačenje, saslušanje svjedoka i drugo, i odluke koje je donio taj sud, nisu bez važnosti zato što su poduzete u parničnom postupku.

Članak 19.

- (1) Sud se može u povodu prigovora tuženika proglasiti mjesno nenadležnim ako je prigovor podnesen najkasnije u odgovoru na tužbu.
- (2) Sud se može proglasiti po službenoj dužnosti mjesno nenadležnim samo kad postoji isključiva mjesna nadležnost kojeg drugog suda, ali najkasnije do podnošenja odgovora na tužbu.

Članak 20.

- (1) Nakon pravomoćnosti rješenja kojim se oglasio nenadležnim, sud će bez odlaganja, a najkasnije u roku od tri dana, ustupiti predmet nadležnom sudu.
- (2) Sud kome je predmet ustupljen kao nadležnom nastaviti će postupak kao da je kod njega bio pokrenut.
- (3) Parnične radnje nenadležnog suda, kao što su očevid, vještačenje, saslušavanje svjedoka i drugo nisu bez važnosti zato što ih je poduzeo nenadležan sud.

(1) Ako sud kome je predmet ustupljen kao nadležnom smatra da je nadležan sud koji mu je predmet ustupio ili koji drugi sud, dostavit će, u roku od tri dana, predmet sudu koji treba riješiti taj sukob nadležnosti, osim ako nađe da mu je predmet ustupljen zbog očite pogreške, a trebalo je da bude ustupljen kojem drugom sudu, u kom će slučaju predmet ustupiti drugom sudu i o tome obavijestiti sud koji mu je predmet ustupio.

(2) Kad je u povodu žalbe protiv odluke prvostupanjskog suda kojom se taj sud proglasio mjesno nenadležnim odluku donio drugostupanjski sud, za tu je odluku vezan u svezi s nadležnošću i sud kom je predmet ustupljen, ako je drugostupanjski sud koji je odluku donio nadležan za rješavanje sukoba nadležnosti između tih sudova.

(3) Odluka drugostupanjskog suda o stvarnoj nenadležnosti prvostupanjskog suda vezuje svaki sud kome se kasnije isti predmet ustupi, ako je drugostupanjski sud nadležan za rješavanje sukoba nadležnosti između tih sudova.

Članak 22.

(1) Sukob nadležnosti između općinskih sudova istog kantona rješava kantonalni sud.

(2) Sukob nadležnosti između općinskog suda i kantonalnog suda s područja istog kantona rješava Vrhovni sud Federacije.

(3) Sukob nadležnosti između općinskih sudova s područja dva ili više kantona rješava Vrhovni sud Federacije.

(4) Sukob nadležnosti između općinskog suda jednog kantona s kantonalnim sudom drugog kantona, kao i sukob nadležnosti kantonalnih sudova rješava Vrhovni sud Federacije.

(5) Sukob nadležnosti Vrhovnog suda Federacije i općinskog, odnosno kantonalnog suda, rješava Vrhovni sud Federacije, u općoj sjednici.

Članak 23.

(1) Dok se ne riješi sukob nadležnosti, sud kom je predmet ustupljen dužan je poduzimati one radnje u postupku za koje postoji opasnost od odgode.

(2) Protiv rješenja kojim se odlučuje o sukobu nadležnosti nije dopuštena žalba.

Članak 24.

Svaki sud obavlja radnje u postupku na svom području, ali ako postoji opasnost od odgode, sud će poduzeti obavljanje pojedinačnih radnji i na području drugog suda. O tome će se obavijestiti sud na čijem će se području poduzeti radnja.

2. Nadležnost sudova u sporovima s međunarodnim elementom

Članak 25.

(1) Glede nadležnosti sudova u Federaciji u postupcima u kojima je stranka stranac koji uživa pravo imuniteta u Bosni i Hercegovini, strana država ili međunarodna organizacija, važe pravila međunarodnog prava.

(2) Sud u slučaju sumnje o postojanju i opsegu imuniteta može zatražiti obavijest od ministarstva mjerodavnog za poslove pravosuđa.

Članak 26.

(1) Sud u Federaciji nadležan je za suđenje kad je njegova nadležnost u sporu s međunarodnim elementom izrijetkom određena zakonom Bosne i Hercegovine ili Federacije ili međunarodnim ugovorom.

(2) Ako u zakonu ili međunarodnom ugovoru nema izričite odredbe o nadležnosti suda u Federaciji za određenu vrstu sporova, sud u Federaciji nadležan je za suđenje u toj vrsti sporova i kad njegova nadležnost proizlazi iz odredaba ovoga zakona o mjesnoj nadležnosti.

3. Stvarna nadležnost

Članak 27.

U parničnom postupku sudovi sude u granicama svoje stvarne nadležnosti određene ovim ili drugim zakonom Federacije, odnosno zakonom kantona.

4. Mjesna nadležnost

a) Opća mjesna nadležnost

Članak 28.

(1) Ako zakonom nije određena isključiva mjesna nadležnost kojeg drugog suda, za suđenje je nadležan sud koji je opće mjesno nadležan za tuženika.

(2) U slučajevima predviđenim u ovom zakonu za suđenje je osim suda opće mjesne nadležnosti nadležan i drugi određeni sud.

Članak 29.

(1) Za suđenje je opće mjesno nadležan sud na čijem području tuženik ima prebivalište, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ako tuženik nema prebivalište, opće mjesno je nadležan sud na čijem području tuženik ima boravište.

(3) Ako tuženik pored prebivališta ima i boravište u kojem drugom mjestu, a prema okolnostima može se pretpostaviti da će tu boraviti najmanje godinu dana od dana podnošenja tužbe, opće mjesno je nadležan i sud boravišta tuženika.

Članak 30.

(1) Za suđenje u sporovima protiv Federacije, kantona, grada i općine, opće mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište njihova zakonodavnoga tijela, odnosno vijeća.

(2) Za suđenje u sporovima protiv ostalih pravnih osoba, opće mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi njihovo sjedište.

Članak 31.

Za suđenje u sporovima protiv državljanina Federacije i Bosne i Hercegovine koji stalno živi u inozemstvu, opće mjesno je nadležan sud njegova posljednjeg prebivališta u Federaciji.

b) Izberiva mjesna nadležnost

Nadležnost u sporovima za naknadu štete

Članak 32.

(1) Za suđenje u sporovima o izvanugovornoj odgovornosti za štetu, osim suda opće mjesne nadležnosti, nadležan je i sud na čijem je području štetna radnja počinjena ili sud na čijem je području štetna posljedica nastupila.

(2) Ako je šteta nastala zbog smrti ili teške tjelesne ozljede, nadležan je, pored suda iz stavka 1. ovoga članka, i sud na čijem području tužitelj ima prebivalište, odnosno boravište.

(3) Odredbe st. 1. i 2. ovoga članka primjenjivat će se i u sporovima protiv društva za osiguranje radi naknade štete trećim osobama na temelju propisa o neposrednoj odgovornosti društava za osiguranje, a odredba stavka 1. ovoga članka i u sporovima o regresnim zahtjevima po osnovi naknade štete protiv regresnih dužnika.

Nadležnost u sporovima radi zaštite prava na temelju pismenog jamstva proizvođača

Članak 33.

Za suđenje u sporovima za zaštitu prava na temelju pismenog jamstva protiv proizvođača koji je dao jamstvo nadležan je, osim suda opće mjesne nadležnosti za tuženika, i sud opće mjesne nadležnosti za prodavca koji je pri prodaji stvari uručio kupcu pismeno jamstvo proizvođača.

Nadležnost u sporovima radi zaštite prava potrošača

Članak 33a.

Za suđenje u sporovima za zaštitu prava potrošača, pored suda opće mjesne nadležnosti, nadležan je i sud na čijem području potrošač ima prebivalište, odnosno boravište.

Nadležnost u sporovima za zakonsko uzdržavanje

Članak 34.

Za suđenje u sporovima za zakonsko uzdržavanje, ako je tužitelj osoba koja traži uzdržavanje, nadležan je pored suda opće mjesne nadležnosti i sud na čijem području tužitelj ima prebivalište, odnosno boravište.

Nadležnost u bračnim sporovima

Članak 35.

Za suđenje u sporovima radi utvrđivanja postojanja ili nepostojanja braka, poništaja braka ili razvoda braka (bračni sporovi), nadležan je, pored suda opće mjesne nadležnosti i sud na čijem su području bračni drugovi imali posljednje zajedničko prebivalište.

Nadležnost u sporovima o utvrđivanju ili osporavanju očinstva ili materinstva

Članak 36.

U sporovima radi utvrđivanja ili osporavanja očinstva ili materinstva, ako je tužitelj dijete, nadležan je pored suda opće mjesne nadležnosti i sud na čijem području tužitelj ima prebivalište, odnosno boravište.

Nadležnost po mjestu u kome se nalazi poslovna jedinica pravne osobe

Članak 37.

Za suđenje u sporovima protiv pravne osobe koja ima poslovnu jedinicu izvan sjedišta, ako spor proizlazi iz pravnog odnosa te jedinice, pored suda opće mjesne nadležnosti nadležan je i sud na čijem se području ta poslovna jedinica nalazi.

Nadležnost u sporovima iz nasljednopravnih odnosa

Članak 38.

Dok ostavinski postupak nije pravomoćno završen, za suđenje u sporovima iz nasljednopravnih odnosa, te sporovima o tražbinama vjerovnika prema ostavitelju, pored suda opće mjesne nadležnosti mjesno je nadležan i sud na čijem se području nalazi sud koji provodi ostavinski postupak.

Nadležnost po mjestu plaćanja

Članak 39.

Za suđenje u sporovima imatelja mjenice ili čeka protiv potpisnika nadležan je, pored suda opće mjesne nadležnosti, i sud mjesta plaćanja.

Nadležnost u sporovima iz radnih odnosa

Članak 40.

Ako je u sporu iz radnog odnosa tužitelj uposlenik, za suđenje je nadležan, pored suda koji je opće mjesno nadležan za tuženika, i sud na čijem se području rad obavlja ili se obavljao, odnosno sud na čijem bi se području rad morao obavljati, te sud na čijem je području zasnovan radni odnos.

Nadležnost u sporovima zbog smetanja posjeda na pokretninama

Članak 41.

Za sporove zbog smetanja posjeda na pokretninama nadležan je, pored suda opće mjesne nadležnosti, i sud na čijem se području dogodilo smetanje.

c) Isključiva mjesna nadležnost

Nadležnost u sporovima o nekretninama

Članak 42.

(1) Za suđenje u sporovima o pravu vlasništva i o drugim stvarnim pravima na nekretninama, u sporovima

zbog smetanja posjeda na nekretnini, te u sporovima iz zakupnih ili najamnih odnosa na nekretnini, ili iz ugovora o korištenju stana ili poslovnih prostorija, isključivo je nadležan sud na čijem se području nalazi nekretnina.

(2) Ako nekretnina leži na području više sudova, nadležan je svaki od tih sudova.

Nadležnost u sporovima o zrakoplovu i brodu

Članak 43.

Kad je za suđenje u sporovima o pravu vlasništva i o drugim stvarnim pravima na zrakoplovima, odnosno brodovima, kao i sporovima iz zakupnih odnosa na zrakoplovu i brodu, nadležan sud u Federaciji, isključivo je mjesno nadležan sud na čijem se području vodi registar u koji je zrakoplov, odnosno brod upisan.

Članak 44.

Kad je za suđenje u sporovima zbog smetanja posjeda na brodovima, odnosno zrakoplovima iz članka 43. ovoga zakona nadležan sud u Federaciji, mjesno je nadležan, pored suda na čijem se području vodi registar u koji je brod, odnosno zrakoplov upisan, i sud na čijem se području dogodilo smetanje.

Nadležnost za sporove u ovršnom i stečajnom postupku

Članak 45.

Za suđenje u sporovima koji nastaju u tijeku i u povodu sudskog ili administrativnog ovršnog postupka, odnosno u tijeku i u povodu stečajnoga postupka, mjesno je isključivo nadležan sud na čijem se području nalazi sud koji provodi ovršni ili stečajni postupak, odnosno sud na čijem se području provodi administrativna ovrha.

d) Supsidijarna nadležnost

Nadležnost za suparničare

Članak 46.

Ako je jednom tužbom tuženo više osoba u svojstvu materijalnih suparničara (članak 362. stavak 1. točka 1.), a za njih ne postoji mjesna nadležnost istoga suda, nadležan je sud koji je mjesno nadležan za jednog od tuženika.

Nadležnost za osobe za koje ne postoji opća mjesna nadležnost u Federaciji

Članak 47.

(1) Tužba o imovinsko-pravnim zahtjevima protiv osobe za koju ne postoji opća mjesna nadležnost u Federaciji, može se podnijeti svakom sudu u Federaciji na čijem se području nalazi kakva imovina te osobe ili predmet koji se tužbom traži.

(2) Ako nadležnost suda u Federaciji postoji zato što je obveza nastala tijekom boravka tuženika u Federaciji, mjesno je nadležan sud na čijem je području obveza nastala.

(3) U sporovima protiv osoba za koje u Federaciji ne postoji opća mjesna nadležnost, za obveze koje treba ispuniti u Federaciji, tužba se može podnijeti sudu na čijem području tu obvezu treba ispuniti.

Nadležnost po mjestu gdje se nalazi zastupstvo strane osobe u Federaciji

Članak 48.

U sporovima protiv pravne osobe koja ima sjedište u inozemstvu, glede obveza koje su zasnovane u Federaciji ili im se u njoj ima udovoljiti, tužba se može podnijeti sudu u Federaciji na čijem se području nalazi njezino stalno zastupstvo za Bosnu i Hercegovinu, odnosno Federaciju ili sjedište tijela kome je povjereno obavljanje njezinih poslova.

e) Određivanje mjesne nadležnosti od višega suda

Članak 49.

Ako nadležni sud zbog izuzeća sudaca ne može postupati, izvijestit će o tome neposredno viši sud, koji će odrediti da u tom predmetu postupaju drugi stvarno nadležan sud s njegova područja.

Članak 50.

(1) Kantonalni sud može, na prijedlog stranke ili nadležnog općinskog suda, odrediti da u pojedinom predmetu postupaju drugi stvarno nadležan općinski sud s njegova područja, ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako za to postoje drugi opravdani razlozi.

(2) Vrhovni sud Federacije može, na prijedlog stranke ili nadležnog suda, odrediti da u pojedinom predmetu postupaju stvarno nadležan sud u drugom kantonu ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako za to postoje drugi opravdani razlozi.

Članak 51.

Ako je za suđenje nadležan sud u Federaciji, ali se prema odredbama ovoga zakona ne može ustanoviti koji je sud mjesno nadležan, Vrhovni sud Federacije će, na prijedlog stranke, odrediti koji će stvarno nadležan sud biti mjesno nadležan.

f) Sporazum o mjesnoj nadležnosti

Članak 52.

(1) Ako zakonom nije određena isključiva nadležnost kojeg suda, stranke se mogu sporazumjeti da im u prvom stupnju sudi sud koji nije mjesno nadležan, uz uvjet da je taj sud stvarno nadležan.

(2) Ako je zakonom određeno da su za suđenje u određenom sporu mjesno nadležna dva ili više sudova u Federaciji, stranke se mogu sporazumjeti da im u prvom stupnju sudi jedan od tih sudova ili koji drugi stvarno nadležni sud.

(3) Sporazum iz stavka 2. ovoga članka, važi samo ako je pismeno sastavljen, ako su ga potpisale sve stranke i ako se tiče određenog spora ili više sporova koji svi proistječu iz određenog pravnog odnosa.

(4) Ispravu o sporazumu tužitelj mora priložiti uz tužbu.

(5) Ako tužba nije podnesena sudu na koji upućuje sporazum o mjesnoj nadležnosti tuženik može zahtijevati da se predmet ustupi tom sudu.

(6) Zahtjev iz stavka 5. ovoga članka, tuženik može podnijeti najkasnije u odgovoru na tužbu, uz prilaganje isprave o sporazumu.

Dio drugi

TIJEK POSTUPKA

A. POSTUPAK PRED PRVOSTUPANJSKIM SUDOM

III - T U Ž B A

1. Tužba i njezin sadržaj

Članak 53.

- (1) Parnični se postupak pokreće tužbom.
- (2) Tužba mora sadržati:
 - 1) određen zahtjev u pogledu glavne stvari i sporednih tražbina (tužbeni zahtjev),
 - 2) činjenice na kojima tužitelj temelji tužbeni zahtjev,
 - 3) dokaze kojima se utvrđuju te činjenice,
 - 4) naznaku vrijednosti spora,
 - 5) druge podatke koje sukladno odredbama članka 334. ovoga zakona mora imati svaki podnesak.
- (3) Ako je tužitelj u tužbi naveo pravni temelj, sud nije vezan uz njega.

2. Tužba za utvrđenje

Članak 54.

(1) Tužitelj može u tužbi tražiti da sud samo ustanovi postojanje, odnosno nepostojanje kojeg prava ili pravnog odnosa, povredu prava osobnosti ili istinitost, odnosno neistinitost koje isprave.

(2) Takva se tužba može podići kad je to posebnim propisima predviđeno ili, kad tužitelj ima pravni interes da sud ustanovi postojanje, odnosno nepostojanje kojeg prava ili pravnog odnosa ili istinitost, odnosno neistinitost koje isprave prije dospijeca zahtjeva za činidbu iz istog odnosa.

(3) Tužba za utvrđenje može se podnijeti radi utvrđivanja postojanja, odnosno nepostojanja činjenice ako je to predviđeno posebnim zakonom ili drugim propisom.

(4) Tužba za utvrđenje povrede prava osobnosti može se podnijeti, bez obzira je li postavljen zahtjev za naknadu štete ili drugi zahtjev sukladno posebnom zakonu.

(5) Ako odluka o sporu ovisi o tome postoji li ili ne postoji koji pravni odnos koji je tijekom parnice postao sporan, tužitelj može pored postojećeg zahtjeva istaći i tužbeni zahtjev da sud ustanovi da takav odnos postoji, odnosno da ne postoji, ako je sud pred kojim parnica teče nadležan za takav zahtjev.

(6) Isticanje zahtjeva prema odredbi stavka 5. ovoga članka neće se smatrati preinakom tužbe.

3. Isticanje više tužbenih zahtjeva u jednoj tužbi

Članak 55.

(1) U jednoj tužbi tužitelj može istaći više zahtjeva protiv istoga tuženika kad su svi zahtjevi povezani istom činjeničnom i pravnom osnovom.

(2) Ako zahtjevi nisu povezani istom činjeničnom i pravnom osnovom, oni se mogu istaći u jednoj tužbi protiv istoga tuženika samo kad je isti sud stvarno nadležan za svaki od tih zahtjeva i kad je za sve zahtjeve određena ista vrsta postupka, a sud ocijeni da isticanje takvih tužbenih zahtjeva u jednoj tužbi doprinosi ekonomičnosti postupka.

(3) Ako sud, u slučaju iz stavka 2. ovoga članka, ocijeni da isticanje više tužbenih zahtjeva u jednoj tužbi ne doprinosi ekonomičnosti postupka, najkasnije na pripremnom ročištu donijet će rješenje o razdvajanju postupaka.

(4) Tužitelj može u jednoj tužbi istaći dva ili više tužbenih zahtjeva koji su u međusobnoj svezi i tražiti da sud prihvati slijedeći od tih zahtjeva ako nađe da onaj koji je u tužbi istaknut ispred njega nije utemeljen.

(5) Zahtjevi se mogu, prema stavku 4. ovoga članka, istaći u jednoj tužbi samo ako je sud stvarno nadležan za svaki od istaknutih zahtjeva i ako je za sve zahtjeve određena ista vrsta postupka.

4. Preinaka tužbe

Članak 56.

(1) Preinaka tužbe jest promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugoga zahtjeva uz postojeći.

(2) Ako tužitelj preinačuje tužbu zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe tako da iz iste činjenične osnove zahtjeva drugi predmet ili novčanu sumu, tuženik se takvom preinačenju ne može protiviti.

(3) Tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, ako je smanjio tužbeni zahtjev ili ako je promijenio, dopunio ili ispravio pojedine navode.

Članak 57.

(1) Tužitelj može preinačiti tužbu najkasnije do zaključenja pripremnoga ročišta ili do početka glavne rasprave, ako pripremnog ročišta nije održano.

(2) Nakon održavanja pripremnoga ročišta, a najkasnije do zaključenja glavne rasprave, sud može dopustiti preinaku tužbe samo ako ocijeni da preinaka nije usmjerena na odugovlačenje postupka i ako tuženik pristaje na preinaku.

(3) Smatrat će se da postoji pristanak tuženika na preinaku tužbe ako se on upusti u raspravljanje o glavnoj stvari po preinačenoj tužbi, a nije se prije toga protivio preinaci.

(4) Sud će, u slučaju iz stavka 2. ovoga članka, dopustiti preinaku tužbe i kad se tuženik protivio preinaci, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- 1) tužitelj bez svoje krivnje nije mogao tužbu preinačiti ranije;
- 2) tuženik je u mogućnosti raspravljati po preinačenoj tužbi bez odgode glavne rasprave.

(5) Protiv rješenja kojim se prihvata ili odbija preinaka tužbe nije dopuštena posebna žalba.

Članak 58.

(1) Tužitelj može, do zaključenja glavne rasprave, svoju tužbu preinačiti tako da umjesto prvobitnog tuženog tuži drugu osobu.

(2) Za preinaku tužbe prema stavku 1. ovoga članka potreban je pristanak osobe koja treba stupiti u parnicu umjesto prvobitnog tuženika. Ako se prvobitni tuženik već upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, potreban je i njegov pristanak.

(3) Osoba koja stupa u parnicu umjesto prvobitnog tuženika mora primiti parnicu u onom stanju u kojem se ona nalazi u trenutku kad u nju stupa.

5. Povlačenje tužbe

Članak 59.

(1) Tužitelj može povući tužbu bez pristanka tuženika prije nego što je tužba dostavljena tuženiku. Tužba se može povući i nakon dostave tuženiku sve do zaključenja glavne rasprave, ako tuženik na to pristane. Ako se tuženik u roku osam dana od dana obavijesti o povlačenju tužbe ne očituje o tomu, smatrat će se da je pristao na povlačenje.

(2) Tužba se, uz izričiti pristanak tuženika, može povući i nakon zaključenja glavne rasprave do pravomoćnosti odluke kojom se postupak pred prvostupanjnskim sudom dovršava. U tom slučaju tuženi svoj zahtjev za naknadu troškova postupka mora postaviti najkasnije u svojoj suglasnosti za povlačenje tužbe.

(3) Ako u slučaju iz stavka 2. ovoga članka dođe do povlačenja tužbe prije nego što je prvostupanjnski sud donio svoju odluku, odnosno prije nego što je ona u povodu žalbe dostavljena drugostupanjnskom sudu, prvostupanjnski sud će rješenjem utvrditi da je tužba povučena, odnosno rješenjem utvrditi da je presuda bez pravnog učinka i utvrditi da je tužba povučena. Tim će rješenjem odlučiti i o zahtjevu tuženika za naknadu troškova postupka.

(4) Ako dođe do povlačenja tužbe pred prvostupanjnskim sudom nakon donošenja prvostupanjnske odluke, dok je postupak u povodu žalbe u tijeku pred drugostupanjnskim sudom, prvostupanjnski sud odmah će obavijestiti drugostupanjnski sud da je došlo do povlačenja tužbe.

(5) Ako u slučaju iz stavka 2. ovoga članka dođe do povlačenja tužbe nakon što je predmet dostavljen drugostupanjnskom sudu, drugostupanjnski sud će, ako prije toga nije odlučio po žalbi, rješenjem utvrditi da je presuda bez pravnog učinka i da je tužba povučena. Istim će rješenjem sud odlučiti i o zahtjevu tuženika za naknadu troškova postupka.

(6) Podnesak kojim se, u slučaju iz stavka 2. ovoga članka, povlači tužba, podnosi se putem prvostupanjnskog suda koji može, ako cijeni da je to potrebno, održati ročište sa strankama radi provjere jesu li ispunjeni uvjeti za povlačenje tužbe.

(7) Tužitelj može svoju tužbu povući i na ročištu pred drugostupanjnskim sudom.

(8) Povučena tužba smatra se kao da nije ni bila podnesena i može se ponovno podnijeti.

6. Postojanje parnice

Članak 60.

- (1) Parnica počinje teći dostavom tužbe tuženiku.
- (2) Glede zahtjeva koji je stranka postavila tijekom postupka, parnica počinje teći od trenutka kad je o tom zahtjevu obaviještena protivna stranka.
- (3) Dok parnica teče, ne može se glede istog zahtjeva pokrenuti nova parnica među istim strankama, a ako takova parnica bude pokrenuta, sud će tužbu odbaciti.
- (4) Ako među istim strankama već teče druga parnica o istom zahtjevu pred sudom u Bosni i Hercegovini, stranke su o tome dužne obavijestiti sud.
- (5) Sud će tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti teče li već druga parnica o istom zahtjevu među istim strankama pred sudom u Bosni i Hercegovini.

Članak 61.

- (1) Ako koja od stranaka otuđi stvar ili pravo o kojem teče parnica, to ne sprječava da se parnica među istim strankama dovrši.
- (2) Osoba koja je pribavila stvar ili pravo o kojem teče parnica može stupiti u parnicu umjesto tužitelja, odnosno tuženika, samo ako na to pristanu obje stranke.

IIIa. - POSTUPAK ZA RJEŠAVANJE SPORNOG PRAVNOG PITANJA

Članak 61a.

- (1) Ako u postupku pred prvostupanjskim sudom u većem broju predmeta postoji potreba da se zauzme stav o spornom pravnom pitanju, koje je od značaja za odlučivanje o predmetu postupka pred prvostupanjskim sudovima, prvostupanjski će sud po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke zahtjevom pokrenuti postupak pred Vrhovnim sudom Federacije radi rješavanja spornog pravnog pitanja.
- (2) Sud koji je pokrenuo postupak za rješavanje spornog pravnog pitanja dužan je zastati s postupkom dok se ne okonča postupak pred Vrhovnim sudom Federacije.

Članak 61b.

- (1) Zahtjev iz članka 61a. stavak 1. ovoga zakona treba sadržati kratak prikaz utvrđenog stanja stvari u konkretnoj pravnoj stvari, navode stranaka o spornom pravnom pitanju i razloge zbog kojih se sud obraća sa zahtjevom za rješavanje spornog pravnog pitanja. Sud će uz zahtjev priložiti i vlastito tumačenje spornog pravnog pitanja. Zahtjev se ne dostavlja strankama na očitovanje.
- (2) Ako stranka predloži pokretanje postupka za rješavanje spornog pravnog pitanja, a protivna stranka nije bila u mogućnosti očitovati se o prijedlogu, sud će dostaviti prijedlog drugoj stranci na očitovanje u roku osam dana od dana dostave prijedloga.
- (3) Prvostupanjski sud dužan je uz zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja dostaviti i predmet Vrhovnom sudu Federacije.

Članak 61c.

- (1) Vrhovni sud Federacije odbacit će nepotpun ili nedopušten zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja.

- (2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka nedopušten je ako je o takvom zahtjevu Vrhovni sud Federacije već donio odluku.

Članak 61d.

- (1) Vrhovni sud Federacije rješava sporno pravno pitanje po pravilima postupka za usvajanje pravnih stavova.
- (2) Vrhovni sud Federacije odbit će riješiti sporno pravno pitanje ako ono nije od značaja za odlučivanje u većem broju predmeta u postupku pred prvostupanjskim sudom.
- (3) Vrhovni sud Federacije dužan je riješiti sporno pravno pitanje u roku 60 dana od dana prijema zahtjeva.

Članak 61e.

- (1) U odluci povodom zahtjeva za rješavanje spornog pravnog pitanja Vrhovni sud Federacije iznosi razloge kojima obrazlaže zauzeto pravno shvaćanje.
- (2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se sudu koji je pokrenuo postupak i objavljuje na internet stranici Vrhovnog suda Federacije ili na drugi pogodan način.

Članak 61f.

Ako je Vrhovni sud Federacije riješio sporno pravno pitanje, stranke u postupku u kojem se postavlja isto sporno pravno pitanje nemaju pravo tražiti njegovo rješavanje u parnici koja je u tijeku.

IV - PRIPREMA GLAVNE RASPRAVE

1. Opće odredbe

Članak 62.

- (1) Sud odmah nakon primitka tužbe počinje pripreme za glavnu raspravu.
- (2) Te pripreme obuhvaćaju prethodno ispitivanje tužbe, dostavu tužbe na obvezni odgovor, održavanje pripremnoga ročišta i zakazivanje glavne rasprave.

Članak 63.

Tijekom pripreme glavne rasprave stranke mogu upućivati podneske u kojima će navesti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, te predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

Članak 64.

- (1) Sud tijekom pripreme glavne rasprave donosi odluke o upravljanju postupkom sukladno odredbama ovoga zakona.
- (2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena posebna žalba.

Članak 65.

Sud može u tijeku pripreme glavne rasprave donijeti presudu na temelju priznanja, presudu na temelju odricanja i presudu zbog propuštanja, te primiti na zapisnik nagodbu stranaka.

2. Prethodno ispitivanje i dostava tužbe

Članak 66.

Kad ustanovi da je tužba nerazumljiva ili da ne sadrži elemente propisane odredbom članka 53. ovoga zakona (nepotpuna tužba), ili da postoje nedostaci glede sposobnosti tužitelja ili tuženika da budu stranke u parnici, ili nedostaci glede zakonskog zastupanja stranke, ili nedostaci koji se odnose na ovlasti zastupnika da pokrene parnicu kad je takva ovlast potrebna, sud će radi otklanjanja tih nedostataka poduzeti potrebne radnje predviđene odredbama čl. 295. i 336. ovoga zakona.

Članak 67.

(1) Nakon prethodnog ispitivanja tužbe sud donosi rješenje kojim se tužba odbacuje ako ustanovi:

- 1) da rješavanje o tužbenom zahtjevu ne spada u sudsku nadležnost;
- 2) da je tužba podnesena nepravodobno, ako je posebnim propisima određen rok za podnošenje tužbe;
- 3) da o istom zahtjevu već teče parnica;
- 4) da je stvar pravomoćno presuđena;
- 5) da je o predmetu spora sklopljena sudska nagodba;
- 6) da se tužitelj pred sudom odrekao tužbenog zahtjeva;
- 7) da ne postoji pravni interes tužitelja za podnošenje tužbe za utvrđenje; ili
- 8) da tužitelj u roku koji je sud odredio nije otklonio nedostatke iz članka 66. ovoga zakona.

(2) Sud donosi rješenje kojim se sud oglašava nenadležnim i predmet ustupa drugom sudu, ako ustanovi:

- 1) da nije mjesno nadležan rješavati o tužbenom zahtjevu; ili
- 2) da nije stvarno nadležan rješavati o tužbenom zahtjevu.

Članak 68.

Ako drži da nema dovoljno činjenica za donošenje odluke o pitanju koje se postavilo u tijeku prethodnog ispitivanja tužbe, sud će o tom pitanju odluku donijeti naknadno, čim bude raspolagao s dovoljno činjenica.

Članak 69.

Tužba s priložima se dostavlja tuženiku na odgovor u roku od 30 dana od dana primitka ispravne i potpune tužbe u sudu.

3. Odgovor na tužbu

a) Odgovor na tužbu i njegov sadržaj

Članak 70.

(1) Nakon primitka tužbe s priložima, tuženik je dužan najkasnije u roku od 30 dana dostaviti sudu pismeni odgovor na tužbu.

(2) Prigodom dostave tužbe tuženiku, sud će poučiti tuženika o obvezi iz stavka 1. ovoga članka, o tome što treba sadržati odgovor na tužbu i obavijestiti ga o

posljedicama nedostave odgovora na tužbu u određenom roku.

Članak 71.

(1) U odgovoru na tužbu, tuženik će istaći moguće procesne prigovore i očitovati se priznaje li ili osporava postavljeni tužbeni zahtjev, te navesti i druge podatke koje sukladno odredbama članka 334. ovoga zakona mora imati svaki podnesak.

(2) Ako tuženik osporava tužbeni zahtjev, odgovor na tužbu mora sadržati i razloge iz kojih se tužbeni zahtjev osporava, činjenice na kojima tuženi temelji svoje navode i dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

Članak 72.

Kad je u ovom zakonu predviđeno da stranka može staviti određen prigovor ili prijedlog ili poduzeti kakvu drugu parničnu radnju dok se tuženik ne upusti u raspravu o glavnoj stvari, takav prigovor odnosno prijedlog može se staviti dok sud ne primi odgovor na tužbu.

Članak 73.

(1) Kad ustvrdi da je odgovor na tužbu nerazumljiv ili nepotpun, sud će radi otklanjanja tih nedostataka postupiti sukladno odredbi članka 336. ovoga zakona.

(2) Ukoliko odgovor na tužbu bude odbačen ili povučen sukladno članku 336. stavak 3. ovoga zakona, smatrat će se da tuženik nije odgovorio na tužbu.

b) Protutužba i odgovor na protutužbu

Članak 74.

(1) Tuženik može u odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu, podnijeti protutužbu, ako je zahtjev protutužbe u svezi s tužbenim zahtjevom, ili ako se ti zahtjevi mogu prebiti, ili ako se protutužbom traži utvrđenje kojeg prava ili pravnog odnosa o čijem postojanju ili nepostojanju ovisi u cijelosti ili djelomice odluka o tužbenom zahtjevu.

(2) Nakon održavanja pripremnoga ročišta, protutužba se može podnijeti samo ako tuženik na to pristane i ako sud ocijeni da podnošenje protutužbe nije usmjereno na odugovlačenje postupka.

(3) Protutužba se ne može podnijeti ako je za zahtjev iz protutužbe stvarno nadležan viši sud.

(4) Odredbe ovoga zakona o tužbi i odgovoru na tužbu na odgovarajući se način primjenjuju i na protutužbu i odgovor na protutužbu, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

4. Pripremno ročište

a) Opće odredbe

Članak 75.

(1) Nakon primitka odgovora na tužbu, odnosno odgovora na protutužbu, sud će zakazati pripremno ročište.

(2) Ako tuženik nije dostavio odgovor na tužbu, a tužitelj u tužbi nije tražio donošenje presude zbog

propuštanja, sud će zakazati pripremno ročište nakon proteka roka za podnošenje odgovora na tužbu.

(3) Nadnevak održavanja pripremnog ročišta sud će, u pravilu, odrediti uz prethodnu konzultaciju sa strankama.

(4) Pripremno ročište održat će se, u pravilu, najkasnije u roku od 30 dana od dana primitka u sudu pismenog odgovora na tužbu, odnosno, od dana proteka roka za podnošenje odgovora na tužbu, ili, ako je tuženik podnio protutužbu, u roku od 30 dana od dana primitka odgovora na protutužbu.

Članak 76.

Održavanje pripremnog ročišta je obvezno, osim u slučajevima u kojima sud, nakon ispitivanja tužbe i odgovora na tužbu, ustanovi da među strankama nema spornih činjenica ili da zbog jednostavnosti spora održavanje pripremnoga ročišta nije potrebno.

Članak 77.

U pozivu za pripremno ročište sud će izvijestiti stranke o posljedicama izostanka s pripremnoga ročišta, kao i o tome da su dužne najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti sve dokaze koje žele izvesti u tijeku postupka, te na pripremno ročište donijeti sve isprave i predmete koje žele uporabiti kao dokaz.

Članak 78.

(1) Pripremno ročište počinje tako što tužitelj ukratko izlaže tužbu, a zatim tuženik ukratko izlaže odgovor na tužbu.

(2) Kad je potrebno, sud će zatražiti od stranaka razjašnjenje u svezi s njihovim navodima ili prijedlozima.

Članak 78a.

Ako stranka ili njezin zakonski zastupnik nije u stanju jasno i određeno očitovati se o predmetu raspravljanja, a nema punomoćnika, sud će upozoriti na potrebu da uzme punomoćnika.

Članak 79.

(1) Nakon izlaganja tužbe i odgovora na tužbu, raspravljat će se o pitanjima koja se odnose na smetnje za daljnji tijek postupka. O tim se pitanjima mogu na pripremnom ročištu izvoditi dokazi kad je to potrebno.

(2) Sud će, po prigovoru stranke ili po službenoj dužnosti, postupiti sukladno odredbama članka 67. ovoga zakona, ako odredbama ovoga zakona nije drukčije određeno.

(3) Ako sud ne prihvati prigovor da postoji koja od smetnji za vođenje postupka, odluku o prigovoru donijet će zajedno s odlukom o glavnoj stvari.

(4) Protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena posebna žalba.

Članak 80.

U daljnjem tijeku pripremnoga ročišta, raspravljat će se o prijedlozima stranaka i činjeničnim navodima kojima stranke obrazlažu svoje prijedloge.

Članak 81.

(1) Sud će prema rezultatima rasprave na pripremnom ročištu odlučiti o čemu će se raspravljati i koji će se dokazi izvesti na glavnoj raspravi.

(2) Prijedloge koje ne smatra bitnim za donošenje odluke sud će odbiti i u rješenju naznačiti razlog odbijanja.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena posebna žalba.

(4) Sud nije u daljnjem tijeku parnice vezan za svoja prijašnja rješenja iz ovoga članka.

Članak 82.

(1) Ako sud, na prijedlog stranke, odredi izvođenje dokaza vještačenjem, uvijek će odrediti rok u kojem vještak treba pripremiti i dostaviti svoj nalaz i mišljenje.

(2) Pri određivanju ovog roka sud će voditi računa o tome da pismeni nalaz i mišljenje mora dostaviti strankama najkasnije osam dana prije održavanja ročišta za glavnu raspravu.

Članak 83.

(1) Ako pred istim sudom teče više parnica između istih osoba ili u kojima je ista osoba protivnik raznih tužitelja ili raznih tuženih, sud može, na prijedlog stranaka ili po službenoj dužnosti, rješenjem spojiti sve te parnice radi zajedničke rasprave, ako bi se time ubrzala rasprava ili smanjili troškovi. Za sve spojene parnice sud će donijeti zajedničku presudu.

(2) Sud može, na prijedlog stranaka ili po službenoj dužnosti, odrediti da se odvojeno raspravlja o pojedinim zahtjevima iz iste tužbe, te će nakon završetka odvojene rasprave donijeti posebne odluke o tim zahtjevima.

(3) Rješenja iz st. 1. i 2. ovoga članka mogu se, u pravilu, donijeti najkasnije na pripremnom ročištu ili do početka glavne rasprave, ako pripremno ročište nije održano.

(4) Protiv rješenja iz st. 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena posebna žalba.

Članak 84.

(1) Ako na pripremno ročište ne dođe tužitelj, a bio je uredno obaviješten, smatrat će se da je tužba povučena, osim ako tuženik ne zahtijeva da se ročište održi.

(2) Ako na pripremno ročište ne dođe uredno obaviješten tuženik, ročište će se održati bez njegove nazočnosti.

Članak 85.

Na pripremnom ročištu sud ima glade upravljanja postupkom sve ovlasti koje ima i na glavnoj raspravi.

b) Medijacija i sudska nagodba

Članak 86.

(1) Najkasnije na pripremnom ročištu, sud može, ukoliko ocijeni da je to svrhovito s obzirom na prirodu spora i druge okolnosti, predložiti strankama da spor riješe u postupku medijacije, kako je predviđeno posebnim zakonom.

(2) Takav prijedlog mogu staviti i stranke sporazumno do zaključenja glavne rasprave.

Članak 87.

(1) Stranke mogu zaključiti nagodbu o predmetu spora u tijeku cijelog postupka do njegovog pravomoćnog okončanja (sudska nagodba).

(2) Ako jeudska nagodba zaključena nakon donošenja prvostupanjske presude, prvostupanjski sud donijet će rješenje kojim će utvrditi da je prvostupanjska presuda bez učinka.

Članak 88.

(1) Sud će, na način koji ne ugrožava njegovu nepristranost, na pripremnom ročištu, kao i u toku cijelog postupka, nastojati da stranke zaključe sudsku nagodbu.

(2) U cilju doprinosa nagodbi sud može, kada ocijeni da je to utemeljeno, strankama predložiti kako da se nagode, vodeći računa o željama stranaka, prirodni spora, odnosima među strankama i drugim okolnostima.

Članak 89.

(1) Sudska se nagodba može odnositi na cijeli tužbeni zahtjev ili na jedan njegov dio.

(2) Pred sudom se ne može zaključiti nagodba glede zahtjeva kojima stranke ne mogu raspolagati (članak 3. stavak 2.).

(3) Kada sud donese rješenje kojim ne dopušta nagodbu stranaka, zastat će s postupkom dok to rješenje ne postane pravomoćno.

Članak 90.

(1) Sporazum stranaka o nagodbi unosi se u zapisnik.

(2) Nagodba je zaključena kad stranke potpišu zapisnik.

(3) Nagodba sadrži i sporazum o troškovima. Ako stranke ne postignu sporazum o troškovima, mogu se dogovoriti da odluku o troškovima donese sud.

(4) Sud će strankama izdati ovjerovljen prijepis zapisnika u koji je unesena nagodba.

Članak 91.

Sudska nagodba ima snagu ovršnog naslova.

Članak 92.

(1) Sudska se nagodba može pobijati samo tužbom.

(2) Sudska se nagodba može pobijati ako je zaključena u zabludi ili pod utjecajem prisile ili prijevare.

(3) Tužba iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti u roku od tri mjeseca od dana saznanja za razloge pobijanja, a najkasnije u roku od pet godina od dana zaključenja sudske nagodbe.

(4) Ako sudska nagodba bude poništena, postupak se nastavlja kao da sudska nagodba nije ni bila zaključena.

Članak 93.

Sud će u tijeku cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti vodi li se parnica o predmetu o kojem je ranije bila

zaključena sudska nagodba i ako ustanovi da se parnica vodi o predmetu o kojem je zaključena sudska nagodba, odbacit će tužbu.

c) Zakazivanje ročišta za glavnu raspravu

Članak 94.

(1) Na pripremnom ročištu sud će rješenjem odrediti:

- 1) dan i sat održavanja glavne rasprave;
- 2) pitanja o kojima će se raspravljati na glavnoj raspravi;
- 3) dokaze koji će se izvesti na glavnoj raspravi;
- 4) osobe koje će biti pozvane na glavnu raspravu.

(2) Glavna će se rasprava, u pravilu, održati najkasnije u roku od 30 dana od dana održavanja pripremnoga ročišta.

(3) Sud može odrediti da se glavna rasprava održi odmah nakon pripremnoga ročišta.

(4) Ako se procjenjuje da će glavna rasprava trajati duže od jednog dana, ročište će biti zakazano za onoliko dana uzastopce koliko je nužno da se rasprava održi u kontinuitetu.

Članak 95.

Sa sadržajem rješenja iz stavka 1. članka 94. ovoga zakona upoznat će se nazočna stranka, te joj se neće dostavljati rješenje, niti poziv za glavnu raspravu. Sud će obavijestiti nazočnu stranku i o posljedicama izostanka s ročišta za glavnu raspravu.

Članak 96.

(1) Sud će na ročište za glavnu raspravu pozvati stranke koje nisu bile nazočne na pripremnom ročištu, kao i svjedoke i vještake koje je na pripremnom ročištu odlučio pozvati.

(2) U pozivu za glavnu raspravu, sud će obavijestiti pozvane o posljedicama izostanka s ročišta.

(3) Stranci koja nije bila nazočna na pripremnom ročištu uz poziv za glavnu raspravu dostavlja se ovjerovljen prijepis rješenja iz stavka 1. članka 94. ovoga zakona.

V - GLAVNA RASPRAVA

1. Tijek glavne rasprave

Članak 97.

(1) Sudac otvara glavnu raspravu i objavljuje predmet raspravljanja.

(2) Nakon toga, sudac ustanovljuje jesu li došle sve pozvane osobe, pa ako nisu, provjerava jesu li odsutne osobe uredno pozvane i imaju li opravdan razlog za izostanak.

(3) Ako tužitelj bez opravdanog razloga ne dođe na ročište za glavnu raspravu, a bio je uredno pozvan, smatrat će se da je povukao tužbu, osim ako se tuženik na tom ročištu upusti u raspravljanje.

(4) Ako na ročište za glavnu raspravu bez opravdanog razloga ne dođe tuženik, a bio je uredno pozvan, rasprava će se održati bez njegove nazočnosti.

Članak 98.

(1) Sud će prvo, po prigovoru stranke ili po službenoj dužnosti, ustanoviti postoje li procesne smetnje za daljnje postupanje i postupiti sukladno odredbama članka 67. ovoga zakona, ako odredbama ovoga zakona nije drukčije predviđeno.

(2) Ako sud ne prihvati prigovor iz stavka 1. ovoga članka, bez obzira je li o njemu raspravljano odvojeno od glavne stvari ili zajedno s njom, odluku o prigovoru donijet će zajedno s odlukom o glavnoj stvari.

(3) Protiv rješenja kojim se odbijaju prigovori stranaka iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena posebna žalba.

Članak 99.

(1) Glavna se rasprava odvija sljedećim redom:

- 1) Tužitelj ukratko izlaže sva bitna pitanja iz tužbe, uključujući izvođenje dokaza čitanjem isprava;
- 2) Tuženik ukratko izlaže odgovor na tužbu, uključujući izvođenje dokaza čitanjem isprava i daje odgovor na bitne navode tužitelja iz točke 1. ovoga stavka;
- 3) Ako je stavljen prijedlog za izvođenje dokaza saslušanjem stranaka, saslušavaju se stranke, i to prvo tužitelj, a zatim tuženik;
- 4) Saslušavaju se svjedoci, i to prvo svjedoci tužitelja, a zatim svjedoci tuženika;
- 5) Izvode se ostali dokazi, uključujući i vještačenje;
- 6) Nakon izvođenja svih dokaza, obje stranke, počevši od tužitelja, imaju pravo obratiti se sudu završnim izlaganjem, kojim se rezimiraju pravni i činjenični aspekti predmeta;
- 7) Sud može dopustiti tužitelju kratko očitovanje na tuženikovo završno izlaganje;
- 8) Ako je tužitelju dopušteno očitovanje na tuženikovo završno izlaganje, i tuženik će imati pravo očitovati se ukratko na konačne navode tužitelja.

(2) Iznimno, sud može odrediti redosljed odvijanja glavne rasprave drukčiji od redosljeda predviđenog u stavku 1. ovoga članka.

Članak 100.

(1) Sud će voditi računa da se glavna rasprava odvija na pravilan način, bez nepotrebnih odgoda, te da se raspravlja samo o pitanjima bitnim za donošenje odluke.

(2) Sudac se u tijeku glavne rasprave brine o održavanju reda u sudnici i o dostojanstvu suda.

(3) Sud će kazniti osobe koje narušavaju red u sudnici ili vrijeđaju dostojanstvo suda i drugih sudionika u postupku sukladno odredbama ovoga zakona o nepoštivanju suda.

Članak 101.

Postupak na glavnoj raspravi odvija se usmeno, a dokazi se izvode neposredno pred sudom, ukoliko nije drukčije predviđeno ovim zakonom.

Članak 102.

(1) Svaka stranka treba u svojim izlaganjima iznijeti sve činjenice potrebite za obrazloženje svojih prijedloga,

ponuditi dokaze potrebite za utvrđivanje svojih navoda, te se očitovati o navodima i ponuđenim dokazima protivne stranke.

(2) Stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako učine vjerojatnim da ih bez svoje krivnje nisu bili u mogućnosti iznijeti odnosno predložiti na pripremnom ročištu.

Članak 103.

Stranke mogu iznijeti i svoja pravna shvaćanja koja se odnose na predmet spora.

Članak 104.

(1) Prigodom izvođenja dokaza saslušanjem stranaka, stranku prvo ispituje njen punomoćnik, a nakon toga suprotna stranka.

(2) Ako stranka koja se saslušava nema punomoćnika, najprije je ispituje sud.

Članak 105.

Stranke ispituju svjedoke i vještake. Sudac prvo daje riječ stranci koja je predložila svjedoka ili vještaka, zatim suprotnoj strani, a zatim, ukoliko je potrebno, ponovo stranci koja ih je predložila.

Članak 106.

Sudac može postavljati pitanja strankama, svjedocima ili vještacima u svakoj fazi saslušanja.

Članak 107.

(1) Sud će odbiti provedbu procesnih radnji koje nisu bitne za postupak.

(2) Sud neće dopustiti postavljanje pitanja u kojima je sadržano kako na njih treba odgovoriti.

(3) Sud neće dopustiti pitanja koja su nebitna za predmet i pitanja na koja je već dovoljno odgovoreno.

(4) Na zahtjev stranke, u zapisnik će se unijeti pitanja koja sud nije dopustio.

(5) Sud neće dopustiti vrijeđanje i uznemiravanje stranaka, svjedoka i vještaka tijekom ispitivanja.

Članak 108.

(1) Saslušani svjedoci i vještaci ostaju u sudnici, ako im sud to naloži.

(2) Ako stranka to zahtijeva, a svjedok je još uvijek nazočan, sud može odlučiti da svjedoka koji je već saslušan na istom ročištu za glavnu raspravu još jednom pozove na ponovno saslušanje.

Članak 109.

(1) Sud nije vezan za svoje rješenje koje se odnosi na rukovođenje raspravom.

(2) Protiv rješenja koja se odnose na rukovođenje raspravom nije dopuštena posebna žalba.

Članak 110.

Nakon što budu okončane sve faze glavne rasprave i predmet bude spreman za presudu, sud će proglasiti da je glavna rasprava zaključena.

2. Odgoda, odlaganje i nastavak ročišta

Članak 111.

(1) Sud može odgoditi zakazano ročište za glavnu raspravu prije njegova održavanja, ako ustanovi da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za njegovo održavanje ili da dokazi čije je izvođenje određeno neće biti pribavljeni do ročišta (odgoda ročišta).

(2) Sud je dužan, najkasnije osam dana prije održavanja ročišta, provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Kad odgodi ročište, sud će o vremenu održavanja novog ročišta odmah izvijestiti sve pozvane.

Članak 112.

(1) Sud može, na prijedlog stranke, odložiti započeto ročište (odlaganje ročišta) samo iz sljedećih razloga:

- 1) ako bez krivnje stranke koja predlaže odlaganje ročišta na ročištu nije moguće izvesti koji od dokaza čije je izvođenje određeno, a koji je važan za pravilno donošenje odluke;
- 2) ako obje stranke predlažu odlaganje radi pokušaja mirnog rješenja spora ili zaključenja sudske nagodbe.

(2) Stranka može samo jednom tražiti odlaganje ročišta iz istog razloga.

(3) Kad se ročište odloži, sud će nazočnima odmah priopćiti mjesto i vrijeme novoga ročišta. Sud nije dužan o mjestu i vremenu novoga ročišta obavijestiti stranku koja nije bila nazočna na odloženom ročištu, a bila je uredno obaviještena, osim ako su na tome ročištu iznesene nove činjenice.

(4) Sud može po službenoj dužnosti odgoditi zakazano ročište samo u slučajevima predviđenim ovim zakonom.

Članak 113.

Ako na ročištu nije moguće izvesti koji od dokaza čije je izvođenje određeno, sud može odlučiti da se rasprava nastavi, s tim da se naknadno, na novom ročištu, izvede samo taj dokaz, i iznesu navodi u svezi s njim.

Članak 114.

(1) Na novom ročištu zakazanom nakon odlaganja rasprave, radnje koje su već provedene ponovo se provode samo ako se ročište drži pred novim sucem ili ako sud cijeni da je to nužno za pravilno donošenje presude.

(2) Ako se ročište drži pred novim sudcem, sud može, uz suglasnost stranaka, odlučiti da se ponovno ne saslušavaju svjedoci i vještaci i da se ne obavlja novi očevid, već da se pročitaju zapisnici o izvođenju tih dokaza.

Članak 115.

(1) Ročište za glavnu raspravu ne može se odgoditi niti odložiti na neodređeno vrijeme.

(2) Ročište za glavnu raspravu ne može se odgoditi ili odložiti duže od 30 dana, osim u slučaju iz članka 129. ovoga zakona.

(3) Prigodom odgode, odnosno odlaganja ročišta sud će nadnevak održavanja novoga ročišta, u pravilu odrediti uz prethodnu konzultaciju sa strankama.

(4) Kada odgodi ili odloži ročište, sud je dužan poduzeti sve radnje koje mu stoje na raspoložbi kako bi se do sljedećeg ročišta otklonili uzroci koji su doveli do odgode odnosno odlaganja, te kako bi se na tom ročištu rasprava mogla zaključiti.

(5) Protiv rješenja suda kojim se odgađa ili odlaže ročište ili rješenja kojim se odbijaju prijedlozi stranaka za odgodu, odnosno odlaganje ročišta, nije dopuštena posebna žalba.

Članak 116.

Ako se započeto ročište ne može okončati tijekom istoga dana, sud će odrediti nastavak ročišta za sljedeći radni dan (nastavak ročišta).

Članak 117.

Odredbe čl. 111., 112., 115. i 116. ovoga zakona, na odgovarajući se način primjenjuju na pripremno ročište.

3. Javnost glavne rasprave

Članak 118.

- (1) Glavna je rasprava javna.
- (2) Raspravi mogu nazočiti samo punoljetne osobe.
- (3) Osobe koje su nazočne raspravi ne smiju nositi oružje ili opasno oruđe.
- (4) Odredba stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na pripadnike policije, ako je nošenje oružja nužno za obavljanje njihove dužnosti.

Članak 119.

(1) Sud može isključiti javnost za cijelu glavnu raspravu ili jedan njezin dio ako to zahtijevaju interesi čuvanja službene, poslovne ili osobne tajne, zaštita interesa malodobnika, interesi javnog reda ili razlozi morala.

(2) Sud može isključiti javnost i kada se mjerama za održavanje reda predviđenim u ovom zakonu ne bi moglo osigurati nesmetano održavanje rasprave.

Članak 120.

(1) Isključenje javnosti ne odnosi se na stranke, njihove zakonske zastupnike, punomoćnike i umješake i ombudsmene Federacije.

(2) Sud može dopustiti da glavnoj raspravi na kojoj je javnost isključena budu nazočne pojedine službene osobe, kao i znanstveni i javni djelatnici, ako je to od interesa za njihovu službu, odnosno znanstvenu ili javnu djelatnost.

(3) Sud će upozoriti osobe koje budu nazočne raspravi na kojoj je javnost isključena da su dužne kao tajnu čuvati ono što su na raspravi saznale, a što nije već poznato javnosti, i upozorit će ih na posljedice odavanja tajne.

Članak 121.

(1) O isključenju javnosti odlučuje sud rješenjem koje mora biti obrazloženo i javno objavljeno.

(2) Protiv rješenja o isključenju javnosti nije dopuštena posebna žalba.

Članak 122.

Odredbe o javnosti na glavnoj raspravi na odgovarajući će se način primjenjivati i na pripremnom ročištu, na ročištu izvan glavne rasprave pred sudom, te na ročištu pred zamoljenim sudom.

VI - DOKAZI I IZVOĐENJE DOKAZA

1. Opće odredbe

Članak 123.

(1) Svaka stranka dužna je dokazati činjenice na kojima temelji svoj zahtjev.

(2) Sud će slobodnom ocjenom dokaza ustanoviti činjenice na temelju kojih će donijeti odluku.

Članak 124.

(1) Sud će naložiti strankama da izvedu i one dokaze koji su bitni za donošenje odluke, a koje stranke nisu predložile, ako ustanovi da stranke idu za tim da raspoložu zahtjevima kojima ne mogu raspolagati prema članku 3. stavak 2. ovoga zakona.

(2) Ako stranka ne postupi po nalogu suda, sud je ovlašten po službenoj dužnosti pribaviti i izvesti te dokaze.

Članak 125.

(1) Ne treba dokazivati činjenice koje je stranka priznala pred sudom tijekom parnice.

(2) Ako stranka porekne činjenice koje je priznala, sud će ocijeniti hoće li te činjenice cijeniti priznatim ili osporenim.

(3) Činjenice čije postojanje zakon pretpostavlja ne treba dokazivati, ali se može dokazivati da te činjenice ne postoje, ako zakonom nije što drugo određeno.

(4) Ne treba dokazivati činjenice koje su općepoznate.

Članak 126.

Ako sud na temelju ocjene izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću ustanoviti koju činjenicu, o postojanju te činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Članak 127.

Ako se ustvrdi da stranci pripada pravo na naknadu štete, na novčanu svotu ili na zamjenjive stvari, ali se točna visina svote odnosno količina stvari ne može ustvrditi ili bi se mogla ustvrditi samo s nerazmjernim teškoćama, sud će o tome odlučiti prema svojoj ocjeni.

Članak 128.

(1) Dokazi se izvode na glavnoj raspravi.

(2) Na prijedlog stranke, podnesen najkasnije na pripremnom ročištu, sud može odlučiti da se određeni dokazi izvedu pred drugim sudom (zamoljeni sud). U tom slučaju zapisnici o izvedenim dokazima pročitati će se na glavnoj raspravi.

(3) Kad sud donese odluku iz stavka 2. ovoga članka, u zamolbi za izvođenje dokaza opisat će ukratko predmet

spora, izložiti stanje parnice i odrediti koji će se dokazi izvesti, uz naznaku o kojim okolnostima treba osobito voditi računa.

(4) O ročištu za izvođenje dokaza pred zamoljenim sudom obavijestit će se stranke.

(5) Sudac zamoljenog suda ima pri izvođenju dokaza sve ovlasti koje ima sudac kad se dokazi izvode na glavnoj raspravi.

(6) Protiv rješenja suda kojim se određuje izvođenje dokaza pred zamoljenim sudom nije dopuštena posebna žalba.

Članak 129.

(1) Ako se zbog iznimnih okolnosti koji dokaz ne može izvesti u rokovima predviđenim ovim zakonom, sud rješenjem može odrediti rok za izvođenje dokaza.

(2) Kad određeni rok protekne, rasprava će se provesti bez obzira na to što određeni dokaz nije izveden.

Članak 129a.

(1) Ako sudu nije poznato pravo koje važi u stranoj državi, zatražit će obavijest od tijela uprave mjerodavnog za poslove pravosuđa.

(2) Sud može i od stranke zatražiti da podnese javnu ispravu izdanu od mjerodavnog inozemnog tijela kojom se potvrđuje koje pravo važi u stranoj državi.

2. Očevid

Članak 130.

(1) Očevid se poduzima kad je za utvrđivanje koje činjenice ili za razjašnjenje koje okolnosti potrebno neposredno opažanje suda.

(2) Očevid se može obavljati i uz sudjelovanje vještaka.

Članak 131.

Ako u postupku treba razgledati stvar koja se nalazi kod jedne od stranaka, kod treće osobe, kod tijela vlasti ili kod pravne osobe kojoj je povjereno obavljanje javne ovlasti, na odgovarajući će se način primijeniti odredbe čl. 134. do 136. ovoga zakona o pribavljanju isprava od ovih tijela ili pravnih osoba.

3. Isprave

Članak 132.

(1) Isprava koju je u propisanom obliku izdalo tijelo vlasti u granicama svoje nadležnosti, te isprava koju je u takvom obliku izdala pravna ili fizička osoba u obavljanju javne ovlasti koja joj je povjerena zakonom ili propisom utemeljenim na zakonu (javna isprava), dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje.

(2) Istu dokaznu snagu imaju i druge isprave koje su posebnim propisima glede dokazne snage izjednačene s javnim ispravama.

(3) Dopušteno je dokazivati da su u javnoj ispravi neistinito ustanovljene činjenice ili da je isprava nepravilno sastavljena.

(4) Ako se posumnja u autentičnost isprave, stranka može tražiti da sud zatraži da se o tome očituje tijelo, odnosno pravna osoba od kojega bi ona trebala potjecati.

Članak 133.

Ako međunarodnim ugovorom nije što drugo određeno, inozemne javne isprave koje su propisno ovjerovljene imaju, uz uvjet uzajamnosti, istu dokaznu snagu kao i domaće javne isprave.

Članak 134.

(1) Stranka je dužna sama podnijeti ispravu na koju se poziva za dokaz svojih navoda.

(2) Uz ispravu sastavljenu na stranom jeziku podnosi se i ovjerovljeni prijevod.

(3) Ako se isprava nalazi kod tijela vlasti ili pravne osobe kojoj je povjereno obavljanje javne ovlasti, a sama stranka ne može isposlovati predaju ili pokaz isprave, sud će po prijedlogu stranke narediti tom tijelu, odnosno osobi, da ispravu dostave sudu.

Članak 135.

(1) Kad se jedna stranka poziva na ispravu i tvrdi da se ona nalazi kod druge stranke, sud može tu stranku pozvati da podnese ispravu, ostavljajući joj za to određeni rok.

(2) Stranka ne može uskratiti podnošenje isprave ako se ona sama u parnici pozvala na tu ispravu za dokaz svojih navoda, ili ako je riječ o ispravi koju je po zakonu dužna predati ili pokazati, ili ako se isprava s obzirom na njezin sadržaj cijeni zajedničkom za obje strane.

(3) Glede prava stranke da uskrati podnošenje drugih isprava na odgovarajući će se način primjenjivati odredbe čl. 139. i 140. ovoga zakona.

(4) Kad stranka koja je pozvana da podnese ispravu niječe da se isprava kod nje nalazi, mogu se radi utvrđivanja te činjenice izvoditi dokazi.

(5) Sud će, s obzirom na sve okolnosti, cijeniti od kakva je značenja što stranka koja drži ispravu neće postupiti po rješenju suda kojim joj se nalaže da podnese ispravu ili niječe da se isprava kod nje nalazi.

(6) Protiv odluke suda iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena posebna žalba.

Članak 136.

(1) Sud može, na prijedlog stranke, narediti trećoj osobi da podnese ispravu samo kad je ona po zakonu dužna pokazati ju ili ju podnijeti ili kad je riječ o ispravi koja je po svojem sadržaju zajednička za tu osobu i stranku koja se poziva na ispravu.

(2) Prije nego što donese odluku kojom trećoj osobi naređuje da podnese ispravu, sud će pozvati treću osobu da se o tome očituje.

(3) Kad treća osoba niječe svoju dužnost da podnese ispravu koja se kod nje nalazi, sud će riješiti je li treća osoba dužna podnijeti ispravu.

(4) Kad treća osoba niječe da se isprava nalazi kod nje, mogu se radi ustanovljenja te činjenice izvoditi dokazi.

(5) Pravomoćno rješenje o dužnosti treće osobe da podnese ispravu može se izvršiti prema pravilima ovršnoga

postupka. Sud će ovo rješenje po službenoj dužnosti dostaviti nadležnom ovršnom sudu radi prisilne ovrhe.

(6) Treća osoba ima pravo na naknadu opravdanih troškova koje je imala u svezi s podnošenjem isprava. Odredbe članka 146. ovoga zakona na odgovarajući će se način primjenjivati i u tom slučaju.

4. Svjedoci

Članak 137.

(1) Svaka osoba koja se poziva kao svjedok dužna je odazvati se pozivu, a ako ovim zakonom nije drukčije određeno, dužna je i svjedočiti.

(2) Kao svjedoci mogu se saslušati samo osobe koje su sposobne dati obavijesti o činjenicama koje se dokazuju.

(3) Stranka koja predlaže da se određena osoba sasluša kao svjedok mora prije toga naznačiti o čemu ona treba svjedočiti i navesti njezino ime i prezime i boravište.

Članak 138.

Ne može se saslušati kao svjedok osoba koja bi svojim iskazom povrijedila dužnost čuvanja službene ili vojne tajne, dok je nadležno tijelo ne oslobodi te dužnosti.

Članak 139.

(1) Svjedok može uskratiti svjedočenje:

- 1) o onome što mu je stranka kao svom punomoćniku povjerila;
- 2) o onome o čemu se stranka ili druga osoba svjedoku kao vjerskom ispovjedniku ispovijedala;
- 3) o činjenicama što ih je svjedok saznao kao odvjetnik, liječnik ili u obavljanju kojeg drugog poziva ili koje druge djelatnosti, ako postoji obveza da se kao tajna čuva ono što se saznalo u obavljanju tog poziva ili djelatnosti.

(2) Sud će upozoriti te osobe da u slučajevima navedenim u stavku 1. ovoga članka mogu uskratiti davanje iskaza.

Članak 140.

(1) Svjedok može uskratiti odgovor na pojedina pitanja ako bi svojim odgovorom na ta pitanja izložio opasnosti od kaznenog gonjenja sebe ili svoje srodnike po krvi u pravoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do trećeg stupnja zaključno, svoga bračnog druga ili srodnike po tazbini do drugog stupnja zaključno i onda kad je brak prestao, osobu s kojom živi u izvanbračnoj zajednici ili njezine srodnike do drugog stupnja zaključno, te svog skrbnika ili staranika, posvojitelja ili posvojenika.

(2) Sud će upozoriti svjedoka da može uskratiti davanje odgovora na postavljeno pitanje.

Članak 141.

(1) Opravdanost razloga za uskraćivanje svjedočenja ili odgovora na pojedina pitanja ocjenjuje sud pred kojim svjedok treba svjedočiti, nakon što se o tome očituju stranke.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka stranke nemaju pravo na posebnu žalbu.

(3) Svjedok može rješenje iz stavka 1. ovoga članka pobijati u žalbi protiv rješenja o novčanoj kazni ili o zatvoru zbog toga što je uskratio svjedočenje ili odgovor na pojedino pitanje.

Članak 142.

(1) Svjedoci se pozivaju dostavom pismenog poziva u kojem se navodi ime i prezime i ime jednog roditelja pozvanog, vrijeme i mjesto dolaska, predmet u svezi s kojim se poziva i naznaka da se poziva kao svjedok. U pozivu će se svjedok upozoriti na posljedice neopravdanog izostanka predviđene odredbama članka 410. ovoga zakona i na pravo na naknadu troškova iz članka 146. ovoga zakona.

(2) Svjedoci koji se zbog starosti, bolesti ili teških tjelesnih mana ne mogu odazvati pozivu mogu se saslušati i u svom stanu, odnosno u prostorijama u kojima borave.

Članak 143.

(1) Svjedoci se saslušavaju pojedinačno i bez nazočnosti svjedoka koji će se kasnije saslušavati. Svjedok je dužan odgovore davati usmeno.

(2) Svjedok će se najprije opomenuti da je dužan govoriti istinu i da ne smije ništa prešutjeti, a nakon toga će se upozoriti na posljedice davanja lažnog iskaza.

(3) Zatim će se svjedok pitati za ime i prezime, ime jednog roditelja, boravište, mjesto i nadnevak rođenja, godine života i njegov odnos sa strankama.

Članak 144.

(1) Nakon općih pitanja, svjedoka ispituje stranka koja ga je predložila, a nakon toga suprotna stranka.

(2) Sud uvijek može postavljati pitanja svjedoku.

(3) Svjedok će se uvijek pitati od kuda mu je poznato ono o čemu svjedoči.

Članak 145.

(1) Svjedok koji ne zna jezik na kome se vodi postupak saslušat će se preko tumača.

(2) Ako je svjedok gluhi, postavljat će mu se pitanja pismeno, a ako je nijem pozvat će se da pismeno odgovara. Ako se saslušanje ne može obaviti na taj način, pozvat će se kao tumač osoba koja se sa svjedokom može sporazumjeti.

(3) Sud će tumača upozoriti na dužnost vjernog prenošenja pitanja koja se svjedoku postavljaju i izjava koje svjedok bude davao.

Članak 146.

(1) Svjedok ima pravo na naknadu putnih troškova i troškova za prehranu i prenoćište, te na naknadu izmakle zarade, nastalih zbog njegove obveze da svjedoči.

(2) Svjedok mora zahtijevati naknadu odmah nakon saslušanja, inače gubi pravo na nju. Sud je dužan na to upozoriti svjedoka.

(3) U rješenju kojim se odmjeravaju troškovi svjedoka, sud će odrediti da se određena svota isplati iz položenog predujma, a ako predujam nije položen, naredit će stranci

da određeni iznos plati svjedoku u roku od osam dana. Žalba protiv tog rješenja ne zadržava ovrhu rješenja.

5. Vještaci

Članak 147.

Sud može, na prijedlog stranke, odrediti izvođenje dokaza vještačenjem kada je radi utvrđenja ili razjašnjenja određene činjenice potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže.

Članak 148.

(1) Stranka koja predlaže vještačenje dužna je u prijedlogu naznačiti predmet i obujam vještačenja, te predložiti osobu koja će obaviti vještačenje.

(2) Protivna stranka će se očitovati o predloženom vještaku, kao i o predmetu i obujmu vještačenja.

(3) Ako stranke ne postignu sporazum o osobi koja treba biti određena za vještaka i predmetu i obujmu vještačenja, odluku o tome donijet će sud.

Članak 149.

(1) Vještačenje obavlja jedan vještak.

(2) Sud može na prijedlog stranke odrediti više vještaka za različite vrste vještačenja.

(3) Vještaci se određuju prvenstveno iz reda imenovanih sudskih vještaka za određenu vrstu vještačenja.

(4) Složenija vještačenja povjerit će se prvenstveno stručnim ustanovama kao što su bolnice, kemijski laboratoriji, fakulteti i slično.

(5) Ako postoje ustanove za određene vrste vještačenja, kao što su vještačenje lažnog novca, rukopisa, daktiloskopsko vještačenje i slično, takva vještačenja povjerit će se u prvom redu tim ustanovama.

Članak 150.

Izvođenje dokaza vještačenjem određuje sud rješenjem koje sadrži:

- 1) ime i prezime i zanimanje vještaka,
- 2) predmet spora,
- 3) obujam i predmet vještačenja,
- 4) rok za podnošenje pismenog nalaza i mišljenja.

Članak 151.

(1) Vještak se uvijek poziva na ročište za glavnu raspravu.

(2) Prijepis rješenja iz članka 150. ovoga zakona dostavlja se vještaku zajedno s pozivom na ročište za glavnu raspravu.

(3) U pozivu će sud upozoriti vještaka da svoje mišljenje mora iznijeti savjesno i sukladno pravilima nauke i vještine i obavijestiti ga o posljedicama nedostave nalaza i mišljenja u ostavljenom roku, odnosno neopravdanog izostanka sa ročišta i pravu na nagradu i naknadu troškova.

Članak 152.

(1) Vještaci su dužni odazvati se pozivu suda i iznijeti svoj nalaz i mišljenje.

(2) Sud će vještaka na njegov zahtjev osloboditi dužnosti vještačenja iz razloga iz kojih svjedok može uskratiti svjedočenje ili odgovor na pojedino pitanje.

(3) Sud može vještaka na njegov zahtjev osloboditi dužnosti vještačenja i iz drugih opravdanih razloga. Oslobođenje od dužnosti vještačenja može tražiti i ovlašteni uposlenik tijela ili pravne osobe u kojoj vještak radi.

Članak 153.

(1) Vještak će biti izuzet iz istih razloga iz kojih može biti izuzet sudac, ali se iznimno za vještaka može uzeti i osoba koja je ranije bila saslušana kao svjedok.

(2) Stranka je dužna podnijeti zahtjev za izuzeće vještaka čim sazna da postoji razlog za izuzeće, a najkasnije prije početka izvođenja dokaza vještačenjem.

(3) U zahtjevu za izuzeće vještaka stranka je dužna navesti okolnosti na kojima temelji svoj zahtjev za izuzeće.

(4) O zahtjevu za izuzeće odlučuje sud.

(5) Protiv rješenja kojim se prihvaća ili odbija zahtjev za izuzeće nije dopuštena posebna žalba.

(6) Ako je stranka saznala za razlog za izuzeće nakon obavljenog vještačenja i prigovara vještačenju iz tog razloga, sud će postupiti kao da je zahtjev za izuzeće stavljen prije obavljenog vještačenja.

Članak 154.

(1) Vještak svoj pismeni nalaz i mišljenje uvijek dostavlja sudu prije rasprave, ukoliko sud ne odredi drukčije.

(2) Vještak mora uvijek obrazložiti svoje mišljenje.

Članak 155.

(1) Ako vještak ne dostavi nalaz i mišljenje u ostavljenom roku, sud će, nakon proteka roka koji strankama ostavi da se o tome pismeno izjasne, odrediti drugog vještaka.

(2) Ako vještak dostavi nalaz ili mišljenje koji su nejasni, nepotpuni ili proturječni sami sebi ili izvedenim okolnostima, sud će pozvati vještaka da ih dopuni, odnosno ispravi, i odrediti rok za ponovnu dostavu nalaza i mišljenja.

(3) Ukoliko vještak ni po pozivu suda ne dostavi potpun i razumljiv nalaz i mišljenje, sud će, uz prethodno očitovanje stranaka, odrediti drugoga vještaka.

Članak 156.

Sud dostavlja strankama pismeni nalaz i mišljenje vještaka najkasnije osam dana prije ročišta za glavnu raspravu.

Članak 157.

(1) Ročište za glavnu raspravu održat će se i ako vještak ne pristupi na glavnu raspravu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, sud može na prijedlog stranke odložiti raspravu i zakazati novo ročište na koje će ponovo pozvati vještaka, ako ustanovi da je njegova nazočnost na raspravi nužna radi razjašnjenja ili dopune nalaza i mišljenja.

Članak 158.

Sud će vještaku dopustiti razmatranje spisa, te postavljanje pitanja strankama i drugim vještacima glede predmeta vještačenja.

Članak 159.

Protiv rješenja suda iz čl.148., 150., 152. i 155. ovoga zakona, nije dopuštena žalba.

Članak 160.

Vještak ima pravo na naknadu putnih troškova, troškova za prehranu i prenoćište i troškova vještačenja, te pravo na razumnju nagradu za obavljeno vještačenje.

Članak 161.

Ako odredbama ovog zakona nije drukčije određeno, na izvođenje dokaza vještačenjem na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o saslušanju svjedoka.

Članak 162.

Odredbe članka 148. stavak 1., članka 149. stavak 3., članka 151. st. 1. i 3., i čl. 152., 153. i 159. ovoga zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na tumače.

6. Saslušanje stranaka

Članak 163.

Na prijedlog stranke, sud će odrediti izvođenje dokaza saslušanjem stranaka.

Članak 164.

(1) Sud će odlučiti da se sasluša samo jedna stranka, ako druga stranka uskrati davanje iskaza ili se ne odazove pozivu suda.

(2) Sud može odlučiti da se sasluša samo jedna stranka ako se uvjeri da drugoj stranci, odnosno osobi koja se ima saslušati za tu stranku nisu poznate sporne činjenice ili ako saslušanje te stranke nije moguće.

(3) Ako tijekom postupka stranka umre ili ponovno saslušanje stranke nije moguće ili je otežano iz drugih razloga, sud će pročitati zapisnik s iskazom te stranke.

Članak 165.

(1) Za stranku koja nema parničnu sposobnost saslušati će se njen zakonski zastupnik. Sud može odlučiti da se umjesto ili pored zakonskog zastupnika, sasluša sama stranka, ako je njezino saslušanje moguće.

(2) Za pravnu osobu saslušati će se osoba koja je zakonom ili pravilima pravne osobe određena da je zastupa.

Članak 166.

(1) Poziv na ročište dostavit će se punomoćniku stranke, koji je dužan o tome stranku obavijestiti, odnosno, ako stranka nema punomoćnika, stranci ili osobi koja će se za stranku saslušati.

(2) U pozivu će se naznačiti da će se na ročištu izvoditi dokaz saslušanjem stranaka i da će stranka koja dođe na ročište biti saslušana u odsutnosti druge stranke.

Članak 167.

Ne mogu se primijeniti nikakve prisilne mjere prema stranci koja se nije odazvala pozivu suda radi saslušanja niti se stranka može prisiliti na davanje iskaza.

Članak 168.

Odredbe o izvođenju dokaza saslušanjem svjedoka primjenjivat će se i pri izvođenju dokaza saslušanjem stranaka, ako za saslušanje stranaka nije što drugo propisano.

7. Osiguranje dokaza

Članak 169.

(1) Ako postoji opravdana bojazan da se dokaz neće moći izvesti ili da će njegovo kasnije izvođenje biti otežano, može se tijekom, a i prije pokretanja parnice predložiti da se taj dokaz izvede.

(2) Osiguranje dokaza može se tražiti i tijekom postupka po prijedlogu za ponavljanje postupka.

Članak 170.

(1) Ako je prijedlog za osiguranje dokaza stavljen tijekom parničnoga postupka, za postupanje je nadležan sud pred kojim je postupak u tijeku.

(2) Kad se traži osiguranje dokaza prije pokretanja postupka, te u iznimnim slučajevima, ako je postupak već u tijeku, nadležan je niži sud prvog stupnja na čijem se području nalaze stvari koje treba razgledati odnosno sud na čijem području boravi osoba koju treba saslušati.

Članak 171.

U podnesku kojim se traži osiguranje dokaza predlagatelj je dužan navesti činjenice koje se imaju dokazati, dokaze koje treba izvesti i razloge iz kojih cijeni da se kasnije dokaz neće moći izvesti ili da će njegovo izvođenje biti otežano. U podnesku treba navesti ime i prezime protivnika, osim ako iz okolnosti proistječe da on nije poznat.

Članak 172.

(1) Podnesak u kojem je stavljen prijedlog za osiguranje dokaza sud će dostaviti protivniku, ako je poznat, ostavljajući mu odgovarajući rok za odgovor.

(2) Iznimno, ako postoji opasnost za osiguranje dokaza, sud će o prijedlogu odlučiti i bez prethodnoga očitovanja protivnika.

(3) U rješenju kojim se prihvaća prijedlog sud će odrediti ročište za izvođenje dokaza, navest će činjenice o kojima će se izvoditi dokazi, te dokaze koji će se izvesti.

(4) Ako protivniku nije prije bio dostavljen podnesak u kojem je stavljen prijedlog za osiguranje dokaza, on će mu se dostaviti zajedno s rješenjem suda kojim se prihvaća prijedlog za osiguranje dokaza.

(5) Protivniku koji je nepoznat ili je nepoznato njegovo boravište sud može radi sudjelovanja na ročištu za izvođenje dokaza, postaviti privremenog zastupnika (članak 296.). O tom postavljanju nije potrebno izdati oglas.

(6) Sud može u iznimnim slučajevima odrediti da izvođenje dokaza započne i prije nego što se rješenje kojim se prihvaća prijedlog za osiguranje dokaza dostavi protivniku.

(7) Protiv rješenja suda kojim se prihvaća prijedlog za osiguranje dokaza, te protiv rješenja kojim se odlučuje da izvođenje dokaza započne prije nego što se rješenje dostavi protivniku, nije dopuštena žalba.

Članak 173.

(1) Ako su dokazi izvedeni prije nego što je postupak pokrenut, zapisnik o izvođenju dokaza čuvat će se kod suda pred kojim su dokazi izvedeni.

(2) Ako je postupak u tijeku, a osiguranje dokaza nije izveo sud koji vodi postupak, zapisnik će se dostaviti tome sudu.

VII - SUDSKE ODLUKE

1. Zajedničke odredbe

Članak 174.

Sud donosi odluke na ročištu ili izvan ročišta.

Članak 175.

(1) Sud donosi odluke u obliku presude ili rješenja.

(2) O tužbenom zahtjevu sud odlučuje presudom, a u postupku zbog smetanja posjeda rješenjem.

(3) O svim drugim pitanjima sud odlučuje rješenjem.

(4) Odluka o troškovima u presudi smatra se rješenjem.

2. Presuda

a) Opće odredbe

Članak 176.

(1) Presudom sud odlučuje o zahtjevu koji se tiče glavne stvari i sporednih tražbina.

(2) Ako postoji više zahtjeva, sud će o svim tim zahtjevima odlučiti jednom presudom.

Članak 177.

(1) Sud može naložiti tuženiku da obavi određenu činidbu samo ako je ona dospjela do zaključenja glavne rasprave.

(2) Ako sud prihvati zahtjev za uzdržavanje, može obvezati tuženika i na činidbe koje nisu dospjele.

(3) Presuda kojom se tuženik obvezuje predati ili preuzeti stvari dane u najam ili zakup može se donijeti i prije prestanka tih odnosa.

Članak 178.

Ako je tužitelj u tužbi tražio da mu se dosudi određena stvar, a istodobno je u tužbi ili do zaključenja glavne

rasprave izjavio da je voljan umjesto stvari primiti određenu novčanu svotu, sud će, ako prihvati tužbeni zahtjev, izreći u presudi da se tuženik može osloboditi davanja stvari, ako plati tu novčanu svotu.

Članak 179.

(1) Kad se stranci u presudi nalaže izvršiti kakvu činidbu, odredit će se i rok u kojem je tu činidbu dužna izvršiti.

(2) Ako posebnim propisima nije drukčije određeno, rok za izvršenje činidbe je 30 dana, ali za činidbe koje se ne sastoje u novčanom davanju sud može odrediti duži rok. U mjeničnim i čekovnim sporovima taj je rok 15 dana.

(3) Rok za izvršenje činidbe počinje teći prvoga dana nakon donošenja presude, odnosno, ako se presuda dostavlja sukladno odredbama ovoga zakona o dostavi, prvoga dana nakon dostave prijepisa presude stranci kojoj je naloženo izvršenje.

b) Presuda na temelju priznanja

Članak 180.

(1) Ako tuženik do zaključenja glavne rasprave prizna tužbeni zahtjev, sud će bez daljnjeg raspravljanja donijeti presudu kojom prihvaća tužbeni zahtjev (presuda na temelju priznanja).

(2) Sud neće donijeti presudu na temelju priznanja i kad je udovoljeno potrebitim uvjetima, ako nađe da je riječ o zahtjevu kojim stranke ne mogu raspolagati (članak 3. stavak 2.).

(3) Donošenje presude na temelju priznanja odgodit će se ako je potrebno da se o okolnostima iz stavka 2. ovoga članka, prije toga pribave obavijesti.

(4) Priznanje tužbenog zahtjeva, na ročištu ili u pismenom podnesku, tuženik može i bez pristanka tužitelja opozvati do donošenja presude.

c) Presuda na temelju odricanja

Članak 181.

(1) Ako se tužitelj do zaključenja glavne rasprave odrekne tužbenog zahtjeva, sud će bez daljnjeg raspravljanja donijeti presudu kojom odbija tužbeni zahtjev (presuda na temelju odricanja).

(2) Za odricanje od tužbenog zahtjeva nije potreban pristanak tuženika.

(3) Tužitelj može do donošenja presude, na ročištu ili u pisanom podnesku, opozvati odricanje od tužbenoga zahtjeva bez pristanka tuženika.

d) Presuda zbog propuštanja

Članak 182.

(1) Kad tuženik, kome je uredno dostavljena tužba u kojoj je tužitelj predložio donošenje presude zbog propuštanja, ne dostavi pismeni odgovor na tužbu u zakonskom roku, sud će donijeti presudu kojom se prihvaća tužbeni zahtjev (presuda zbog propuštanja), osim ako je tužbeni zahtjev očigledno neutemeljen.

(2) Tužbeni zahtjev je očigledno neutemeljen:

1) ako je tužbeni zahtjev očigledno protivan činjenicama navedenim u tužbi;

2) ako su činjenice na kojima se temelji tužbeni zahtjev u očiglednoj protivnosti s dokazima koje je sam tužitelj predložio ili s činjenicama koje su općepoznate.

(3) Ako je zahtjev očigledno neutemeljen, sud će donijeti presudu kojom se odbija tužbeni zahtjev.

(4) Presuda zbog propuštanja neće se donijeti o zahtjevu ili dijelu zahtjeva kojim stranke ne mogu raspolagati.

Članak 183.

(brisan)

e) Donošenje, pismena izrada i dostava presude

Članak 184.

(1) Sud će donijeti presudu i izraditi pismeni otpravak najkasnije u roku od 30 dana od dana zaključenja glavne rasprave.

(2) Ukoliko sudac prekorači rok iz stavka 1. ovoga članka, dužan je u pisanom obliku izvijestiti predsjednika suda o razlozima prekoračenja.

Članak 185.

(1) Nakon zaključenja glavne rasprave, sud će nazočne stranke obavijestiti o nadnevku donošenja presude. Ako jedna od stranaka nije bila nazočna glavnoj raspravi, sud će je pismeno obavijestiti o nadnevku donošenja presude.

(2) Stranke, odnosno njihovi zastupnici ili punomoćnici, dužni su sami preuzeti presudu u zgradi suda, te im sud neće dostavljati presudu sukladno odredbama ovoga zakona o dostavi.

(3) Ako su stranke bile uredno obaviještene o nadnevku donošenja presude, rok za žalbu protiv presude počinje teći prvoga narednoga dana nakon donošenja presude.

Članak 186.

(1) U iznimnim okolnostima, sud može na zahtjev stranke odlučiti da se dostava presude obavi na način predviđen odredbama ovoga zakona o dostavi.

(2) Stranci koja nije bila uredno obaviještena o nadnevku donošenja presude, sud će u svakom slučaju dostaviti presudu sukladno odredbama ovoga zakona o dostavi.

Članak 187.

Presuda zbog propuštanja i presuda drugostupanjskoga suda donesena bez rasprave, dostavlja se strankama sukladno odredbama ovoga zakona o dostavi.

Članak 188.

U slučaju iz članka 184. stavak 2. ovoga zakona, sud će čim bude saznao da će doći do odgode nadnevka donošenja presude o tome obavijestiti stranke, nakon čega će strankama presudu dostaviti prema odredbama ovoga zakona o dostavi.

Članak 189.

U slučajevima iz čl. 186., 187. i 188. ovoga zakona, rok za podnošenje pravnoga lijeka počinje teći prvoga narednoga dana nakon dostave prijepisa presude.

Članak 190.

Izvornik presude potpisuje sudac.

Članak 191.

(1) Pismeno izrađena presuda mora imati uvod, izreku, obrazloženje i uputstvo o pravu na izjavljivanje pravnoga lijeka protiv presude.

(2) Uvod presude sadrži: naziv suda, ime i prezime suca, ime i prezime i prebivalište, odnosno boravište stranaka, njihovih zastupnika i punomoćnika, kratku oznaku predmeta spora i njegovu vrijednost, dan zaključenja glavne rasprave, naznaku stranaka, njihovih zastupnika i punomoćnika koji su toj raspravi bili nazočni, te dan kad je presuda donesena.

(3) Izreka presude sadrži odluku o prihvatu ili odbijanju pojedinih zahtjeva koji se tiču glavne stvari i sporednih traženja, te odluku o postojanju ili nepostojanju tražbine istaknute radi prebijanja.

(4) U obrazloženju sud će izložiti: zahtjeve stranaka, činjenice koje su stranke iznijele i dokaze koje su izveli, koje je od tih činjenica sud utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, a ako ih je utvrdio dokazivanjem, koji su dokazi izvedeni, te kako ih je ocijenio. Sud će posebice navesti koje je odredbe materijalnog prava primijenio odlučujući o zahtjevima stranaka, a očitovat će se, ako je to potrebno, i o stavovima stranaka o pravnom temelju spora, te o njihovim prijedlozima i prigovorima o kojima nije dao svoje razloge u odlukama koje je već donio tijekom postupka.

(5) U obrazloženju presude zbog propuštanja, presude na temelju priznanja ili presude na temelju odricanja, iznijet će se samo razlozi koji opravdavaju donošenje takvih presuda.

f) Dopunska presuda

Članak 192.

(1) Ako je sud propustio odlučiti o dijelu zahtjeva ili o svim zahtjevima o kojima se mora odlučiti presudom, a koji su već raspravljani, stranka može u roku od 30 dana od primitka presude predložiti parničnom sudu da se presuda dopuni.

(2) Nepravodobni ili neutemeljeni prijedlog za dopunu presude odbacit će, odnosno odbiti sud bez održavanja ročišta.

(3) Ako stranka ne predloži donošenje dopunske presude u roku iz stavka 1. ovoga članka, smatrat će se da je tužba u tom dijelu povučena.

Članak 193.

Kad sud nađe da je prijedlog za dopunu presude utemeljen, bez ponovnog otvaranja glavne rasprave donijet će, u roku od osam dana, presudu o zahtjevu koji nije riješen (dopunska presuda).

Članak 194.

(1) Ako je uz prijedlog za dopunu presude podnesena i žalba protiv presude, prvostupanjski će sud zastati s dostavom te žalbe drugostupanjskom sudu dok se ne donese odluka o prijedlogu za dopunu presude i dok ne protekne rok za žalbu protiv te odluke.

(2) Ako protiv odluke o dopuni presude bude podnesena žalba, ta žalba zajedno sa žalbom protiv prvobitne presude dostavit će se drugostupanjskom sudu.

(3) Ako se prvostupanjska presuda pobija žalbom samo zato što prvostupanjski sud nije presudom odlučio o svim zahtjevima stranaka koji su predmet parnice, žalba će se smatrati prijedlogom stranke da se donese dopunska presuda.

g) Ispravak presude

Članak 195.

(1) Pogreške u imenima i brojevima, i druge očite pogreške u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesuglasnost prijepisa presude s izvornikom ispraviti će sud u svako doba.

(2) Ispravak će se obaviti posebnim rješenjem i unijeti na kraju izvornika, a strankama će se dostaviti prijepis rješenja.

(3) Ako između izvornika i prijepisa presude postoji nesuglasnost glede koje odluke sadržane u izreci presude, strankama će se dostaviti ispravljeni prijepis presude s naznakom da se tim prijepisom presude zamjenjuje prijašnji prijepis presude. U takvom slučaju rok za izjavu pravnoga lijeka glede ispravljenog dijela presude teče od dana dostave ispravljenog prijepisa presude.

(4) O ispravku presude sud može odlučiti bez saslušanja stranaka.

h) Pravomoćnost presude

Članak 196.

(1) Presuda koja se više ne može pobijati žalbom postaje pravomoćna.

(2) Sud tijekom cijeloga postupka po službenoj dužnosti pazi je li stvar pravomoćno presuđena, i ako ustanovi da je parnica pokrenuta o zahtjevu o kojemu je već pravomoćno odlučeno, odbacit će tužbu.

(3) Ako je u presudi odlučeno o tražbini koju je tuženik istakao prigovorom radi prebijanja, odluka o postojanju ili nepostojanju te tražbine postaje pravomoćna.

Članak 197.

(1) Sud je vezan za svoju presudu čim je donesena.

(2) Presuda prema strankama ima učinak od dana donošenja, a u slučajevima u kojima strankama prema odredbama ovoga zakona presudu dostavlja sud - od dana kada im je dostavljena.

3. Rješenje

Članak 198.

(1) Sva rješenja koja se donose na ročištu objavljuje sudac.

(2) Rješenje koje je na ročištu objavljeno dostavit će se strankama u ovjerovljenom prijepisu samo ako je protiv toga rješenja dopuštena posebna žalba, ili ako se na temelju rješenja može odmah tražiti ovrha, ili ako to zahtijeva upravljanje parnicom.

(3) Sud je vezan za svoja rješenja ako se ona ne odnose na upravljanje parnicom ili ako ovim zakonom nije što drugo određeno.

(4) Kad se rješenje ne dostavlja pismeno, ono prema strankama ima učinak čim je objavljeno.

Članak 199.

Rješenja koja sud donosi izvan ročišta priopćuju se strankama dostavom ovjerovljenog prijepisa rješenja.

Članak 200.

(1) Rješenje mora biti obrazloženo ako se njime odbija prijedlog stranke ili ako se njime rješava o prijedlozima stranaka koji su među sobom u opreci, a može biti obrazloženo i u drugim slučajevima kad je to potrebno.

(2) Pismeni sastav rješenja treba sadržati uvijek uvod i izreku, a obrazloženje samo ako prema stavku 1. ovoga članka rješenje mora biti obrazloženo.

Članak 201.

Rješenja o kaznama izrečenim prema odredbama ovoga zakona izvršavaju se po službenoj dužnosti.

Članak 202.

(1) Odredbe članka 179., čl. 190. do 195. i članka 197. stavak 2. ovoga zakona na odgovarajući će se način primjenjivati i na rješenja.

(2) Odredbe čl. 184. do 186. i čl. 188. i 189. ovoga zakona, na odgovarajući će se način primjenjivati i na rješenja iz članka 198. stavak 2. ovoga zakona.

B. POSTUPAK PO PRAVNIM LIJEKOVIMA

VIII - REDOVITI PRAVNI LIJEKOVI

1. Žalba protiv presude

a) Pravo na žalbu

Članak 203.

(1) Protiv presude donesene u prvom stupnju stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 30 dana od dana donošenja presude, odnosno, ako se presuda dostavlja sukladno s odredbama ovoga zakona o dostavi, 30 dana nakon dostave prijepisa presude, ako u ovom zakonu nije određen drugi rok. U mjeničnim i čekovnim sporovima taj je rok 15 dana.

(2) Pravodobno podnesena žalba sprječava da presuda postane pravomoćna u dijelu koji se pobija žalbom.

(3) O žalbi protiv presude odlučuje drugostupanjski sud.

Članak 204.

(1) Stranka se može odreći prava na žalbu od trenutka primitka presude.

(2) Do donošenja odluke drugostupanjskoga suda stranka može odustati od već podnesene žalbe.

(3) Odricanje ili odustanak od žalbe ne može se opozvati.

b) Sadržaj žalbe

Članak 205.

Žalba mora sadržati:

- 1) oznaku presude protiv koje se izjavljuje žalba;
- 2) izjavu da se presuda pobija u cijelosti ili u određenom dijelu;
- 3) razlog žalbe;
- 4) potpis podnositelja žalbe.

Članak 206.

(1) Ako žalba ne sadrži podatke iz članka 205. ovoga zakona (nepotpuna žalba), prvostupanjski sud će rješenjem protiv kojeg nije dopuštena žalba, pozvati žalitelja da u roku od osam dana dopuni ili ispravi žalbu.

(2) Ako žalitelj u roku iz stavka 1. ovoga članka ne postupi po traženju suda, sud će rješenjem odbaciti žalbu kao nepotpunu.

Članak 207.

(1) U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi, osim ako žalitelj pruži dokaze da ih bez svoje krivnje nije mogao iznijeti odnosno predložiti do zaključenja glavne rasprave.

(2) Pozivajući se na nove činjenice, žalitelj je dužan navesti dokaze kojima bi se te činjenice ustanovile, a predlažući nove dokaze, dužan je navesti činjenice koje tim dokazima treba ustanoviti.

(3) Prigovor zastare i prigovor radi prebijanja koji nisu izneseni pred prvostupanjskim sudom ne mogu se iznositi u žalbi.

(4) Ako su zbog iznošenja novih činjenica i predlaganja novih dokaza prouzročeni troškovi u postupku u povodu žalbe, te će troškove neovisno o ishodu spora podmirivati ona stranka koja je iznijela nove činjenice, odnosno predložila nove dokaze.

c) Razlozi zbog kojih se presuda može pobijati

Članak 208.

(1) Presuda se može pobijati:

- 1) zbog povrede odredaba parničnoga postupka;
- 2) zbog pogrešno ili nepotpuno ustanovljenog činjeničnog stanja;
- 3) zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

(2) Presuda zbog propuštanja ne može se pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

(3) Presuda na temelju priznanja i presuda na temelju odricanja mogu se pobijati zbog povrede odredaba parničnoga postupka ili zbog toga što je izjava o priznanju, odnosno o odricanju dana u zabludi ili pod utjecajem prisile ili prijevare.

(4) Kada se presuda na temelju priznanja i presuda na temelju odricanja pobija zbog toga što je izjava o priznanju ili odricanju data u bitnoj zabludi ili pod utjecajem prisile ili prijevare, stranka može u žalbi iznijeti i nove činjenice, te predložiti nove dokaze koji se tiču tih mana u volji.

Članak 209.

(1) Povreda odredaba parničnog postupka postoji ako sud tijekom postupka nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu ovoga zakona, a to je bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

(2) Povreda odredaba parničnog postupka uvijek je od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude u sljedećim slučajevima:

- 1) ako je u donošenju presude sudjelovao sudac koji je po zakonu morao biti isključen ili izuzet (članak 357. ZPP);
- 2) ako je odlučeno o zahtjevu koji nije u sudskoj mjerodavnosti (članak 16. ZPP);
- 3) ako je sud odlučio o tužbenom zahtjevu za koji je stvarno mjerodavan viši sud;
- 4) ako je protivno odredbama ovoga zakona sud utemeljio svoju odluku na nedopuštenim raspolaganjima stranaka (članak 3. stavak 3. ZPP);
- 5) ako je sud donio presudu bez glavne rasprave;
- 6) ako je protivno odredbama ovoga zakona sud donio presudu na temelju priznanja, presudu na temelju odricanja i presudu zbog propuštanja;
- 7) ako je protivno odredbama ovoga zakona sud odbio zahtjev stranke da se u postupku služi svojim jezikom i pismom i da prati tijek postupka na svome jeziku;
- 8) ako je u postupku kao tužitelj ili tuženik sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku, ili ako stranku koja je pravna osoba nije zastupala ovlaštena osoba, ili ako parnično nesposobnu stranku nije zastupao zakonski zastupnik, ili ako zakonski zastupnik, odnosno punomoćnik stranke nije imao potrebnu ovlast za vođenje parnice ili pojedine radnje u postupku, ako vođenje parnice, odnosno obavljanje pojedinih radnji u postupku nije bilo naknadno odobreno;
- 9) ako je odlučeno o zahtjevu o kojemu već teče parnica ili kojeg se tužitelj odrekao ili o kojemu je već prije pravomoćno presuđeno ili o kojemu je već zaključena sudska nagodba ili nagodba koja po posebnim propisima ima svojstvo sudske nagodbe;
- 10) ako je protivno zakonu bila isključena javnost na glavnoj raspravi;
- 11) ako je presudom prekoračen tužbeni zahtjev;
- 12) ako je odlučeno o nepravodobno podnesenoj tužbi, a zbog toga je tužbu trebalo odbaciti (članak 67. stavak 1. točka 2.);
- 13) ako prije podnošenja tužbe nije proveden zakonom predviđen postupak mirnog ili drukčijeg ostvarivanja prava, a zbog toga je tužbu trebalo odbaciti.

(3) Zbog povreda odredaba parničnog postupka iz stavka 2. točka 7. ovoga članka, žalbu može izjaviti samo stranka koje se ti nedostaci tiču.

Članak 210.

(1) Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji kad je sud koju odlučnu činjenicu pogrešno ustanovio, odnosno kad je nije ustanovio.

(2) Nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji i kad na to upućuju nove činjenice ili novi dokazi.

Članak 211.

Pogrešna primjena materijalnoga prava postoji kad sud nije primijenio odredbu materijalnoga prava koju je trebao primijeniti ili kad takvu odredbu nije pravilno primijenio.

d) Postupak po žalbi

Članak 212.

Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostupanjsku presudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

Članak 213.

(1) Nepravodobnu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu, odbacit će rješenjem prvostupanjski sud bez održavanja ročišta.

(2) Žalba je nepravodobna ako je podnesena nakon proteka zakonskoga roka za njezino podnošenje.

(3) Žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koje se odrekla prava na žalbu ili je odustala od izjavljene žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnoga interesa za podnošenje žalbe.

Članak 213a.

U slučaju da podnositelj žalbe odustane od izjavljene žalbe, prvostupanjski sud će rješenjem utvrditi odustanak od žalbe.

Članak 214.

(1) Primjerak pravodobne, potpune i dopuštene žalbe dostavit će prvostupanjski sud protivnoj stranci odmah, a najkasnije u roku od osam dana od dana primitka žalbe. Protivna stranka može u roku od osam dana od primitka žalbe podnijeti tome sudu odgovor na žalbu.

(2) Primjerak odgovora na žalbu dostavit će prvostupanjski sud žalitelju odmah, a najkasnije u roku od osam dana od primitka odgovora na žalbu.

(3) Nepravodobno podnesen odgovor na žalbu neće se uzeti u razmatranje.

(4) Podnesci primljeni nakon primitka odgovora na žalbu ili nakon proteka roka za odgovor na žalbu neće se uzimati u razmatranje, osim ukoliko sud od stranke izrijekom zatraži dodatno očitovanje.

Članak 215.

(1) Nakon primitka odgovora na žalbu ili nakon proteka roka za odgovor na žalbu, prvostupanjski sud će žalbu i odgovor na žalbu, ako je podnesen, sa svim spisima dostaviti drugostupanjskom sudu najkasnije u roku od osam dana.

(2) Ako žalitelj tvrdi da su u prvostupanjskom postupku povrijeđene odredbe parničnoga postupka, sudac prvostupanjskog suda dat će objašnjenje u povodu navoda žalbe koji se tiču tih povreda, a prema potrebi će provjeriti istinitost tih navoda u žalbi.

(3) Primjerak objašnjenja u povodu navoda žalbe sudac prvostupanjskog suda dostavit će strankama koje mogu dati svoje očitovanje u roku osam dana.

Članak 216.

(1) Kad spisi po žalbi stignu drugostupanjskom sudu, određuje se sudac izvjestitelj.

(2) Sudac izvjestitelj može, prema potrebi, od prvostupanjskog suda pribaviti izvješće o povredama odredaba parničnoga postupka i zatražiti da se radi ustanovljenja tih povreda provedu provjere.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući način primjenjivat će se odredbe članka 215. stavak 3. ovoga zakona.

Članak 217.

(1) Drugostupanjski sud odlučuje o žalbi u sjednici vijeća ili na temelju održane rasprave.

(2) Drugostupanjski će sud zakazati raspravu kada ocijeni da je radi pravilnog ustanovljenja činjeničnog stanja potrebno pred drugostupanjskim sudom ustanoviti nove činjenice ili izvesti nove dokaze ili ponovo izvesti već izvedene dokaze, kao i kada ocijeni da je zbog povrede odredaba parničnoga postupka u prvostupanjskom postupku potrebno održati raspravu pred drugostupanjskim sudom.

(3) Ako drugostupanjski sud ocijeni da bi prvostupanjsku presudu trebalo ponovno ukinuti nakon što je ona već jednom ukinuta povodom žalbe, dužan je zakazati raspravu, osim ako se radi o presudi na temelju priznanja, presudi na temelju odricanja i presudi zbog propuštanja.

(4) Drugostupanjski će sud održati sjednicu vijeća, odnosno raspravu, u roku od 45 dana nakon što od prvostupanjskoga suda primi spise po žalbi.

(5) Drugostupanjski će sud donijeti odluku u roku od 30 dana od dana održavanja sjednice vijeća na kojoj je odlučeno o žalbi, odnosno, ako je održana rasprava, u roku od 30 dana od dana zaključenja rasprave.

Članak 218.

(1) Na raspravu se pozivaju stranke odnosno njihovi zakonski zastupnici ili punomoćnici, a i oni svjedoci i vještaci za koje sud odluči da se saslušaju.

(2) Ako s rasprave izostane žalitelj, rasprava se neće održati, a odluka će se donijeti na temelju navoda žalbe i odgovora na žalbu.

(3) Ako s rasprave izostane stranka koja nije žalitelj, sud će raspravljati o žalbi i donijeti odluku.

(4) U pozivu za raspravu stranka će biti upozorena na posljedice nedolaska na raspravu.

Članak 219.

(1) Rasprava pred drugostupanjskim sudom počinje kratkim izlaganjem izvjestitelja o stanju predmeta, bez iznošenja njegova mišljenja o utemeljenosti žalbe.

(2) Nakon toga pročitat će se presuda ili dio presude na koji se odnosi žalba, a prema potrebi i zapisnik o glavnoj raspravi pred prvostupanjskim sudom. Zatim će žalitelj obrazložiti svoju žalbu, a protivna stranka odgovor na žalbu.

Članak 220.

Ako u čl. 217. do 219. ovoga zakona nije što drugo određeno, odredbe ovoga zakona o glavnoj raspravi pred

prvostupanjskim sudom na odgovarajući se način primjenjuju i na raspravu pred drugostupanjskim sudom.

e) Granice ispitivanja prvostupanjske presude

Članak 221.

Drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povrede odredaba parničnoga postupka iz članka 209. stavak 2. toč. 2), 3), 8), 9), 12) i 13) ovoga zakona koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje.

f) Odluke drugostupanjskog suda o žalbi

Članak 222.

(1) Odluke drugostupanjskog suda donose se nakon vijećanja glasovanjem.

(2) U prostoriji u kojoj se vijeća i glasuje mogu biti nazočni samo članovi vijeća i zapisničar. Kad treba donijeti odluku o jednostavnijim pitanjima, vijeće može odluku donijeti i u samom zasjedanju.

Članak 223.

(1) Predsjednik vijeća rukovodi vijećanjem i glasovanjem i glasuje posljednji. On se brine da se sva pitanja svestrano i cjelovito razmotre.

(2) Za svaku odluku vijeća potrebna je većina glasova.

(3) Članovi vijeća ne mogu odbiti glasovati o pitanjima koja postavi predsjednik vijeća.

(4) Član vijeća koji je pri glasovanju o kojem ranijem pitanju ostao u manjini ne može se suzdržati od glasovanja o pitanju o kojem se ima kasnije odlučiti.

(5) Ako se glede pojedinih pitanja o kojima se odlučuje glasovi podijele na više različitih mišljenja, tako da nijedno od njih nema većinu, razdvojit će se pitanja i glasovanje će se ponavljati sve dok se ne postigne većina. Ako se glede visine novčane svote ili količine glasovi podijele na više od dva mišljenja, ponovo će se raspravljati o razlozima za svako mišljenje. Ako se i nakon toga ne može postići većina, glasovi dani za najveću novčanu svotu ili količinu dodat će se glasovima danim za najbližu manju novčanu svotu ili količinu dok se ne postigne većina.

Članak 224.

Drugostupanjski sud može u sjednici vijeća ili na temelju održane rasprave:

- 1) odbaciti žalbu kao nepravodobnu, nepotpunu ili nedopuštenu;
- 2) odbiti žalbu kao neutemeljenu i potvrditi prvostupanjsku presudu;
- 3) ukinuti prvostupanjsku presudu i uputiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje;
- 4) ukinuti prvostupanjsku presudu i odbaciti tužbu, ili
- 5) preinačiti prvostupanjsku presudu.

(2) Prvostupanjska presuda se povodom žalbe može ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno

odlučivanje samo jednom, osim ako se radi o presudi na temelju priznanja, presudi na temelju odricanja i presudi zbog propuštanja.

Članak 224a.

Sud će rješenjem utvrditi da je prvostupanjska presuda bez učinka i da je žalitelj odustao od žalbe, ako su stranke zaključile sudsku nagodbu tijekom postupka po žalbi.

Članak 225.

(1) Nepravodobnu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbacit će drugostupanjski sud rješenjem, ako to nije učinio prvostupanjski sud.

(2) Drugostupanjski sud će rješenjem utvrditi da je podnositelj žalbe odustao od podnesene žalbe ako je to propustio učiniti prvostupanjski sud.

(3) Ako je podnositelj žalbe odustao od žalbe u postupku pred drugostupanjskim sudom, sud će rješenjem utvrditi odustanak od žalbe.

Članak 226.

Drugostupanjski će sud presudom odbiti žalbu kao neutemeljenu i potvrditi prvostupanjsku presudu kad ustanovi da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, a ni razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

Članak 227.

(1) Drugostupanjski sud će u sjednici vijeća ili na temelju održane rasprave rješenjem ukinuti prvostupanjsku presudu i predmet vratiti istom prvostupanjskom sudu radi održavanja nove glavne rasprave ako utvrdi da postoji jedan od sljedećih razloga iznesenih u žalbi:

- 1) ako je protivno odredbama ovoga zakona sud donio presudu na temelju priznanja ili presudu na temelju odricanja ili presudu na temelju propuštanja;
- 2) ako kojoj stranci nezakonitim postupanjem, a posebice propuštanjem dostave nije data mogućnost da raspravlja pred sudom, a to je postupanje bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude;
- 3) ako je sud donio presudu bez glavne rasprave;
- 4) ako je presudu donio sudac koji je po zakonu morao biti isključen ili izuzet;
- 5) ako je protivno odredbama ovoga zakona sud odbio zahtjev stranke da se u postupku služi svojim jezikom i pismom i prati tijek postupka na svome jeziku.

(2) Ako drugostupanjski sud utvrdi da je u prvostupanjskom postupku odlučeno o zahtjevu koji nije u sudskoj mjerodavnosti ili o zahtjevu po tužbi koja je podnijeta poslije zakonom propisanog roka ili ako prije podnošenja tužbe nije proveden zakonom predviđeni postupak mirnog ili drukčijeg ostvarivanja prava, a zbog toga je tužbu trebalo odbaciti, ili o kojem već teče parnica ili o kojem je već prije pravomoćno presuđeno ili kojega se žalitelj odrekao ili o kojem je već zaključena sudska nagodba, ukinut će prvostupanjsku presudu i odbaciti tužbu.

(3) Ako drugostupanjski sud utvrdi da je u prvostupanjskom postupku kao žalitelj ili tuženik sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku ili ako stranku u postupku koja je pravna osoba nije zastupala ovlaštena osoba ili ako parnično nesposobnu stranku nije zastupao zakonski zastupnik, ili ako zakonski zastupnik, odnosno punomoćnik stranke nije imao potrebne ovlasti za vođenje parnice, odnosno obavljanje pojedinih radnji u postupku, ako vođenje parnice, odnosno obavljanje pojedinih radnji u postupku nije bilo naknadno odobreno, s obzirom na prirodu povrede ukinut će prvostupanjsku presudu i vratiti predmet mjerodavnom prvostupanjskom sudu ili će ukinuti prvostupanjsku presudu i odbaciti tužbu.

(4) Ako drugostupanjski sud utvrdi da je prvostupanjsku presudu donio stvarno nemjerodavan sud, ukinut će prvostupanjsku presudu i predmet ustupiti stvarno mjerodavnom sudu.

(5) Kad drugostupanjski sud ukine presudu prvostupanjskog suda i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje, može narediti da se nova glavna rasprava ili pripremno ročište održi pred drugim sudcem.

(6) U obrazloženju rješenja kojim se prvostupanjska presuda ukida treba navesti koje su odredbe parničnog postupka povrijeđene i u čemu se povrede sastoje.

Članak 227a.

(1) Drugostupanjski sud će rješenjem ukinuti presudu prvostupanjskog suda i predmet vratiti na ponovno suđenje ako utvrdi da je prvostupanjskom presudom prekoračen tužbeni zahtjev na način da je odlučeno o nečemu drugom a ne o onome što je traženo.

(2) Ako utvrdi da je prvostupanjskom presudom prekoračen tužbeni zahtjev na način da je dosuđeno više od onoga što je traženo, drugostupanjski sud će rješenjem ukinuti presudu prvostupanjskog suda u dijelu u kojem je prekoračen tužbeni zahtjev.

Članak 228.

Prvostupanjski sud je dužan, odmah po primitku rješenja drugostupanjskoga suda, odrediti pripremno ročište ili ročište za glavnu raspravu, koje će se održati najkasnije u roku od 30 dana od dana primitka rješenja drugostupanjskoga suda, te izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud u svom rješenju.

Članak 229.

Drugostupanjski će sud, u sjednici vijeća ili na temelju održane rasprave, presudom preinačiti prvostupanjsku presudu, ako ustanovi da postoji jedan od sljedećih razloga iznesenih u žalbi:

- 1) ako je ustanovio da postoji povreda odredaba parničnoga postupka, osim u slučajevima iz članka 227. ovoga zakona;
- 2) ako je u sjednici vijeća drukčijom ocjenom isprava i posredno izvedenih dokaza već izvedenih pred prvostupanjskim sudom ustanovio drukčije činjenično stanje nego što je ono u prvostupanjskoj presudi;

- 3) ako je nakon održane rasprave, na temelju novih dokaza ili ponovnog izvođenja već izvedenih dokaza, ustanovio drukčije činjenično stanje nego što je ono u prvostupanjskoj presudi;
- 4) ako smatra da je činjenično stanje u prvostupanjskoj presudi pravilno utvrđeno, ali da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo;
- 5) ako je prvostupanjski sud iz činjenica koje je utvrdio izveo nepravilan zaključak o postojanju drugih činjenica na kojima je utemeljena presuda.

Članak 230.

Drugostupanjski sud ne može preinačiti presudu na štetu stranke koja se žalila, ako je samo ona podnijela žalbu.

Članak 231.

U obrazloženju presude, odnosno rješenja, drugostupanjski sud će ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značenja.

Članak 232.

Drugostupanjski sud vratit će sve spise prvostupanjskom sudu s dovoljnim brojem ovjerenih prijepisa svoje odluke radi predaje tom sudu, strankama i drugim zainteresiranim osobama. Prvostupanjski sud dužan je odmah dostaviti odluke drugostupanjskog suda, a najkasnije u roku osam dana računajući od dana prijema spisa.

Članak 232a.

(1) Ako je drugostupanjski sud propustio odlučiti u pogledu svih dijelova presude koji se pobijaju žalbom ili ako je propustio donijeti sve odluke koje je odbacujući, odnosno odbijajući ili uvažavajući žalbu trebalo donijeti ili ako je propustio odlučiti u pogledu jedne ili više žalbi, žalitelj može u roku 30 dana od dostave drugostupanjske odluke predložiti drugostupanjskom sudu da svoju odluku dopuni.

(2) Prijedlog za donošenje drugostupanjske dopunske odluke ne može se podnijeti zbog toga što drugostupanjski sud nije odlučio o svim razlozima zbog kojih je žalba izjavljena ili na koje je bio dužan paziti po službenoj dužnosti.

(3) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka podnosi se prvostupanjskom sudu, koji ga je dužan bez odgode zajedno sa spisom proslijediti drugostupanjskom sudu.

(4) Na postupak u povodu prijedloga iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe čl. od 192. do 194. ovoga zakona.

2. Žalba protiv rješenja

Članak 233.

(1) Protiv rješenja prvostupanjskog suda dopuštena je žalba, ako u ovom zakonu nije određeno da žalba nije dopuštena.

(2) Ako ovaj zakon izrijekom određuje da posebna žalba nije dopuštena, rješenje prvostupanjskog suda može se pobijati samo u žalbi protiv konačne odluke.

Članak 234.

(1) Pravodobno podnesena žalba zadržava ovrhu rješenja, ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

(2) Rješenje protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba može se odmah izvršiti.

Članak 235.

Rješavajući o žalbi drugostupanjski sud može:

- 1) odbaciti žalbu kao nepravodobnu, nepotpunu ili nedopuštenu;
- 2) odbiti žalbu kao neutemeljenu i potvrditi rješenje prvostupanjskog suda;
- 3) uvažiti žalbu i rješenje preinačiti ili ukinuti, te prema potrebi predmet vratiti na ponovni postupak.

Članak 236.

U postupku po žalbi protiv rješenja na odgovarajući će se način primjenjivati odredbe ovoga zakona koje važe za žalbu protiv presude, osim odredaba o održavanju rasprave pred drugostupanjskim sudom.

IX - IZVANREDNI PRAVNI LIJEKOVI

1. Revizija

Članak 237.

(1) Stranke mogu izjaviti reviziju protiv pravomoćne presude donesene u drugom stupnju u roku 30 dana od dana dostave prijepisa presude.

(2) Revizija nije dopuštena ako vrijednost pobijanog dijela pravomoćne presude ne prelazi 30.000,00 konvertibilnih maraka, a u gospodarskim sporovima 50.000,00 konvertibilnih maraka.

(3) Iznimno, Vrhovni sud Federacije može dopustiti reviziju u svim predmetima ako ocijeni da bi odlučivanje po reviziji bilo od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima.

(4) U slučajevima u kojima revizija nije dopuštena prema odredbi stavka 2. ovoga članka, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjske presude ako odluka o sporu ovisi o rješenju nekog materijalno-pravnog ili procesno-pravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i jednakopravnosti svih u njegovoj primjeni, a naročito u slučaju:

- 1) ako o tome pitanju revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje odlučujući u pojedinim predmetima na sjednici odjeljenja, a riječ je o pitanju u kojemu postoji različita praksa drugostupanjskih sudova;
- 2) ako je o tome pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje ali je odluka drugostupanjskog suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno s tim shvaćanjem;
- 3) ako je o tome pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje i presuda se drugostupanjskog suda temelji na tome shvaćanju, ali bi naročito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnog prvostupanjskog i žalbenog postupka, zbog

promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima, te odlukom Ustavnoga suda BiH, Europskoga suda za ljudska prava trebalo preispitati sudsku praksu;

(5) u reviziji iz stavka 3. ovoga članka stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i jednakopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Članak 238.

O reviziji odlučuje Vrhovni sud Federacije.

Članak 239.

Podnesena revizija ne zadržava ovrhu pravomoćne presude protiv koje je izjavljena.

Članak 240.

(1) Revizija se može izjaviti:

- 1) zbog povrede odredaba parničnoga postupka iz članka 209. ovoga zakona koja je učinjena u postupku pred drugostupanjskim sudom;
- 2) zbog pogrešne primjene materijalnog prava;
- 3) zbog prekoračenja tužbenog zahtjeva, ako je ta povreda učinjena u postupku pred drugostupanjskim sudom.

(2) Revizija se ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Članak 241.

(1) Revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onome dijelu u kojemu se ona pobija revizijom, u granicama razloga navedenih u reviziji, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava.

(2) U povodu revizije iz članka 237. stavak 3. ovoga zakona, revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i jednakopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojeg je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo, uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose.

Članak 242.

Stranke mogu u reviziji iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako se oni odnose na povrede odredaba parničnoga postupka koje su učinjene u postupku pred drugostupanjskim sudom.

Članak 243.

Revizija se podnosi sudu koji je izrekao prvostupanjsku presudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

Članak 244.

(1) Nepravodobnu ili nepotpunu reviziju, odbacit će rješenjem prvostupanjski sud, bez održavanja ročišta.

(2) U slučaju da je podnositelj revizije odustao od podnesene revizije, prvostupanjski sud će rješenjem utvrditi odustanak od revizije.

Članak 245.

(1) Primjerak pravodobne i potpune revizije prvostupanjski će sud dostaviti protivnoj stranci.

(2) U roku od osam dana od dana dostave revizije protivna stranka može podnijeti sudu odgovor na reviziju.

(3) Nakon primitka odgovora na reviziju ili nakon proteka roka za odgovor, prvostupanjski sud dostavit će reviziju i odgovor na reviziju, ako je podnesen, sa svim spisima, revizijskom sudu.

(4) Primjerak revizije i odgovora na reviziju dostavlja se i drugostupanjskom sudu.

Članak 246.

O reviziji revizijski sud odlučuje bez rasprave.

Članak 247.

(1) Nedopuštenu reviziju odbacit će revizijski sud rješenjem, kao i nepravodobnu ili nepotpunu reviziju, ako to, u granicama svojih ovlasti, nije učinio prvostupanjski sud.

(2) Revizija je nedopuštena ako nije izjavljena preko punomoćnika iz članka 301b. ovoga zakona, ako ju je izjavila osoba koja nije ovlaštena na podnošenje revizije, ili osoba koja je odustala od revizije, ili ako osoba koja je izjavila reviziju nema pravni interes za podnošenje revizije ili ako je revizija izjavljena protiv presude protiv koje se po zakonu ne može podnijeti.

(3) Revizijski sud će rješenjem utvrditi da je podnositelj revizije odustao od podnesene revizije ako je to propustio učiniti prvostupanjski sud.

(4) Reviziju iz članka 237. stavak 3. ovoga zakona sud će rješenjem odbaciti kao nedopuštenu i ako u reviziji ne bude određeno naznačeno pravno pitanje zbog kojeg se podnosi uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, kao i zato što u njoj nisu određeno izloženi razlozi zbog kojih podnositelj smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i jednakopravnosti svih u njegovoj primjeni.

(5) Revizijski sud će reviziju iz članka 237. stavak 3. ovoga zakona odbaciti i ako ocijeni da pravno pitanje zbog kojeg je ona izjavljena nije važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i jednakopravnosti svih u njegovoj primjeni.

(6) U obrazloženju rješenja iz st. 4. i 5. ovoga članka treba se samo pozvati na odredbe navedenih stavaka koje predviđaju odbacivanje takve revizije zbog tamo navedenih razloga. Ako ocijeni da bi to bilo svrsishodno, sud može odlučiti i da se posebice obrazlože razlozi zbog kojih je donijeto takvo rješenje.

(7) Ako sud, u slučaju iz stavka 5. ovoga članka, nađe da samo neko od više istaknutih pravnih pitanja nije važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i jednakopravnosti svih u njegovoj primjeni, revizija će se odbaciti samo u pogledu toga pitanja.

Članak 248.

Revizijski sud će presudom odbiti reviziju kao neutemeljenu, ako ustanovi da ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena kao ni razlog na koji pazi po službenoj dužnosti.

Članak 249.

(1) Ako utvrdi da postoji povreda odredaba parničnog postupka zbog koje se revizija može izjaviti, osim povreda određenih u st. 2. i 3. ovoga članka, revizijski sud će, s obzirom na prirodu povrede, presudom preinačiti presudu drugostupanjskog suda ili rješenjem ukinuti u cijelosti ili djelomice presudu drugostupanjskog i prvostupanjskog suda ili samo presudu drugostupanjskog suda i predmet vratiti na ponovno suđenje istom ili drugom sudcu prvostupanjskog suda, odnosno istom ili drugom vijeću drugostupanjskog suda, odnosno drugom mjerodavnom sudu.

(2) Ako je u postupku pred prvostupanjskim ili drugostupanjskim sudom odlučeno o zahtjevu koji nije u sudskoj mjerodavnosti ili po tužbi koja je podnijeta poslije zakonom propisanog roka ili ako prije podnošenja tužbe nije proveden zakonom predviđeni postupak mirnog ili drukčijeg ostvarivanja prava, a zbog toga je tužbu trebalo odbaciti ili o kojem je već prije pravomoćno presuđeno ili koga se tužitelj odrekao ili o kojemu je već zaključena sudska nagodba, revizijski sud će ukinuti rješenjem donesene odluke i odbaciti tužbu.

(3) Ako je u postupku pred prvostupanjskim ili drugostupanjskim sudom kao tužitelj ili tuženik sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku ili ako stranku u postupku koja je pravna osoba nije zastupala ovlaštena osoba ili ako parnično nesposobnu stranku nije zastupao zakonski zastupnik, ili ako zakonski zastupnik, odnosno punomoćnik stranke nije imao potrebne ovlasti za vođenje parnice ili za pojedine radnje u postupku, ako vođenje parnice, odnosno obavljanje pojedinih radnji u postupku nije bilo naknadno odobreno, revizijski sud će, s obzirom na prirodu povrede, postupiti prema odredbama st. 1. ili 2. ovoga članka.

Članak 250.

(1) Ako revizijski sud ustanovi da je materijalno pravo pogrešno primijenjeno, presudom će prihvatiti reviziju i preinačiti pobijanu presudu.

(2) Ako revizijski sud ustanovi da je zbog pogrešne primjene materijalnog prava ili zbog povrede pravila postupka činjenično stanje nepotpuno utvrđeno i da zbog toga nema uvjeta za preinaku pobijane presude, rješenjem će prihvatiti reviziju, ukinuti u cijelosti ili djelomice presudu drugostupanjskog suda i predmet vratiti na ponovno suđenje istom ili drugom vijeću drugostupanjskog suda.

Članak 251.

(1) Ako utvrdi da je drugostupanjskom, odnosno i prvostupanjskom presudom prekoračen tužbeni zahtjev na način da je odlučeno o nečemu drugom a ne o onome što je traženo, revizijski sud će rješenjem ukinuti samo presudu drugostupanjskog suda ili i presudu prvostupanjskog suda

i predmet vratiti drugostupanjskom, odnosno prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

(2) Ako utvrdi da je drugostupanjskom presudom, odnosno i prvostupanjskom presudom prekoračen tužbeni zahtjev na način da je dosuđeno više od onoga što je traženo, revizijski sud će rješenjem ukinuti presudu drugostupanjskog suda, odnosno i presudu prvostupanjskog suda u dijelu kojim je prekoračen tužbeni zahtjev.

Članak 252.

Odluka revizijskog suda dostavlja se prvostupanjskom sudu putem drugostupanjskog suda, s dovoljnim brojem ovjerenih prijepisa svoje odluke za sud, stranke i druge zainteresirane osobe, a prvostupanjski sud je dužan odluku dostaviti strankama u roku osam dana od dana prijema.

Članak 253.

Ako u čl. 237. do 252. ovoga zakona nije što drugo određeno, u postupku u povodu revizije na odgovarajući će se način primjenjivati odredbe ovog zakona o žalbi protiv presude, osim odredaba o održavanju rasprave pred drugostupanjskim sudom.

Članak 254.

(1) Stranke mogu izjaviti reviziju i protiv rješenja drugostupanjskoga suda kojim je postupak pravomoćno završen.

(2) Revizija protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena u sporovima u kojima ne bi bila dopuštena revizija protiv pravomoćne presude.

(3) Revizija je uvijek dopuštena protiv rješenja drugostupanjskog suda kojim se podnesena žalba odbacuje, odnosno kojim se potvrđuje rješenje prvostupanjskog suda o odbacivanju revizije.

(4) U postupku u povodu revizije protiv rješenja na odgovarajući će se način primjenjivati odredbe ovoga zakona o reviziji protiv presude.

2. Ponavljanje postupka

Članak 255.

Postupak koji je odlukom suda pravomoćno završen može se na prijedlog stranke ponoviti:

- 1) ako je pri donošenju odluke sudjelovao sudac koji je po zakonu morao biti isključen;
- 2) ako kojoj stranci nezakonitim postupanjem nije bila dana mogućnost da raspravlja pred sudom;
- 3) ako je u postupku kao tužitelj ili tuženik sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku, ili ako stranku koja je pravna osoba nije zastupala ovlaštena osoba, ili ako parnično nesposobnu stranku nije zastupao zakonski zastupnik, ili ako zakonski zastupnik odnosno punomoćnik stranke nije imao potrebite ovlasti za vođenje parnice, ili za pojedine radnje u postupku, ako vođenje parnice, odnosno obavljanje pojedinih radnji u postupku nije bilo naknadno odobreno;

- 4) ako se odluka suda temelji na lažnom iskazu svjedoka ili vještaka ili na ispravi koja je krivotvorena ili u kojoj je ovjerovljen neistinit sadržaj;
- 5) ako je do odluke suda došlo zbog kaznenog djela suca, zakonskog zastupnika ili punomoćnika stranke, protivne stranke ili koje treće osobe;
- 6) ako stranka stekne mogućnost uporabiti pravomoćnu odluku suda koja je ranije između istih stranaka donijeta o istom zahtjevu;
- 7) ako se odluka suda temelji na drugoj odluci suda ili na odluci nekog drugog tijela, a ta odluka bude pravomoćno preinačena, ukinuta, odnosno poništena;
- 8) ako je naknadno pred mjerodavnim tijelom na drukčiji način, pravomoćno, odnosno konačno riješeno prethodno pitanje (članak 12.) na kojemu je sudska odluka utemeljena;
- 9) ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost upotrijebiti nove dokaze na temelju kojih je za stranku mogla biti donesena povoljnija odluka da su te činjenice ili dokazi bili upotrijebljeni u prijašnjem postupku.

Članak 256.

(1) Iz razloga navedenih u članku 255. toč. 1. do 3. ovoga zakona, ne može se zahtijevati ponavljanje postupka ako je taj razlog bio bez uspjeha iznesen u prijašnjem postupku.

(2) Zbog okolnosti navedenih u članku 255. toč. 1., 6., 7., 8. i 9. ovoga zakona, ponavljanje postupka može se dopustiti samo ako stranka bez svoje krivnje nije mogla te okolnosti iznijeti prije nego što je prijašnji postupak završen pravomoćnom sudskom odlukom.

Članak 257.

(1) Prijedlog za ponavljanje postupka podnosi se u roku od 30 dana, i to:

- 1) u slučaju iz članka 255. točka 1. ovoga zakona od dana kad je stranka saznala za taj razlog;
- 2) u slučaju iz članka 255. točka 2. ovoga zakona od dana kad je odluka dostavljena stranci;
- 3) u slučaju iz članka 255. točka 3. ovoga zakona, ako je u postupku kao tužitelj ili tuženik sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku - od dana kad je odluka dostavljena toj osobi; ako stranku koja je pravna osoba nije zastupala ovlaštena osoba ili ako parnično nesposobnu stranku nije zastupao zakonski zastupnik - od dana kad je odluka dostavljena stranci odnosno njenom zakonskom zastupniku, ako zakonski zastupnik odnosno punomoćnik stranke nije imao potrebitu ovlast za vođenje parnice ili za pojedine radnje u postupku - od dana kad je stranka saznala za taj razlog;
- 4) u slučajevima iz članka 255. toč. 4. i 5. ovoga zakona - od dana kad je stranka saznala za pravomoćnu presudu u kaznenom postupku, a ako se kazneni postupak ne može provesti, onda od dana kad je saznala za obustavu tog postupka ili za okolnosti zbog kojih se postupak ne može pokrenuti;

- 5) u slučajevima iz članka 255. toč. 6., 7., 8. i 9. ovoga zakona, od dana kad je stranka mogla iznijeti sudu nove činjenice, odnosno nova dokazna sredstva.

(2) Ako bi rok određen u stavku 1. ovoga članka počeo teći prije nego što je odluka postala pravomoćna, taj će se rok računati od pravomoćnosti odluke ako protiv nje nije bio izjavljen pravni lijek, odnosno od dostave pravomoćne odluke višeg suda izrečene u posljednjem stupnju.

(3) Nakon što protekne rok od pet godina od dana kad je odluka postala pravomoćna, prijedlog za ponavljanje postupka ne može se podnijeti, osim ako se ponavljanje traži iz razloga navedenih u članku 255. toč. 2. i 3. ovoga zakona.

Članak 258.

O prijedlogu za ponavljanje postupka odlučuje drugostupanjski sud, i to sudac pojedinac koji nije sudjelovao u donošenju drugostupanjske odluke u prijašnjem postupku.

Članak 259.

(1) Prijedlog za ponavljanje postupka podnosi se uvijek sudu koji je donio odluku u prvom stupnju.

(2) U prijedlogu se posebno moraju navesti zakonska osnova po kojoj se traži ponavljanje, okolnosti iz kojih proizlazi da je prijedlog podnesen u zakonskom roku i dokazi kojima se potvrđuju navodi predlagatelja, te učiniti vjerojatnim da bi u ponovljenom postupku mogla za predlagatelja biti donesena povoljnija odluka.

Članak 260.

(1) Nepravodobne, nepotpune ili nedopuštene prijedloge za ponavljanje postupka odbacit će rješenjem prvostupanjski sud bez održavanja ročišta.

(2) Ako prvostupanjski sud ne odbaci prijedlog, dostavit će primjerak prijedloga protivnoj stranci koja ima pravo u roku od 15 dana odgovoriti na prijedlog.

Članak 261.

Nakon primitka odgovora na prijedlog ili nakon proteka roka za davanje odgovora, prvostupanjski sud će prijedlog i odgovor na prijedlog, ako je podnesen, sa svim spisima dostaviti drugostupanjskom sudu najkasnije u roku od osam dana.

Članak 261a.

Nepravodoban, nepotpun ili nedopušten prijedlog za ponavljanje postupka odbacit će rješenjem sudac pojedinac drugostupanjskog suda, ako to u granicama svojih ovlasti nije učinio prvostupanjski sud.

Članak 262.

(1) Drugostupanjski sud odlučuje o prijedlogu za ponavljanje postupka u pravilu bez održavanja rasprave.

(2) Ako sud ocijeni da je održavanje rasprave nužno, postupit će sukladno odredbama čl. 218. do 220. ovoga zakona.

Članak 263.

(1) Nakon što drugostupanjski sud donese odluku o prijedlogu, sudu prvog stupnja vraća sve spise s dovoljnim brojem ovjerovljenih prijepisa svoje odluke.

(2) U rješenju kojim se dopušta ponavljanje postupka izreći će se da se ukida odluka donesena u prijašnjem postupku.

(3) Protiv rješenja drugostupanjskog suda kojim se prihvaća prijedlog za ponavljanje postupka žalba nije dopuštena.

(4) Žalba protiv rješenja drugostupanjskog suda kojim se odbija prijedlog za ponavljanje postupka podnosi se istom sudu, koji o žalbi odlučuje u vijeću trojice sudaca, koji nisu sudjelovali u donošenju odluke u ranijem postupku.

Članak 264.

(1) U ponovnom postupku pred prvostupanjskim sudom ne može postupati sudac koji je odlučivao u prijašnjem postupku.

(2) Prvostupanjski će sud odrediti pripremno ročište odmah po primitku rješenja drugostupanjskoga suda, a najkasnije u roku od osam dana.

Članak 264a.

(1) Kad Europski sud za ljudska prava utvrdi povredu kojeg ljudskog prava ili temeljne slobode zajamčene Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i dodatnih Protokola uz Konvenciju, koje je ratificirala Bosna i Hercegovina, stranka može u roku 90 dana od konačnosti presude Europskog suda za ljudska prava podnijeti zahtjev sudu u Bosni i Hercegovini, koji je sudio u prvom stupnju u postupku u kojem je donesena odluka kojom je povrijeđeno ljudsko pravo ili temeljna sloboda, za izmjenu odluke kojom je to pravo ili temeljna sloboda povrijeđeno.

(2) Postupak iz stavka 1. ovoga članka provodi se uz odgovarajuću primjenu odredaba o ponavljanju postupka.

(3) U ponovljenom postupku sudovi su dužni poštovati pravne stavove izražene u konačnoj presudi Europskog suda za ljudska prava, kojom je utvrđena povreda temeljnog ljudskog prava i slobode.

3. Odnos između prijedloga za ponavljanje postupka i revizije

Članak 265.

(1) Ako u roku za izjavljivanje revizije stranka podnese prijedlog za ponavljanje postupka samo iz razloga iz kojih se može izjaviti i revizija, smatrat će se da je stranka izjavila reviziju.

(2) Ako stranka izjavi reviziju iz razloga što je u prvostupanjskom ili drugostupanjskom postupku odlučeno o zahtjevu o kojemu je već prije pravomoćno presuđeno ili koga se tužitelj već odrekao ili o kojem je sklopljena sudska nagodba, i istodobno ili nakon toga podnese prijedlog za ponavljanje postupka iz bilo kojeg razloga iz članka 255. ovoga zakona, sud će prekinuti postupak u povodu prijedloga za ponavljanje postupka do završetka postupka po reviziji.

(3) Ako stranka izjavi reviziju iz bilo kog razloga, osim iz razloga navedenih u stavku 2. ovoga članka, i istodobno ili nakon toga podnese prijedlog za ponavljanje postupka iz razloga iz članka 255. stavak 1. toč. 4. i 5. ovoga zakona, koji su potkrijepljeni pravomoćnom presudom donesenom u kaznenom postupku, sud će prekinuti postupak po reviziji do završetka postupka u povodu prijedloga za ponavljanje postupka.

(4) U svim ostalim slučajevima u kojima stranka izjavi reviziju i istodobno ili nakon toga podnese prijedlog za ponavljanje postupka, sud će odlučiti koji će postupak nastaviti, a koji prekinuti, uzimajući u obzir sve okolnosti, a osobito razloge zbog kojih su oba pravna lijeka podnesena i dokaze, koje su stranke predložile.

Članak 266.

(1) Odredbe članka 265. st. 1. i 3. ovoga zakona, primijenit će se i kad je stranka najprije podnijela prijedlog za ponavljanje postupka, a nakon toga izjavila reviziju.

(2) U svim ostalim slučajevima u kojima stranka podnese prijedlog za ponavljanje postupka i nakon toga izjavi reviziju, sud će, u pravilu, prekinuti postupak po reviziji do završetka postupka u povodu prijedloga za ponavljanje postupka, osim ako ustanovi da postoje ozbiljni razlozi da postupi drukčije.

Članak 267.

(1) Rješenje iz članka 265. ovoga zakona, donosi prvostupanjski sud ako prijedlog za ponavljanje postupka stigne prvostupanjskom sudu prije nego što je predmet u povodu revizije upućen revizijskom sudu. Ako prijedlog za ponavljanje postupka stigne pošto je predmet u povodu revizije upućen revizijskom sudu, rješenje iz članka 265. ovoga zakona, donosi revizijski sud.

(2) Rješenje iz članka 266. ovoga zakona donosi prvostupanjski sud, osim ako je predmet, u vrijeme kad revizija stigne prvostupanjskom sudu, u povodu prijedloga za ponavljanje postupka upućen višem sudu radi donošenja odluke, u kojem slučaju rješenje donosi viši sud.

(3) Protiv rješenja suda iz st. 1. i 2. ovoga članka nije dopuštena žalba.

Dio treći

X - SUDSKE MJERE OSIGURANJA

Članak 268.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje, uključujući i osiguranje na imovini protivnika osiguranja koja se nalazi izvan Federacije odnosno Bosne i Hercegovine, koji je podnesen prije pokretanja parničnog postupka kao i tijekom tog postupka nadležan je sud koji postupka po tužbenom zahtjevu. Odluku o mjeri osiguranja donosi sud koji postupka u prvom stupnju, a neposredno viši sud kada je prijedlog za njezino donošenje podnesen nakon dostave predmeta tom sudu radi odlučivanja o pravnom lijeku.

(2) Nakon pravomoćnosti odluke o tužbenom zahtjevu, o prijedlogu za osiguranje odlučuje sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o tužbenom zahtjevu u prvom stupnju.

Članak 269.

(1) Mjera osiguranja može se odrediti:

- 1) ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbina ili prava, i
- 2) ako postoji opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja mogao spriječiti ili znakovito otežati ostvarenje tražbine, posebice time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti, opteretiti ili na drugi način njome raspolagati odnosno promijeniti postojeće stanje stvari ili na koji drugi način štetno utjecati na prava predlagatelja osiguranja.

(2) Ako drukčije nije zakonom određeno, sud će odrediti mjeru osiguranja samo pod uvjetom da predlagatelj osiguranja, a na prijedlog protivnika osiguranja, u roku koji odredi sud, prema odredbama zakona o ovršnom postupku, da jamstvo za štetu koja bi protivniku osiguranja mogla nastati određivanjem i provedbom mjere osiguranja. Ako predlagatelj osiguranja ne da jamstvo u određenom roku, sud će odbiti prijedlog za određivanje mjere osiguranja. Na njegov zahtjev, sud može osloboditi predlagatelja osiguranja od obveze davanja jamstva ako sud ustanovi da on nije u financijskoj mogućnosti dati jamstvo.

(3) Bosna i Hercegovina, njezini entiteti, Brčko Distrikt BiH, kantoni, grad i općine su izuzeti od obveze iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 270.

Jamstvo iz članka 269. ovoga zakona vraća se u roku od osam dana od dana prestanka važenja mjere osiguranja. Ukoliko u međuvremenu protivnik osiguranja podnese tužbu za naknadu štete, nadležni sud za postupanje u tom predmetu odlučit će o važenju određenog jamstva.

Članak 271.

(1) Radi osiguranja novčane tražbine mogu se odrediti sljedeće mjere:

- 1) zabrana protivniku osiguranja da otuđi, sakrije, optereti ili raspolaže određenom imovinom u vrijednosti koja je dostatna za osiguranje tražbine predlagatelja osiguranja. Ova zabrana će se zabilježiti u odgovarajućim javnim registrima;
- 2) čuvanje imovine na koju se odnosi zabrana iz točke 1. ovoga stavka i to polaganjem u polog suda ako je to moguće ili predajom u posjed trećoj osobi;
- 3) zabrana dužniku protivnika osiguranja da isplati protivniku osiguranja tražbinu ili da mu preda stvar, kao i zabrana protivniku osiguranja da primi stvar, da naplati tražbinu i da njome raspolaže. Ova zabrana se može izreći i svakoj drugoj osobi od koje protivnik osiguranja može zahtijevati isplatu ili predaju stvari.
- 4) predbilježba založnog prava na nekretnini protivnika osiguranja ili na pravu uknjiženom na nekretnini do vrijednosti dosuđene glavne tražbine s kamatama i troškovima.

(2) Mjera iz stavka 1. točka 4. ovoga članka može se odrediti samo ukoliko o tražbini vjerovnika već postoji odluka suda koja nije postala ovršna.

(3) Rješenja o određivanju mjera osiguranja iz stavka 1. ovoga članka, dostavljaju se protivniku osiguranja, dužniku protivnika osiguranja, ako je potrebno, i odgovarajućim javnim registrima. Mjera osiguranja smatra se provedenom dostavom protivniku osiguranja ili dužniku protivnika osiguranja, ako mu se dostavlja, ili odgovarajućem javnom registru, ovisno o tome koji je od ova tri nadnevka primitka raniji po vremenu.

(4) Na području gdje ne postoje zemljišne knjige, mjere osiguranja iz ovoga članka provest će se primjenom odgovarajućih pravila ovršnog postupka.

Članak 272.

(1) Radi osiguranja tražbine koja je upravljena na određenu stvar ili njezin dio mogu se odrediti sljedeće mjere osiguranja:

- 1) zabrana protivniku osiguranja otuđenja, skrivanja, opterećenja ili raspoložbe imovinom na koju je upravljena tražbina. Ako se imovina nalazi u Bosni i Hercegovini, ova će se zabrana zabilježiti u odgovarajućim javnim registrima;
- 2) čuvanje imovine na koju se odnosi zabrana iz točke 1. ovoga stavka i to polaganjem u polog suda, ako je to moguće, ili predajom u posjed trećoj osobi;
- 3) zabrana protivniku osiguranja da poduzima radnje koje mogu nanijeti štetu imovini na koju je upravljena tražbina ili nalog protivniku osiguranja da obavi određene radnje potrebite da bi se sačuvala imovina ili da bi se održalo postojeće stanje stvari;
- 4) ovlaštenje predlagatelju osiguranja da poduzme određene aktivnosti.

(2) Odredbe st. 3. i 4. članka 271. ovoga zakona primjenjuju se i u slučaju osiguranja tražbina usmjerenih na određenu stvar ili jedan njezin dio.

(3) Mjere osiguranja iz ovoga članka ne smiju u cijelosti obuhvatiti zahtjev koji se njima osigurava.

Članak 273.

(1) Radi osiguranja drugih prava ili održavanja postojećeg stanja, mogu se izreći sljedeće mjere osiguranja:

- 1) zabrana protivniku osiguranja da poduzima određene aktivnosti ili nalog da poduzme određene aktivnosti u cilju održavanja postojećeg stanja ili sprječavanja nastanka štete suprotnoj stranci;
- 2) ovlaštenje predlagatelju osiguranja da poduzme određene aktivnosti;
- 3) povjeravanje određene imovine protivnika osiguranja trećoj osobi na čuvanje i skrb; i
- 4) odlaganje postupka ovrhe po prijedlogu trećih osoba, pod uvjetima predviđenim zakonom kojim se uređuje ovršni postupak; i
- 5) druge mjere koje sud odredi kao nužne za osiguranje tužbenog zahtjeva predlagatelja osiguranja.

(2) Odredba članka 271. stavak 3. na odgovarajući se način primjenjuje i na mjere osiguranja iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 274.

(1) Protivnik osiguranja koji postupi suprotno odluci suda o zabrani da otuđi, sakrije, optereti ili raspolaže imovinom odgovoran je po pravilima građanskog prava. Nakon zabiljezbe zabrane, sve dok takva zabrana traje, nije moguć upis u registar bilo kakvih promjena prava nastalih na temelju dragovoljne raspoložbe protivnika osiguranja.

(2) Otuđenje ili opterećenje suprotno nalogu suda o zabrani da otuđi, sakrije, optereti ili raspolaže imovinom nema pravni učinak prema predlagatelju, osim ako ima mjesta primjeni pravila o zaštiti savjesnog stjecatelja.

(3) Odredbe st. 1. i 2. ovoga članka, na odgovarajući se način primjenjuju i u slučaju postupanja osoba suprotno odluci suda o određivanju drugih mjera osiguranja.

(4) Mjerom osiguranja ne stječe se založno pravo, osim u slučaju opravdanja predbiljezbe založnog prava iz točke 4. stavka 1. članka 271. ovoga zakona.

Članak 275.

Sud može, s obzirom na okolnosti slučaja, odrediti više mjera osiguranja, ako je to potrebno.

Članak 276.

(1) Mjera osiguranja može se predložiti prije pokretanja i tijekom sudskog postupka te nakon završetka tog postupka, sve dok ovrha ne bude provedena.

(2) Prijedlog se podnosi u pisanom obliku. Ako je vezan za parnični postupak koji je u tijeku, prijedlog se može iznijeti i usmeno na ročištu.

(3) U prijedlogu za određivanje mjere osiguranja predlagatelj osiguranja mora istaći zahtjev u kojem će označiti tražbinu čije osiguranje traži, odrediti kakvu mjeru traži, sredstva i predmet mjera osiguranja. U prijedlogu se moraju navesti činjenice na kojima se temelji tužbeni zahtjev, te predložiti dokazi kojima se ti navodi potkrepljuju. Predlagatelj osiguranja dužan je dokaze, ako je to moguće, priložiti uz prijedlog.

(4) Na usmeno podneseni prijedlog za određivanje mjera osiguranja na odgovarajući način se primjenjuju odredbe stavka 3. ovoga članka.

Članak 277.

(1) Osim u slučajevima određenim ovim zakonom, mjera osiguranja ne može se odrediti ako protivnik osiguranja nije imao mogućnost očitovati se o prijedlogu za njezino određivanje.

(2) Prijedlog za određivanje mjere osiguranja sud zajedno s prilogima dostavlja protivniku osiguranja uz obavijest da protivnik osiguranja može podnijeti pismeni odgovor na prijedlog za određivanje mjere osiguranja u roku od osam dana.

Članak 278.

(1) Na prijedlog predlagatelja osiguranja, istaknut s prijedlogom za određivanje mjere osiguranja, sud može odrediti privremenu mjeru osiguranja bez prethodnog obavješćivanja i saslušanja protivnika osiguranja ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da je mjera

osiguranja utemeljena i hitna i da bi se drukčijim postupanjem izgubila svrha mjere osiguranja.

(2) Sud dostavlja odluku iz stavka 1. ovoga članka, protivniku osiguranja odmah. Protivnik osiguranja u roku od tri dana u svom odgovoru može osporiti razloge za određivanje privremene mjere osiguranja, nakon čega sud mora zakazati ročište u naredna tri dana. Odgovor protivnika osiguranja mora biti obrazložen.

(3) Nakon održanog ročišta iz stavka 2. ovoga članka sud će posebnim rješenjem ukinuti rješenje o određivanju privremene mjere ili zamijeniti to rješenje novim rješenjem o određivanju mjere osiguranja, sukladno članku 279. ovoga zakona. Protiv novog rješenja o određivanju mjere osiguranja dopuštena je žalba sukladno članku 282. ovoga zakona.

Članak 279.

(1) U rješenju o određivanju mjere osiguranja sud će odrediti vrstu mjere, sredstva kojima će se ona prisilno ostvariti i predmet mjere osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila sudbenog ovršnog postupka. Sud će po službenoj dužnosti dostaviti rješenje o određivanju mjere osiguranja nadležnom ovršnom sudu radi njezine prisilne provedbe i odgovarajućim javnim registrima radi upisa.

(2) Ako je radi ostvarenja naloga ili zabrane koji su izrečeni u rješenju o određivanju mjere osiguranja potrebno izmijeniti sredstva ili predmete osiguranja predlagatelj osiguranja može predložiti tu izmjenu u istom postupku, na temelju već izrečenih naloga ili zabrana.

(3) Rješenje o određivanju mjere osiguranja ima učinak rješenja o ovrsi iz Zakona o ovršnom postupku. Mjera osiguranja obvezuje stranke u postupku, kao i osobe koje su u svezi s njima, nakon što prime obavijest o izdavanju mjere osiguranja.

(4) Rješenja iz st. 1. i 2. ovoga članka, moraju biti obrazložena.

(5) U slučaju određivanja mjere osiguranja po službenoj dužnosti, sud će na odgovarajući način primijeniti odredbe ovoga članka.

Članak 280.

(1) Kada je mjera osiguranja određena prije podnošenja tužbe, odlukom o određivanju mjere osiguranja odredit će se rok ne duži od 30 dana u kojem predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu.

(2) Predlagatelj osiguranja podnosi sudu dokaz da je pokrenuo postupak sukladno stavku 1. ovoga članka.

Članak 281.

(1) Izrečena mjera osiguranja ostaje na snazi do naredne odluke suda o mjeri osiguranja.

(2) Ukoliko tužbeni zahtjev nije prihvaćen prvostupanjskom presudom, nadležni sud može mjeru osiguranja ostaviti na snazi dok odluka o tužbenom zahtjevu ne postane pravomoćna.

(3) Izrečena mjera osiguranja ostaje na snazi najduže do isteka roka od 30 dana po nastupanju uvjeta za prisilnu ovrhu.

(4) Mjeru osiguranja upisanu u javne knjige sud briše po službenoj dužnosti.

Članak 282.

(1) Protiv prvostupanjskog rješenja o mjeri osiguranja može se izjaviti žalba u roku od osam dana od dana dostave rješenja.

(2) Žalba se dostavlja protivniku osiguranja koji može u roku od tri dana od njezina primitka podnijeti sudu odgovor na žalbu.

(3) O žalbi odlučuje drugostupanjski sud u roku 15 dana od dana prijema spisa.

(4) Žalba ne odlaže ovrhu rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Žalba protiv rješenja o određivanju mjere osiguranja koje je u prvom stupnju izdao kantonalni sud ili Vrhovni sud Federacije, nije dopuštena.

(6) Žalba protiv rješenja o privremenoj mjeri osiguranja nije dopuštena.

Članak 283.

(1) Ako su izrečene mjere određene člankom 271. stavak 1. toč. 1. i 2. i člankom 272. stavak 1. toč. 1. i 2. ovoga zakona, sud će na prijedlog protivnika osiguranja ili čuvara odrediti prodaju pokretnina koje su podložne brzom kvarenju ili ako postoji opasnost od znakovitog pada cijene tih stvari.

(2) Prodaja stvari iz stavka 1. ovoga članka, obaviti će se po pravilima o ovrši na pokretninama.

(3) Ako je određena mjera osiguranja iz članka 271. stavak 1. točka 3. ovoga zakona, sud može, na prijedlog predlagatelja osiguranja ili protivnika osiguranja, odrediti da se na predlagatelja osiguranja prenese pravo na ispunjenje tražbine, u slučaju u kojem postoji opasnost da se ta tražbina, zbog zakašnjenja u njezinu ostvarenju, neće moći realizirati ili da će se izgubiti pravo na regres prema trećim osobama.

(4) Svota koja se dobije prodajom pokretnina ili naplatom tražbine čuvat će se u sudskom pologu dok se ne obustavi mjera osiguranja ili dok predlagatelj osiguranja ne predloži ovrhu, a najduže 30 dana pošto tražbina postane ovršna. Druge koristi dobivene ostvarenjem tražbina položiti će se u sudski polog ako je to moguće, ili će se na koji drugi način odrediti njihovo čuvanje do obustave mjere osiguranja, odnosno dok predlagatelj osiguranja ne predloži ovrhu, ali najduže 30 dana pošto tražbina postane ovršna.

Članak 284.

(1) Predlagatelj osiguranja može u prijedlogu za određivanje mjere osiguranja ili naknadno izjaviti da se, umjesto mjere osiguranja, zadovoljava davanjem određenog jamstva od strane protivnika osiguranja.

(2) Davanje jamstva umjesto mjere osiguranja može se odrediti i na prijedlog protivnika osiguranja ukoliko se s tim prijedlogom suglasi predlagatelj osiguranja.

Članak 285.

(1) Ako predlagatelj osiguranja u roku određenom rješenjem o određivanju mjere osiguranja ne podnese dokaz iz članka 280. ovoga zakona, sud će rješenjem staviti izvan snage izrečenu mjeru osiguranja, ukinuti provedene radnje i obustaviti postupak.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka sud će na prijedlog protivnika osiguranja donijeti i u sljedećim slučajevima:

- 1) ako su se okolnosti zbog kojih je mjera određena kasnije promijenile tako da više nije potrebna;
 - 2) ako protivnik osiguranja položi sudu dužni iznos tražbine koja se osigurava s kamatama i troškovima;
 - 3) ako protivnik osiguranja učini vjerojatnim da je tražbina u vrijeme donošenja rješenja o određivanju mjere osiguranja već bila naplaćena ili dovoljno osigurana;
 - 4) ako je pravomoćno utvrđeno da tražbina nije nastala ili da je prestala.
- (3) U slučajevima iz stavka 1. i stavka 2. toč. 3. i 4. ovoga članka, troškove prouzročene određivanjem i provedbom mjere osiguranja predlagatelj osiguranja dužan je nadoknaditi protivniku osiguranja.

Članak 286.

(1) Troškove nastale u tijeku postupka osiguranja prethodno podmiruje predlagatelj osiguranja.

(2) Ako je prijedlog za određivanje mjere osiguranja podnesen tijekom parničnog ili drugog sudskog postupka, sud nadležan za odlučivanje o tužbenom ili drugom zahtjevu odlučiti će tko podmiruje troškove izdavanja i provedbe mjera osiguranja.

Članak 287.

Predlagatelj osiguranja ima po općim pravilima imovinskog prava pravo na naknadu štete koja mu je nanescena nepostupanjem osoba koje su bile dužne postupiti po rješenju o određivanju mjere osiguranja.

Članak 288.

Protivnik osiguranja ima po općim pravilima imovinskog prava prema predlagatelju osiguranja pravo na naknadu štete koja mu je nanescena mjerom osiguranja za koju je ustanovljeno da je bila neutemeljena ili koju predlagatelj osiguranja nije opravdao.

Članak 289.

Tražbine naknade štete iz čl. 287. i 288. ovoga zakona zastarijevaju u roku od godinu dana od prestanka važenja rješenja kojim je mjera osiguranja izrečena.

Članak 290.

Mjere osiguranja provodi sud koji bi bio nadležan za provedbu ovrhe pravomoćne presude.

Dio četvrti

OPĆE ODREDBE

XI - STRANKE I NJIHOVI ZAKONSKI ZASTUPNICI

Članak 291.

(1) Stranka u postupku može biti svaka fizička i pravna osoba.

(2) Posebnim se propisima može odrediti tko može biti stranka u postupku osim fizičkih i pravnih osoba.

(3) Parnični sud može, iznimno, s pravnim učinkom u određenoj parnici, priznati svojstvo stranke i onim oblicima udruživanja koji nemaju stranačku sposobnost prema odredbama st. 1. i 2. ovoga članka, ako ustanovi da, s obzirom na predmet spora, u biti udovoljavaju bitnim uvjetima za stjecanje stranačke sposobnosti, a osobito ako raspoložu imovinom na kojoj se može provesti ovrha.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka, kojim se priznaje svojstvo stranke u parnici nije dopuštena posebna žalba.

Članak 292.

(1) Stranka koja je potpuno poslovno sposobna može sama obavljati radnje u postupku (parnična sposobnost).

(2) Punoljetna osoba kojoj je djelomice ograničena poslovna sposobnost parnično je sposobna u granicama svoje poslovne sposobnosti.

(3) Malodobnik koji nije stekao potpunu poslovnu sposobnost parnično je sposoban u granicama u kojima mu se priznaje poslovna sposobnost.

Članak 293.

(1) Stranku koja nema parničnu sposobnost zastupa njezin zakonski zastupnik.

(2) Zakonski zastupnik određuje se zakonom ili aktom nadležnog tijela vlasti donesenim na temelju zakona.

(3) U tijeku cijelog postupka sud će, po službenoj dužnosti, paziti može li osoba koja se pojavljuje kao stranka u postupku biti stranka u postupku i je li parnično sposobna, zastupa li parnično nesposobnu stranku njezin zakonski zastupnik i ima li zakonski zastupnik posebne ovlasti kad su one potrebite.

Članak 294.

(1) Zakonski zastupnik može u ime stranke poduzimati sve radnje u postupku, ali ako je za podnošenje ili povlačenje tužbe, za priznanje odnosno za odricanje od tužbenog zahtjeva, za zaključenje nagodbe ili za poduzimanje drugih radnji u postupku u posebnim propisima određeno da zastupnik mora imati posebne ovlasti, on može te radnje poduzimati samo ako ima takve ovlasti.

(2) Osoba koja se pojavljuje kao zakonski zastupnik dužna je na zahtjev suda dokazati da je zakonski zastupnik. Kad je za poduzimanje određenih radnji u postupku potrebno posebno ovlaštenje, zakonski zastupnik dužan je dokazati da ima takvo ovlaštenje.

(3) Kad sud ustanovi da zakonski zastupnik osobe pod skrbništvom ne pokazuje potrebitu pozornost u zastupanju, obavijestit će o tome tijelo skrbnništva. Ako bi zbog propuštanja zastupnika mogla nastati šteta za osobu pod skrbništvom, sud će zastati s postupkom i predložiti da se odredi drugi zakonski zastupnik.

Članak 295.

(1) Kad sud ustanovi da osoba koja se pojavljuje kao stranka ne može biti stranka u postupku, a taj se nedostatak može otkloniti, pozvat će tužitelja da obavi potrebite

ispravke u tužbi ili će poduzeti druge mjere da bi se postupak mogao nastaviti s osobom koja može biti stranka u postupku.

(2) Isto tako, kad sud ustanovi da stranka nema zakonskog zastupnika ili da zakonski zastupnik nema posebne ovlasti kad su one potrebite, zatražit će da nadležno tijelo skrbnništva postavi skrbnika parnično nesposobnoj osobi, odnosno pozvat će zakonskog zastupnika da pribavi posebne ovlasti ili će poduzeti druge mjere koje su potrebite da bi parnično nesposobna strana bila pravilno zastupana.

(3) Sud će odrediti stranci rok za otklanjanje nedostataka iz st. 1. i 2. ovoga članka. Dok se ne otklone ti nedostaci, mogu se u postupku poduzimati samo one radnje zbog čije bi odgode mogle nastati štetne posljedice za stranku.

(4) Ako se nedostaci iz st. 1. i 2. ovoga članka ne mogu otkloniti ili ako određeni rok bezuspješno protekne, sud će rješenjem ukinuti radnje provedene u postupku ako su zahvaćene tim nedostacima i odbaciti tužbu ako su nedostaci takve prirode da sprječavaju daljnje vođenje parnice.

(5) Protiv rješenja kojim se naređuju mjere za otklanjanje nedostataka nije dopuštena žalba.

Članak 296.

(1) Ako se tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom pokaže da bi redoviti postupak oko postavljanja zakonskog zastupnika tuženiku trajao dugo, tako da bi zbog toga za jednu ili obje stranke mogle nastati štetne posljedice, sud će tuženiku postaviti privremenog zastupnika.

(2) Uz uvjet iz stavka 1. ovoga članka, sud će postaviti tuženiku privremenog zastupnika osobito u slučajevima:

- 1) ako tuženik nije parnično sposoban, a nema zakonskoga zastupnika,
- 2) ako postoje protivni interesi tuženika i njegova zakonskog zastupnika,
- 3) ako obje stranke imaju istog zakonskog zastupnika,
- 4) ako je prebivalište i boravište tuženika nepoznato, a tuženik nema punomoćnika;
- 5) ako se tuženik ili njegov zakonski zastupnik, koji nemaju punomoćnika u Federaciji, nalaze u inozemstvu, a dostava se nije mogla obaviti.

(3) O postavljanju privremenog zastupnika, sud će bez odgode obavijestiti tijelo skrbnništva, a i stranke kad je to moguće.

(4) Ako se tijekom postupka, nakon podnošenja tužbe i u odnosu na tužitelja ostvare razlozi zbog kojih je prema odredbama iz st. 1. i 2. ovoga članka moguće tuženiku postaviti privremenog zastupnika, sud će privremenog zastupnika postaviti i tužitelju.

Članak 297.

(1) Privremeni zastupnik ima u postupku za koji je postavljen sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika.

(2) Ta prava i dužnosti privremeni zastupnik obavlja sve dok se tuženik ili njegov punomoćnik ne pojavi pred sudom, odnosno dok tijelo skrbnništva ne obavijesti sud da je postavilo skrbnika.

Članak 298.

(1) Ako je privremeni zastupnik postavljen tuženiku iz razloga navedenih u članku 296. stavak 2. toč. 4. i 5. ovoga zakona, sud će u roku od osam dana izdati oglas koji će objaviti u "Službenim novinama Federacije BiH", službenom glasilu kantona i na oglasnoj ploči suda.

(2) Oglas iz stavka 1. ovoga članka sadrži: naziv suda koji je postavio privremenog zastupnika, zakonski temelj, ime tuženika kome se postavlja zastupnik, predmet spora, ime zastupnika i njegovo zanimanje i boravište, kao i upozorenje da će zastupnik zastupati tuženika u postupku sve dok se tuženi ili njegov punomoćnik ne pojavi pred sudom, odnosno dok tijelo skrbništva ne obavijesti sud da je postavio skrbnika.

Članak 299.

Parnična sposobnost u Federaciji procjenjuje se po zakonima Federacije.

XII - PUNOMOĆNICI

Članak 300.

(1) Stranke mogu poduzimati radnje u postupku osobno ili preko punomoćnika.

(2) Stranka koju zastupa punomoćnik može uvijek doći pred sud i davati izjave pored svog punomoćnika, ali suprotnu stranu, svjedoke i vještake može ispitivati samo preko punomoćnika, ako je on nazočan na glavnoj raspravi.

Članak 301.

(1) Punomoćnik može biti odvjetnik, odvjetničko društvo ili uposlenik službe za besplatnu pravnu pomoć, kao i za pravne osobe uposlenik te pravne osobe, a za fizičke osobe bračni, odnosno izvanbračni drug stranke ili srodnik stranke po krvi po pravoj liniji do bilo kojeg stupnja, u pobočnoj do četvrtog stupnja zaključno, odnosno sudnik po tazbini zaključno do drugog stupnja.

(2) Ako ustanovi da punomoćnik koji je odvjetnik ne obavlja svoju dužnost sukladno Zakonu o odvjetništvu, sud će o tome izvijestiti nadležnu odvjetničku komoru i, ako je to moguće, stranku koju odvjetnik zastupa.

(3) U radnim sporovima radnika može, besplatno, zastupati i osoba uposlena za pružanje pravne pomoći pri sindikatu, pod uvjetom da je diplomirani pravnik i ima položen pravosudni ispit.

(4) Ako u punomoći nisu bliže određene ovlasti, punomoćnik iz stavka 3. ovoga članka ima ovlasti iz članka 307. ovoga zakona.

Članak 301a.

Ako u parnicama o imovinskopравnim zahtjevima vrijednost predmeta spora prelazi iznos 50.000 konvertibilnih maraka, punomoćnici pravnih osoba mogu biti samo osobe koja imaju položen pravosudni ispit.

Članak 301b.

(1) Stranka može podnijeti reviziju preko punomoćnika koji je odvjetnik.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, stranka može sama podnijeti reviziju ako ima položen pravosudni ispit, odnosno za nju može reviziju podnijeti kao punomoćnik osobe koja je prema odredbama ovoga ili kojeg drugog zakona ovlaštena zastupati ju u tom svojstvu iako nije odvjetnik ako ima položen pravosudni ispit.

Članak 302.

Radnje u postupku što ih punomoćnik poduzima u granicama punomoći imaju isti pravni učinak kao da ih je poduzela sama stranka.

Članak 303.

(1) Stranka može izmijeniti ili opozvati izjavu svoga punomoćnika na ročištu na kom je ta izjava dana.

(2) Ako je punomoćnik priznao koju činjenicu na ročištu na kojem stranka nije bila nazočna ili je koju činjenicu priznao u podnesku, a stranka to priznanje kasnije izmijeni ili opozove, sud će cijeniti obje izjave prema članku 125. stavak 2. ovoga zakona.

Članak 304.

Stranka može ovlastiti punomoćnika da poduzima samo određene radnje ili da poduzima sve radnje u postupku.

Članak 305.

Ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlasti u punomoći, odvjetnik je na temelju takve punomoći ovlašten:

- 1) obavljati sve radnje u postupku, a osobito podnijeti tužbu, povući je, dati odgovor na tužbu, priznati tužbeni zahtjev ili se odreći tužbenog zahtjeva, zaključiti nagodbu, podnijeti pravni lijek i odreći se ili odustati od njega, te zahtijevati izdavanje mjera osiguranja;
- 2) stavljati zahtjev za ovrhu ili osiguranje i poduzimati potrebite radnje u postupku, u povodu takovoga zahtjeva;
- 3) od protivne stranke primiti dosuđene troškove;
- 4) pismeno ovlastiti drugog odvjetnika na poduzimanje samo pojedinih radnji u postupku, osim zastupanja na glavnoj raspravi.

Članak 306.

Odvjetnika kojem je stranka izdala punomoć može, uz izričitu ovlast stranke, zamjenjivati drugi odvjetnik, a pred sudom prvog stupnja stručni suradnik i odvjetnički pripravnik koji je kod njega uposlen.

Članak 307.

Ako stranka u punomoći nije pobliže odredila ovlasti punomoćnika, punomoćnik koji nije odvjetnik može na temelju takve punomoći obavljati sve radnje u postupku, ali mu je uvijek potrebita izričita ovlast za povlačenje tužbe, za priznanje ili za odricanje od tužbenog zahtjeva, za zaključenje nagodbe, za odricanje ili odustanak od pravnoga lijeka i za prenošenje punomoći na drugu osobu, te za podnošenje izvanrednih pravnih lijekova.

Članak 308.

(1) Stranka izdaje punomoć pismeno ili usmeno na raspravni zapisnik.

(2) Stranka koja nije pismena ili nije u stanju potpisati se staviti će na pismenu punomoć umjesto potpisa otisak prsta. Ako se u tom slučaju punomoć izdaje osobi koja nije odvjetnik, potrebna je nazočnost dvojice svjedoka koji će se potpisati na punomoći.

(3) Ako posumnja u istinitost pismene punomoći, sud može rješenjem odrediti da se podnese ovjerovljena punomoć. Protiv tog rješenja nije dopuštena žalba.

Članak 309.

(1) Punomoćnik je dužan pri prvoj radnji u postupku podnijeti punomoć.

(2) Sud može dopustiti da radnje u postupku za stranku privremeno obavi osoba koja nije podnijela punomoć, ali će istodobno narediti toj osobi da naknadno u određenom roku podnese punomoć ili odobrenje stranke za obavljanje parničnih radnji.

(3) Dok ne protekne rok za podnošenje punomoći, sud će odgoditi donošenje odluke. Ako taj rok bezuspješno protekne, sud će nastaviti postupak, ne uzimajući u obzir radnje koje je obavila osoba bez punomoći.

(4) Sud je dužan tijekom cijeloga postupka paziti je li osoba koja se pojavljuje kao punomoćnik ovlaštena za zastupanje. Ako sud ustanovi da osoba koja se pojavljuje kao punomoćnik nije ovlaštena za zastupanje, ukinut će parnične radnje što ih je ta osoba poduzela, ako te radnje nije stranka naknadno odobrila.

Članak 310.

(1) Stranka može punomoć u svako vrijeme opozvati, a punomoćnik je može u svako vrijeme otkazati.

(2) Opoziv, odnosno otkaz punomoći mora se priopćiti sudu pred kojim se vodi postupak pismeno ili usmeno na raspravni zapisnik.

(3) Opoziv, odnosno otkaz punomoći važi za protivnu stranku od trenutka kad joj je priopćen.

(4) Nakon otkaza punomoći, punomoćnik je dužan još 30 dana obavljati radnje za osobu koja mu je izdala punomoć, ako je potrebno da od nje otkloni kakvu štetu koja bi u to vrijeme mogla nastati.

Članak 311.

(1) Punomoć prestaje smrću fizičke osobe, proglašenjem za umrlo i gubitkom poslovne sposobnosti.

(2) Ako je punomoćniku fizičke osobe data ovlast da može poduzimati sve radnje u postupku, a stranka, odnosno njezin zakonski zastupnik umre ili postane poslovno nesposoban ili ako zakonski zastupnik bude razriješen dužnosti, punomoćnik je ovlašten poduzimati radnje u postupku koje ne trpe odgađanje.

Članak 312.

(1) Prestankom pravne osobe prestaje i punomoć koju je ona izdala.

(2) U slučaju stečaja ili likvidacije punomoć koju je izdao stečajni, odnosno likvidacijski dužnik prestaje kad prema važećim propisima nastupe pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka, odnosno likvidacije.

(3) Iznimno od odredaba st. 1. i 2. ovoga članka, punomoćnik je dužan još 30 dana obavljati radnje u postupku ako je potrebno da od stranke otkloni štetu.

XIII - JEZIK U POSTUPKU

Članak 313.

Pozivi, odluke i druga sudska pismena upućuju se strankama i drugim sudionicima u postupku na jednom od jezika iz članka 6. ovoga zakona.

Članak 314.

Stranke i drugi sudionici u postupku pri sudjelovanju u postupku rabe jedan od jezika iz članka 6. ovoga zakona.

Članak 315.

(1) Stranke i umješači koji ne poznaju nijedan od jezika iz članka 6. ovoga zakona osigurati će o svom trošku usmeno i pismeno prevođenje procesnih radnji koje poduzimaju, kao i druge usmene i pismene prijevode za svoje potrebe.

(2) Stranke i umješači dužni su osigurati i prijevod u svezi izvođenja dokaza koje su predložili.

(3) Prijevod obavljaju tumači.

XIV - VRIJEDNOST SPORA

Članak 316.

(1) Tužitelj je dužan u tužbi označiti vrijednost predmeta spora.

(2) Kao vrijednost predmeta spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnoga zahtjeva.

(3) Kamate, ugovorna kazna i ostala sporedna traženja ne uzimaju se u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev.

Članak 317.

Ako se zahtjev odnosi na buduća davanja koja se ponavljaju, vrijednost predmeta spora računa se po njihovom zbiru, ali najviše do iznosa koji odgovara zbiru davanja za vrijeme od pet godina.

Članak 318.

(1) Ako jedna tužba protiv istog tuženika obuhvaća više zahtjeva koji se temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, vrijednost se određuje po zbiru vrijednosti svih zahtjeva.

(2) Ako zahtjevi u tužbi proizlaze iz raznih osnova, ili su istaknuti protiv više tuženika, vrijednost se određuje prema vrijednosti svakog pojedinog zahtjeva.

Članak 319.

Kad se spor vodi o postojanju najamnog ili zakupnog odnosa, ili iz odnosa korištenja stana, odnosno poslovnih prostorija, vrijednost se računa prema jednogodišnjoj najamnini, odnosno zakupnini, osim ako je riječ o najamnomo ili zakupnom odnosu zaključenom na kraće vrijeme.

Članak 320.

Ako se tužbom zahtijeva samo davanje osiguranja određene tražbine ili ustanovljenje založnog prava, vrijednost predmeta spora određuje se prema iznosu tražbine koju treba osigurati, ali ako predmet zaloga ima manju vrijednost od tražbine koju treba osigurati, kao vrijednost predmeta spora uzet će se vrijednost predmeta zaloga.

Članak 321.

(1) Ako se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, ali tužitelj u tužbi navede da pristaje da umjesto udovoljenja tom zahtjevu primi određenu novčanu svotu, kao vrijednost predmeta spora uzet će se ta svota.

(2) U drugim slučajevima, kad se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju je tužitelj u tužbi naznačio.

(3) Ako je u slučaju iz stavka 2. ovoga članka, tužitelj vrijednost predmeta spora suviše visoko ili suviše nisko naznačio, sud će najkasnije na pripremnom ročištu, a ako pripremno ročište nije održano, onda na glavnoj raspravi prije početka rasprave o glavnoj stvari, brzo i na prikladan način provjeriti točnost naznačene vrijednosti, te rješenjem odrediti vrijednost predmeta spora.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka, nije dopuštena posebna žalba.

Članak 322.

Ako novčana svota nije iskazana u konvertibilnim markama, već u drugoj valuti, vrijednost predmeta spora utvrđuje se u konvertibilnim markama, po srednjem tečaju odnosne valute koji je ustanovila nadležna financijska organizacija u vrijeme podnošenja tužbe.

XV - ROKOVI I ROČIŠTA

1. Rokovi

Članak 323.

(1) Ako rok nije određen zakonom, određuje ga sud s obzirom na okolnosti slučaja.

(2) Rok koji sud odredi iznimno se može produžiti na prijedlog zainteresirane osobe ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) Prijedlog za produžetak roka se mora podnijeti prije protoka roka čije se produžetak traži.

(4) Protiv rješenja o produžetku roka nije dopuštena žalba.

Članak 324.

(1) Rokovi se računaju na dane, mjesece i godine.

(2) Ako je rok određen na dane, u rok se ne uračunava dan kad je obavljena dostava ili priopćenje, odnosno dan u koji pada događaj otkad treba računati trajanje roka, već se za početak roka uzima prvi idući dan.

(3) Rokovi određeni na mjesece, odnosno na godine završavaju se protekom onoga dana posljednjeg mjeseca, odnosno godine, koji po svom broju odgovara danu kad je rok otpočeo. Ako nema tog dana u posljednjem mjesecu, rok se završava posljednjega dana toga mjeseca.

(4) Ako posljednji dan roka pada na državni blagdan ili u nedjelju ili u koji drugi dan kad sud ne radi, rok istječe protekom prvog idućeg radnog dana.

Članak 325.

(1) Kad je podnesak vezan za rok, smatra se da je podnesen u roku ako je prije no što rok protekne predan nadležnom sudu.

(2) Ako je podnesak upućen preko pošte preporučenom pošiljkom ili telegrafski, dan predaje pošti smatra se danom predaje sudu kojem je upućen, a ako je podnesak upućen telefaksom, danom predaje smatra se dan primitka telefaksa u sudu.

(3) Ako je podnesak upućen elektroničkom poštom, kao vrijeme predaje sudu smatra se vrijeme koje je naznačeno na verifikaciji kvalificiranog elektroničkog potpisa.

(4) Ako je podnesak upućen telegrafski, a ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, smatrat će se da je podnesen u roku ako uredan podnesak naknadno bude predan sudu ili bude upućen sudu preporučenom pošiljkom u roku od tri dana od dana predaje brzojava pošti.

(5) Za osobe koje se nalaze na obveznoj vojnoj službi u Oružanim snagama Bosne i Hercegovine, dan predaje podneska vojnoj postrojbi, odnosno vojnoj ustanovi smatra se danom predaje sudu.

(6) Odredba stavka 5. ovoga članka odnosi se i na ostale osobe koje se nalaze u službi u vojnim postrojbama odnosno vojnim ustanovama ili stožerima Oružanih snaga Bosne i Hercegovine u mjestima u kojima ne postoji redovita pošta.

(7) Za osobe lišene slobode dan predaje podneska upravi zatvora, odnosno ustanove za izvršenje kaznenih i prekršajnih sankcija smatra se danom predaje sudu.

(8) Ako je podnesak koji je vezan za rok predan ili upućen nenadležnom sudu prije proteka roka, a stigne nadležnom sudu nakon proteka roka, smatrat će se da je na vrijeme podnesen.

(9) Odredbe st. 1. do 7. ovoga članka primjenjuju se i na rok u kojem se prema posebnim propisima mora podići tužba, te na rok zastare tražbine ili kojeg drugog prava.

2. Ročište

Članak 326.

(1) Ročište određuje sud kad je to zakonom propisano.

(2) Sud će na ročište pozvati stranke i ostale osobe čija se nazočnost cijeni potrebitom.

(3) U pozivu sud će naznačiti mjesto, prostoriju i vrijeme održavanja ročišta, te navesti stranke i predmet spora.

(4) Sud će u pozivu osobito upozoriti stranke i ostale sudionike u postupku na zakonske posljedice izostanka s ročišta.

Članak 327.

(1) Ročište se, u pravilu, održava u sudskoj zgradi.

(2) Sud može odlučiti da se ročište održi izvan sudske zgrade kad ustanovi da je to nužno ili da će se na taj način uštedjeti u vremenu ili u troškovima postupka. Protiv takvog rješenja nije dopuštena žalba.

3. Povrat u prijašnje stanje

Članak 328.

(1) Ako stranka propusti ročište ili rok za poduzimanje koje radnje u postupku i zbog toga izgubi pravo na poduzimanje te radnje, sud će toj stranci na njezin prijedlog dopustiti da naknadno obavi tu radnju (povrat u prijašnje stanje) ako ocijeni da je do propuštanja došlo uslijed opravdanih razloga koji se nisu mogli predvidjeti niti izbjeći.

(2) Kad se dopusti povrat u prijašnje stanje, parnica se vraća u ono stanje u kojem se nalazila prije propuštanja i ukidaju se sve odluke koje je sud zbog propuštanja donio.

Članak 329.

(1) Prijedlog za povrat u prijašnje stanje podnosi se sudu kod kojeg je trebalo obaviti propuštenu radnju.

(2) Prijedlog se podnosi u roku od osam dana, računajući od dana kad je prestao razlog koji je uzročio propust, a ako je stranka tek kasnije saznala za propuštanje - od dana kad je za to saznala.

(3) Nakon proteka 60 dana od dana propusta ne može se tražiti povrat u prijašnje stanje.

(4) Ako se povrat u prijašnje stanje predlaže zbog propusta roka, predlagatelj je dužan istodobno s podnošenjem prijedloga obaviti i propuštenu radnju.

Članak 330.

(1) Ne može se zahtijevati povrat u prijašnje stanje ako je propušten rok za stavljanje prijedloga da se dopusti povrat u prijašnje stanje, ili ako je propušteno ročište određeno u povodu prijedloga za povrat u prijašnje stanje.

(2) Povrat u prijašnje stanje nije dopušten ako se propuštanje stranke može pripisati povredi postupka zbog koje se može izjaviti pravni lijek.

Članak 331.

Sud će odmah odlučiti o prijedlogu za povrat u prijašnje stanje i nastaviti postupak.

Članak 332.

(1) Nepravodobne i nedopuštene prijedloge za povrat u prijašnje stanje, odbacit će sud rješenjem.

(2) U svezi s prijedlogom za povrat u prijašnje stanje sud će zakazati ročište, osim ako su činjenice na kojima se prijedlog temelji općepoznate.

(3) Ako stranka koja je podnijela prijedlog za povrat u prijašnje stanje ne dođe na ročište zakazano povodom prijedloga, a uredno je obaviještena, smatrat će se da je prijedlog povučen.

Članak 333.

(1) Protiv rješenja kojim se usvaja prijedlog za povrat u prijašnje stanje nije dopuštena žalba, osim ako je usvojen nepravodoban i nedopušten prijedlog.

(2) Protiv rješenja kojim se odbija prijedlog za povrat u prijašnje stanje žalba je dopuštena.

XVI - PODNESCI

Članak 334.

(1) Tužba, odgovor na tužbu, protutužba, odgovor na protutužbu, pravni lijekovi i druge izjave, prijedlozi i priopćenja koji se daju izvan rasprave, podnose se pismeno (podnesci). Uvjet pisanog oblika ispunjavaju i podnesci upućeni brzojavom, telefaksom ili elektronskom poštom. Ovakvi podnesci se smatraju potpisanim, ako je u njima označen pošiljatelj.

(2) Podnesci moraju biti razumljivi i moraju sadržati sve ono što je potrebno da bi se u svezi s njima moglo postupiti. Osobito trebaju sadržati: oznaku suda, ime i prezime odnosno naziv pravne osobe, prebivalište ili boravište, odnosno sjedište stranaka, njihovih zakonskih zastupnika i punomoćnika, ako ih imaju, predmet spora, sadržaj izjave i potpis podnositelja.

(3) Ako izjava sadrži kakav zahtjev, stranka mora u podnesku navesti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev.

(4) Podnesci koji se dostavljaju elektroničkom poštom moraju biti ovjereni kvalificiranim elektroničkim potpisom.

(5) Podnesci s priložima koji se dostavljaju protivnoj stranci, predaju se sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

Članak 335.

(1) Isprave koje se prilažu podnesku podnose se u izvorniku, prijepisu ili presliku.

(2) Ako stranka priloži ispravu u izvorniku, sud će takvu ispravu zadržati, a protivnoj stranci dopustiti da je razgleda. Kad prestane potreba da se takova isprava drži u spisima predmeta, vratit će se podnositelju na njegov zahtjev, ali sud može tražiti od podnositelja da spisima priloži prijepis ili preslik isprave.

(3) Ako je isprava priložena u prijepisu ili presliku, sud će na zahtjev protivne stranke pozvati podnositelja da podnese sudu ispravu u izvorniku, a protivnoj stranci dopustiti da je pregleda. Sud će odrediti rok u kojem se isprava ima predati odnosno pregledati.

(4) Protiv tih rješenja nije dopuštena žalba.

Članak 336.

(1) Ako je podnesak nerazumljiv ili ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, sud će podnositelju vratiti podnesak radi ispravke ili dopune, uz navode što treba ispraviti ili dopuniti i odrediti rok za ispravku ili dopunu podneska, koji ne može biti duži od osam dana.

(2) Ako podnesak vezan za rok bude ispravljen odnosno dopunjen i predan sudu u roku određenom za dopunu ili ispravku, smatrat će se da je podnesen sudu onoga dana kad je prvi put bio podnesen.

(3) Smatrat će se da je podnesak povučen ako ne bude vraćen sudu u određenom roku, a ako bude vraćen bez ispravke odnosno dopune, odbacit će se.

(4) Ako podnesci ili prilozi nisu podneseni u dovoljnom broju primjeraka, sud će pozvati podnositelja da ih u određenom roku podnese. Ako podnositelj ne postupi po tom nalogu, sud će podnesak odbaciti.

XVII - DOSTAVA PISMENA

1. Opće odredbe

a) Način dostave pismena

Članak 337.

(1) Pismena se dostavljaju preko pošte, preko ovlaštene pravne osobe registrirane za obavljanje poslova dostave ili preko ovlaštene službene osobe suda.

(2) Osoba koja vrši dostavu dužna je na zahtjev osobe kojoj se dostava vrši dokazati svojstvo osobe ovlaštene za dostavu.

(3) Osobe koje dostavljač zatekne na mjestu na kojem se treba izvršiti dostava dužne su na njegov zahtjev pružiti podatke o svome identitetu.

(4) Mjerodavno tijelo sudske policije dužno je na zahtjev suda pomoći prigodom obavljanja poslova dostave.

Članak 337a.

(1) Ako se tuženik prije podnošenja tužbe sudu u pisanom sporazumu sklopljenom s tužiteljem usuglasio da mu se dostava u sporovima na koje se sporazum odnosi vrši na određenoj adresi u Federaciji ili preko određene osobe u Federaciji, tužba i druga pismena u postupku tuženiku će se, na prijedlog tužitelja, dostavljati na tu adresu ili toj osobi. Smatrat će se da je dostava tuženiku obavljena kada je pismeno dostavljeno osobi naznačenoj u sporazumu.

(2) Ako se dostava iz stavka 1. ovoga članka nije mogla izvršiti, sud će odrediti da se daljnje dostave tuženiku vrše stavljanjem pismena na oglasnu ploču suda. Smatrat će se da je dostava izvršena istekom 15 dana od dana stavljanja pismena na oglasnu ploču suda.

(3) Tužitelj je dužan uz tužbu priložiti sporazum iz stavka 1. ovoga članka, ako u njoj predlaže da se dostava vrši na adresu ili preko osobe iz toga sporazuma. Tužitelj koji u tužbi nije predložio da se dostava vrši na adresu ili preko osobe iz sporazuma može i kasnije tijekom postupka predložiti da se tuženiku dostava vrši na tu adresu ili preko te osobe ako mu se nije mogla uredno obaviti na adresi naznačenoj u tužbi.

(4) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka može se sklopiti u pogledu određenog spora koji je već nastao ili u pogledu budućih sporova koji mogu nastati iz određenog pravnog odnosa.

(5) Ako je tuženik fizička osoba koja ne obavlja registriranu djelatnost, sporazum iz stavka 1. ovoga članka valjan je samo ako je na njemu potpis tuženika javno ovjeren. Ako tuženik fizička osoba obavlja registriranu djelatnost, sporazum iz stavka 1. ovoga članka u svezi sa sporovima koji se ne tiču te djelatnosti pravno je valjan samo ako je na njemu potpis tuženika javno ovjeren.

Članak 337b.

(1) Ako se određenim osobama na temelju njihovog zahtjeva i odobrenja predsjednika suda dostava vrši u sudu, pismena koja im upućuje sud, osim prvostupanjske presude, polažu se za njih u posebne pretince u za to određenoj prostoriji suda. Dostavu vrši službena osoba suda.

(2) Predsjednik suda može rješenjem odrediti da svi odvjetnici koji imaju ured na području njegovog suda, sudska pismena, osim prvostupanjske presude, primaju putem pretinaca iz stavka 1. ovoga članka. Protiv toga rješenja odvjetnik ima pravo žalbe predsjedniku neposredno višeg suda u roku osam dana.

(3) Pismena koja se dostavljaju putem pretinca ne smiju biti dostupna osobama kojima se dostavljaju prije nego što potpišu dostavnicu. Pismena se dostavljaju u zatvorenim omotnicama, u kojima se dostava vrši putem pošte. Pri uzimanju pismena moraju se preuzeti sva pismena položena u pretinac.

(4) Na svako pismeno koje se dostavlja na način predviđen u st. 1. i 2. ovoga članka naznačit će se dan kada je položeno u pretinac osobe kojoj se dostava tako obavlja.

(5) U slučajevima iz st. 1. i 2. ovoga članka, osobe iz stavka 1. i 2. ovoga članka, dužne su pismeno podići iz pretinca u roku osam dana na način određen st. 3. i 4. ovoga članka. Ako pismeno ne bude podignuto u tome roku, dostava će se izvršiti stavljanjem pismena na oglasnu ploču suda. Smatrat će se da je dostava izvršena istekom 15 dana od dana stavljanja pismena na oglasnu ploču suda.

(6) Dostava u slučajevima iz st. 1. i 2. ovoga članka uredna je i ukoliko umjesto putem pretinca bude izvršena na drugi zakonom predviđen način.

(7) Predsjednik suda staviti će izvan snage odobrenje iz stavka 1. ovoga članka ako utvrdi da osoba kojoj je ono dato neredovito preuzima pismena ili pokušava zlouporabiti takav način dostave.

Članak 338.

(1) Kad dostavu treba obaviti osobama ili ustanovama u inozemstvu ili strancima koji uživaju pravo imuniteta, dostava će se obaviti diplomatskim putem, ako u međunarodnom ugovoru ili u ovom zakonu nije što drugo određeno.

(2) Državljanima Bosne i Hercegovine u inozemstvu dostava se obavlja putem pošte ili preko nadležnog konzularnog, odnosno diplomatskog predstavništva Bosne i Hercegovine u toj državi.

b) Dostava fizičkim i pravnim osobama

Članak 339.

(1) Dostava fizičkim osobama obavlja se predajom pismena osobi kojoj se dostava ima obaviti na adresu označenu u tužbi, odnosno na adresu prebivališta ili boravišta upisanu kod tijela mjerodavnog za vođenje evidencije o osobnim kartama, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ako ovim zakonom nije drukčije određeno, dostava tijelima vlasti i pravnim osobama obavlja se predajom pismena osobi ovlaštenoj za primanje pismena, ili, ako se takva osoba ne zatekne u uredu odnosno poslovnoj prostoriji, u posleniku koji se tu zatekne.

Članak 340.

(1) Kad stranku zastupa zakonski zastupnik, odnosno punomoćnik, dostava se obavlja zakonskom zastupniku odnosno punomoćniku.

(2) Kad tijela vlasti ili pravne osobe za svog punomoćnika odrede osobu koja je njihov uposlenik, dostava se može obaviti i sukladno odredbi članka 339. stavak 2. ovoga zakona.

(3) Ako stranka ima više zakonskih zastupnika, odnosno punomoćnika, dovoljno je dostavu obaviti jednom od njih.

(4) Dostava odvjetniku kao punomoćniku može se obaviti i predajom pismena osobi koja je zaposlena u njegovom odvjetničkom uredu.

Članak 341.

(1) Vojnim osobama, pripadnicima policije i pripadnicima kopnenog, riječnog, pomorskog i zračnog prometa dostava se može obaviti i preko njihova stožera, odnosno neposrednog starješine.

(2) Osobama lišenim slobode dostava se obavlja preko uprave zatvora, odnosno uprave ustanove za izvršenje kaznenih i prekršajnih sankcija.

Članak 342.

(1) Dostava pravnoj osobi može se obaviti i putem njezine poslovne jedinice, ako spor proizlazi iz pravnog odnosa te jedinice.

(2) Dostava pravnoj osobi koja ima sjedište u inozemstvu, može se obaviti i putem njezina zastupstva, odnosno predstavništva u Bosni i Hercegovini ili Federaciji.

c) Vrijeme i mjesto dostave

Članak 343.

(1) Dostava se obavlja svakim danom, u bilo koje vrijeme, u stanu ili na radnom mjestu fizičke osobe, u sjedištu tijela vlasti, u uredu odnosno poslovnim prostorijama pravne osobe kojoj se dostava ima obaviti, ili u sudu kad se osoba kojoj se dostava ima obaviti tamo zatekne.

(2) Dostava se može obaviti na bilo kojem mjestu, ako se obavlja osobnim uručenjem pismena osobi kojoj se dostava ima obaviti.

Članak 344.

(brisan)

3. Dostava preko ovlaštene pravne osobe ili ovlaštene službene osobe suda

a) Dostava fizičkim osobama

Članak 345.

(1) Dostava fizičkim osobama po pravilu se vrši predajom pismena osobi kojoj se dostava ima obaviti.

(2) Ako se osoba kojoj se pismeno ima dostaviti ne zatekne u svome stanu, dostava se obavlja predajom pismena nekome od njezinih odraslih članova kućanstva koji je dužan primiti pismeno, a ako se oni ne zateknu u stanu, pismeno će se predati susjedu ako on na to pristane.

(3) Ako se dostava obavlja na radnom mjestu osobe kojoj se pismeno ima dostaviti, a ta osoba se tu ne zatekne, dostava se može obaviti osobi koja na istom mjestu radi, ako ona pristane primiti pismeno.

(4) Ako je predaja pismena obavljena drugoj osobi, koja sudjeluje u parnici kao protivnik osobe kojoj se dostava ima obaviti, dostava će se smatrati neurednom.

(5) Osobe kojima se prema odredbama st. 2. i 3. ovoga članka, dostava obavi umjesto osobi kojoj se pismeno ima dostaviti, dužne su pismeno predati toj osobi, na što će ih dostavljač i upozoriti prigodom uručjenja pismena.

(6) Kad se dostava obavi prema odredbama st. 2. ili 3. ovoga članka, osoba kojoj se pismeno imalo dostaviti o tome će biti obaviještena slanjem pismene obavijesti preko pošte, običnom pismenom pošiljkom. U pismenoj obavijesti navodi se predmet spora, vrsta pismena koje se ima dostaviti, nadnevak, sat i mjesto dostave pismena, te ime i prezime osobe koja je primila pismeno. Obavijest se mora poslati tijekom istog dana ili sljedećeg radnog dana nakon obavljene dostave.

Članak 346.

(1) Ako se pismeno ne može dostaviti na način predviđen člankom 345. ovoga zakona, a dostavljač ustanovi da osoba kojoj se pismeno ima dostaviti stanuje na adresi na kojoj se dostava pokušava obaviti, ostavit će u stanu ili u prostorijama gdje ta osoba radi, ili pribiti na vrata stana ili prostorije, pismenu obavijest da će pismeno biti ostavljeno u sudu i da ga ta osoba tamo može preuzeti u roku od 15 dana od dana pokušaja dostave. U pismenoj obavijesti navodi se i predmet spora, vrsta pismena koje se ima dostaviti, nadnevak i sat kada je obavijest ostavljena, te naziv i adresa suda gdje se pismeno može preuzeti.

(2) Dostava će se smatrati obavljenom na dan kada osoba kojoj se pismeno ima dostaviti preuzme pismeno u sudu, a ako pismeno ne bude preuzeto, protekom roka iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 347.

(1) Ako se dostavlja tužba, a tuženik kojem se tužba ima dostaviti se ne zatekne tamo gdje se dostava ima obaviti, dostavljač će se obavijestiti kad bi i na kojem mjestu mogao tuženika zateći, te će mu kod jedne od osoba navedenih u članku 345. st. 2. i 3. ovog zakona ostaviti, ili, ako to nije moguće, na vrata stana ili prostorije gdje se dostava obavlja pribiti, pismenu obavijest da radi primanja tužbe bude u određeni dan i sat u svom stanu, odnosno na svom radnom mjestu.

(2) Ako dostavljač, i nakon što je postupio na način predviđen u stavku 1. ovoga članka, u vrijeme određeno u obavijesti ne zatekne tuženika kojem se tužba ima dostaviti, dostava će se obaviti prema odredbama čl. 345. i 346. ovoga zakona.

(3) Druga pismena, osim tužbe, mogu se dostaviti prema odredbama st. 1. i 2. ovoga članka, ako je to ovim zakonom izriječno određeno ili ako sud cijeni da je prigodom dostave potreban veći oprez.

Članak 348.

(1) Ako se utvrdi da je osoba kojoj se pismeno ima dostaviti privremeno odsutna i da joj osobe navedene u članku 345. st. 2. i 3. ovoga zakona ne mogu pismeno na vrijeme predati, vratit će pismeno sudu uz naznaku gdje se odsutni nalazi, a dostava će ponovno biti pokušana u odgovarajuće vrijeme.

(2) Ako dostavljač utvrdi da osoba kojoj se pismeno ima dostaviti ne stanuje na adresi na kojoj se dostava pokušava izvršiti, ali istodobno utvrdi točnu adresu te osobe, dostava će se izvršiti na naknadno utvrđenoj adresi. Ako dostavljač ne može utvrditi točnu adresu osobe kojoj se pismeno ima dostaviti, pismeno će vratiti sudu, a sud će od stranke koja je prvobitno sud obavijestila o adresi te osobe zatražiti da dostavi točnu adresu, odnosno adresu njezinog prebivališta u Federaciji prema podacima o njezinom prebivalištu, koji će se pribaviti iz evidencije mjerodavnog tijela.

(3) Ako je utvrđeno da tuženik kome se dostava pismena ima obaviti ne stanuje na adresi svoga posljednjeg poznatog prebivališta, a njegovo sadašnje boravište ili radno mjesto se ne mogu utvrditi, dostava pismena obaviti će se objavom pismena na oglasnoj ploči suda, a u slučaju da se dostavlja tužba, i u najmanje jednim dnevnim novinama koje se distribuiraju u Federaciji.

(4) Dostava se smatra obavljenom istekom roka 15 dana od dana objave.

(5) U objavi se, osim pismena koje se ima dostaviti, navodi i ime i prezime osobe kojoj se dostava obavlja, predmet spora i obavijest o tome kada se dostava pismena smatra obavljenom. Prilikom objave u dnevnim novinama, ako je pismeno koje se dostavlja predugo da bi bilo objavljeno u cijelosti, objavljuje se samo kratak sadržaj pismena.

(6) Troškove objave u dnevnim novinama predujmljuje tužitelj.

(7) Ako u roku koji odredi sud tužitelj ne predujmi troškove objave, tužba će se odbaciti.

b) Dostava pravnim osobama

Članak 349.

(1) Dostava tijelima vlasti i pravnim osobama, u pravilu, vrši se predajom pismena jednoj od osoba iz članka 339. stavak 2. ovoga zakona.

(2) Pravnoj osobi koja je upisana u određeni sudski ili drugi upisnik dostava se vrši na adresu navedenu u tužbi predajom pismena jednoj od osoba iz članka 339. stavak 2. ovoga zakona.

(3) Ako dostava na adresu navedenu u tužbi ne uspije, dostava će se izvršiti na adresu sjedišta te osobe upisanu u sudski registar-upisnik. Ako dostava ne uspije ni na toj adresi, izvršit će se stavljanjem pismena na oglasnu ploču suda. Smatrat će se da je dostava izvršena istekom 15 dana od dana stavljanja pismena na oglasnu ploču suda.

(4) Ako je adresa upisanog sjedišta pravne osobe iz stavka 1. ovoga članka adresa navedena u tužbi, dostava iz stavka 1. ovoga članka neće se ponoviti na tu adresu, već će se izvršiti stavljanjem pismena na oglasnu ploču suda.

(5) Odredbe st. 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na fizičke osobe koje obavljaju određenu registriranu djelatnost kada se tim osobama dostava vrši u svezi s tom djelatnošću.

c) Odbijanje primitka pismena

Članak 350.

Kad osoba kojoj je pismeno upućeno, odnosno odrasli član njezina domaćinstva, odnosno ovlaštena osoba ili

uposlenik tijela vlasti ili pravne osobe odbije primiti pismeno, dostavljač će pismeno ostaviti u prostoriji gdje se dostava obavlja ili će ga pribiti na vrata te prostorije. Na dostavnici će zabilježiti dan, sat i razlog odbijanja primitka, te mjesto gdje je pismeno ostavljeno, i time se smatra da je dostava obavljena.

d) Dostavnica

Članak 351.

(1) Potvrdu o obavljenoj dostavi (dostavnicu) potpisuju primatelj i dostavljač. Primatelj će na dostavnici čitko, slovima, napisati dan primitka, svoje ime i prezime i u kojem svojstvu prima pismeno.

(2) Ako je primatelj nepismen ili se nije u stanju potpisati, dostavljač će postupiti kao u stavku 1. ovoga članka, te staviti napomenu zašto primatelj nije stavio svoj potpis.

(3) Ako primatelj odbije potpisati dostavnicu, dostavljač će to zabilježiti na dostavnici i ispisati slovima dan predaje i time se smatra da je dostava obavljena.

(4) Ako je dostava obavljena prema odredbi članka 347. stavak 1. ovoga zakona, na dostavnici će se pored potvrde o primitku pismena naznačiti da je prethodila pismena obavijest.

(5) Kad je prema odredbama ovoga zakona pismeno predano drugoj osobi, a ne onoj kojoj se pismeno imalo dostaviti, na dostavnici će dostavljač naznačiti odnos tih dviju osoba.

(6) Ako se dostava obavlja prema odredbama članka 346. ovoga zakona, dostavljač će to naznačiti na dostavnici, kao i dan i sat kada je dostava pokušana i mjesto gdje je ostavljena pismena obavijest.

(7) Ako je na dostavnici netočno ili nečitko naznačen nadnevak dostave ili je dostavnica nestala, dostava se može dokazivati i na drugi način.

4. Promjena adrese

Članak 352.

(1) Ako stranka ili njezin zastupnik u tijeku postupka ili prije proteka roka od šest mjeseci nakon pravomoćnog okončanja postupka promijene adresu na koju se dostava obavlja, dužni su o tome odmah obavijestiti sud.

(2) Ako protiv pravomoćne odluke, unutar roka iz stavka 1. ovoga članka, bude izjavljena revizija, taj se rok produžuje sve dok ne protekne šest mjeseci od dostave stranci odluke u povodu revizije kojom se revizija odbacuje ili odbija ili pobijana odluka preinačuje.

(3) Ako je protiv pravomoćne odluke unutar roka iz stavka 1. ovoga članka, podnesen prijedlog za ponavljanje postupka, taj se rok produžuje do proteka roka od šest mjeseci nakon pravomoćnosti prvostupanjske odluke u tom postupku protiv kojeg nije izjavljena žalba, odnosno do proteka roka od šest mjeseci od dostave stranci odluke o žalbi kojom se postupak za ponavljanje postupka pravomoćno završava.

(4) Ako u povodu izvanrednog pravnog lijeka pravomoćna odluka bude ukinuta i predmet vraćen na ponovno suđenje, smatrat će se da rok iz stavka 1. ovoga članka, nije ni počeo teći.

(5) Ako stranka ili njezin zastupnik ne obavijeste odmah sud o promjeni adrese, sud će odrediti da se daljnje dostave u parnici obavljaju objavom pismena na oglasnoj ploči suda, sve dok stranka ili njezin zastupnik ne obavijeste sud o svojoj novoj adresi.

(6) Dostava iz stavka 5. ovoga članka smatra se obavljenom nakon proteka 15 dana od dana objave pismena na oglasnoj ploči suda.

(7) Kad punomoćnik za primanje pismena do proteka rokova iz st. 1. do 3. ovoga članka promijeni svoju adresu, a o tome ne obavijesti sud, sud će stranci na njezin trošak imenovati zastupnika za primanje pismena preko kojeg će obavljati sve dostave, dok ne primi obavijest stranke o postavljanju novoga punomoćnika.

5. Punomoćnik i zastupnik za primanje pismena

Članak 353.

(1) Tužitelj ili njegov zastupnik koji se nalaze u inozemstvu, a nemaju punomoćnika u Bosni i Hercegovini, dužni su već prigodom podnošenja tužbe imenovati punomoćnika za primanje pismena u Bosni i Hercegovini. Ako oni tako ne postupe, sud će ih pozvati da u određenom roku imenuju punomoćnika za primanje pismena, uz upozorenje da će u suprotnom sud tužbu odbaciti.

(2) Tuženika ili njegovog zastupnika koji se nalaze u inozemstvu, a nemaju punomoćnika u Bosni i Hercegovini, sud će već prigodom dostave prvog pismena pozvati da u primjerenom roku postave punomoćnika za primanje pismena u Bosni i Hercegovini, uz upozorenje da će u suprotnom sud tuženiku na njegov trošak postaviti zastupnika za primanje pismena i preko toga zastupnika obavijestiti tuženika odnosno njegova zastupnika o tom postavljanju.

(3) Stranci koja opozove punomoć punomoćniku za primanje pismena i istodobno ne postavi drugog takvog punomoćnika, sud će dostavu obavljati objavom pismena na oglasnoj ploči suda, sve dok ta stranka ne postavi drugog punomoćnika za primanje pismena.

(4) Ako punomoćnik za primanje pismena otkáže punomoć, a stranka ne imenuje drugog takvog punomoćnika u roku od 30 dana od dana kada je sud obaviješten o otkazu punomoći, sud će stranci na njezin trošak imenovati zastupnika za primanje pismena, te obavljati sve dostave preko imenovanoga zastupnika dok ne primi obavijest stranke o postavljanju novoga punomoćnika.

(5) Sredstva za pokriće troškova postavljenoga zastupnika tuženika za primanje pismena dužan je predujmiti tužitelj.

Članak 354.

(1) Ako više osoba zajednički tuže, a nemaju zajedničkog zakonskog zastupnika, odnosno punomoćnika, sud ih može pozvati da u određenom roku imenuju zajedničkog punomoćnika za primanje pismena. Ako sami tužitelji u ostavljenom roku ne imenuju takvog punomoćnika, sud će jednog od njih odrediti za zajedničkog punomoćnika za primanje pismena i o tome obavijestiti stranke.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjivat će se i kad je više osoba tuženo, kao jedinstveni suparničari.

6. Dostava od strane stranaka

Članak 355.

(1) Dostavu podneska protivnoj strani, osim tužbe, protutužbe i pravnih lijekova, može obaviti i sama stranka.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, stranka će jedan primjerak dostaviti osobno protivnoj stranci, odnosno njezinu zakonskom zastupniku, odnosno punomoćniku, a jedan primjerak će predati sudu uz napomenu i dokaz da je dostava drugoj strani već obavljena.

(3) Na dostavu iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe čl. 337. do 354. ovoga zakona, osim odredaba članka 345. st. 2. do 6., čl. 346. do 348., članka 349. st. 2. i 3., članka 350. i članka 351. st. 2. do 6. ovoga zakona.

(4) Dostava obavljena na način iz stavka 2. ovoga članka smatra se urednom dostavom.

XVIII - PREGLEDANJE I PREPISIVANJE SPISA

Članak 356.

(1) Stranke imaju pravo pregledati i prepisivati spise parnice u kojoj sudjeluju.

(2) Ostalim osobama koje imaju opravdan interes može se dopustiti pregledanje i prepisivanje pojedinih spisa.

(3) Kad je postupak u tijeku, dopuštenje za pregledanje i prepisivanje spisa daje sudac, a kad je postupak završen - predsjednik suda, odnosno uposlenik u sudu koga odredi predsjednik suda.

XIX - ISKLJUČENJE I IZUZEĆE

Članak 357.

(1) Sudac ne može vršiti sudačku dužnost (isključenje):

- 1) ako je sam stranka, zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke, ako je sa strankom u odnosu suovlaštenika, suobveznika ili regresnog obveznika ili ako je u istom predmetu saslušan kao svjedok ili vještak;
- 2) ako mu je stranka ili zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke srodnik po krvi u pravoj liniji, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja ili mu je bračni, odnosno izvanbračni supružnik srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li brak prestao ili nije;
- 3) ako je skrbnik, usvojitelj ili usvojenik stranke, njezinog zakonskog zastupnika ili punomoćnika ili ako između njega i stranke, njezinog zakonskog zastupnika ili punomoćnika stranke postoji zajedničko kućanstvo;
- 4) ako između sudca i stranke teče neka druga parnica;
- 5) ako je u istom predmetu sudjelovao u postupku medijacije, ili u zaključenju sudske nagodbe koja se pobija u parnici, ili je donio odluku koja se pobija, ili je zastupao stranku kao odvjetnik;
- 6) ako je u stečajnom postupku sudjelovao u donošenju odluke povodom koje je došlo do spora.

(2) Sudac može biti izuzet ako postoje okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepristranost (izuzeće).

Članak 358.

(1) Stranka podnosi zahtjev za isključenje, odnosno izuzeće sudca čim sazna da postoji neki od razloga za isključenje, odnosno izuzeće, a najkasnije do završetka rasprave, a ako nije bilo rasprave, do donošenja odluke.

(2) Stranka može u pravnom lijeku ili u odgovoru na pravni lijek poimenice navesti sudca koji ne bi mogao sudjelovati u donošenju odluke zbog razloga iz članka 357. ovoga zakona.

(3) U zahtjevu se mora navesti zakonski razlog zbog kojeg se traži isključenje ili izuzeće, okolnosti iz kojih proizlazi da je prijedlog pravodobno podnjet i činjenice na kojima se temelji postojanje razloga za isključenje ili izuzeće.

(4) Stranka može tražiti isključenje ili izuzeće samo poimenice određenog sudca koji u predmetu postupa.

Članak 358a.

(1) Nepravodoban, nepotpun i nedopušten zahtjev za isključenje ili izuzeće odbacit će sudac ili vijeće pred kojim se postupak vodi.

(2) Nije dopušten zahtjev za isključenje ili izuzeće:

- 1) kojim se općenito traži isključenje ili izuzeće svih sudaca nekog suda ili svih sudaca koji bi mogli sudjelovati u nekom postupku;
- 2) o kojem je već odlučeno;
- 3) u kojem nije obrazložen zakonski razlog zbog kojeg se isključenje ili izuzeće traži;
- 4) ako stranka zahtijeva isključenje, odnosno izuzeće sudca koji ne postupa u tom predmetu;
- 5) ako stranka zahtijeva isključenje, odnosno izuzeće predsjednika suda, izuzev kada postupa u tome predmetu.

(3) Ako je zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnjet na ročištu, sudac će ga odbaciti i nastaviti ročište.

(4) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena posebna žalba.

Članak 359.

(1) O zahtjevu za isključenje ili izuzeće sudca odlučuje predsjednik suda.

(2) Ako stranka traži isključenje ili izuzeće predsjednika suda, odluku o isključenju ili izuzeću donosi predsjednik neposredno višeg suda.

(3) O zahtjevu za isključenje ili izuzeće predsjednika Vrhovnog suda Federacije odlučuje se na općoj sjednici ovoga suda.

(4) Prije donošenja odluke o isključenju ili izuzeću uzet će se izjava sudca čije se isključenje ili izuzeće traži, a po potrebi obaviti će se i drugi izvidaji.

(5) Protiv rješenja kojim se usvaja zahtjev za isključenje ili izuzeće nije dopuštena žalba, a protiv rješenja kojim se zahtjev odbija nije dopuštena posebna žalba.

Članak 360.

(1) Kad sazna da postoji neki od razloga za isključenje iz članka 357. stavak 1. ovoga zakona ili čim sazna da je stavljen zahtjev za njegovo isključenje, sudac je dužan prekinuti svaki rad na tom predmetu i o razlozima za isključenje odmah obavijestiti stranke i predsjednika suda, koji će odlučiti o isključenju.

(2) Do donošenja rješenja o zahtjevu za isključenje sudac će poduzimati samo one radnje za koje postoji opasnost od odgađanja.

(3) Kad sudac sazna da je stavljen zahtjev za njegovo izuzeće ili čim sazna da postoji neki od razloga za izuzeće iz članka 357. stavak 2. ovoga zakona, dužan je odmah o tome obavijestiti predsjednika suda, a postupak nastaviti bez odgađanja do donošenja odluke o izuzeću. Ako se radi o izuzeću predsjednika suda, on će sebi odrediti zamjenika iz reda sudaca toga suda, a ako to nije moguće, postupit će po članku 49. ovoga zakona.

Članak 360a.

(1) Ako zahtjev za isključenje bude usvojen, sud će ukinuti sve radnje koje je poduzeo isključeni sudac.

(2) Ako zahtjev za izuzeće bude usvojen, sud će ukinuti radnje koje su bile poduzete poslije podnošenja zahtjeva, osim ako se stranke ne usuglase da se poduzete radnje ne ukidaju.

(3) U slučaju podnošenja zahtjeva za isključenje ili izuzeće u tijeku rasprave pred drugostupanjskim sudom primjenjuju se odredbe iz st. 1. i 2. ovoga članka.

Članak 361.

(1) Odredbe ovoga zakona o izuzeću sudaca, primjenjivat će se na odgovarajući način i na zapisničare.

(2) O izuzeću zapisničara odlučuje sudac.

XX - SUPARNIČARI

Članak 362.

(1) Više osoba mogu jednom tužbom tužiti, odnosno biti tuženi (suparničari):

- 1) ako su glede predmeta spora u pravnoj zajednici ili ako njihova prava, odnosno obveze proistječu iz iste činjenične i pravne osnove (materijalni suparničari);
- 2) ako su predmet spora zahtjevi, odnosno obveze iste vrste koji se temelje na bitno istorodnoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, te ako postoji stvarna i mjesna nadležnost istog suda za svaki zahtjev i za svakog tuženika (formalni suparničari);
- 3) ako je to drugim zakonom određeno.

(2) Do zaključenja pripremnoga ročišta, može, uz uvjete iz stavka 1. ovoga članka, uz tužitelja pristupiti novi tužitelj, ili tužba može biti proširena na novog tuženika s njegovim pristankom.

(3) Nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, bez njegovog pristanka ne može uz tužitelja pristupiti novi tužitelj.

(4) Osoba koja pristupa tužbi, odnosno na koju se tužba proširuje, mora primiti parnicu u onom stanju u kojem se ona nalazi kad ona u nju stupa.

Članak 363.

(1) Tužitelj može tužiti dva ili više tuženika i tako što će tražiti da tužbeni zahtjev bude prihvaćen prema sljedećem tuženiku u slučaju da bude pravomoćno odbijen prema onome koji je u tužbi naveden prije njega.

(2) Na način predviđen u stavku 1. ovoga članka, tužitelj može tužbom obuhvatiti dva ili više tuženika samo

ako prema svakom od njih ističe isti zahtjev ili ako prema pojedinom od njih ističe različite zahtjeve koji su u međusobnoj svezi, te ako je isti sud stvarno i mjesno nadležan za svaki od zahtjeva.

Članak 364.

Osoba koja u cijelosti ili djelomice traži stvar ili pravo o kojem između drugih osoba već teče parnica, može pred sudom pred kojim ta parnica teče tužiti obje stranke jednom tužbom, sve dok se postupak pravomoćno ne završi.

Članak 365.

Svaki je suparničar u parnici samostalna stranka i njegove radnje ili propusti niti koriste niti štete drugim suparničarima.

Članak 366.

Ako se prema zakonu ili zbog prirode pravnog odnosa spor može riješiti samo na jednak način prema svim suparničarima (jedinствени suparničari) smatraju se oni kao jedna parnična stranka, tako da ako pojedini suparničari propuste koju parničnu radnju učinak parničnih radnji koje su poduzeli drugi suparničari proteže i na one koji te radnje nisu poduzeli.

Članak 367.

Ako rokovi za obavljanje određene parnične radnje za pojedine jedinstvene suparničare istječu u razno vrijeme, tu parničnu radnju može svaki suparničar poduzeti sve dok ma i za jednog od njih još teče rok za poduzimanje te radnje.

Članak 368.

Svaki suparničar ima pravo podnositi prijedloge koji se tiču tjeka parnice.

XXI - SUDJELOVANJE TREĆIH OSOBA U PARNICI

1. Sudjelovanje umješšača

Članak 369.

(1) Osoba koja ima pravni interes da u parnici koja teče među drugim osobama jedna od stranaka uspije, može se pridružiti toj stranci.

(2) Umješšač može stupiti u parnicu u tijeku cijelog postupka sve do pravomoćnosti odluke o tužbenom zahtjevu, te u tijeku postupka nastavljenog podnošenjem izvanrednog pravnog lijeka.

(3) Izjavu o stupanju u parnicu umješšač može dati na ročištu ili pismenim podneskom.

(4) Podnesak umješšača dostavlja se objema parničnim strankama, a ako je izjava umješšača dana na ročištu, prijepis toga dijela zapisnika dostavit će se samo onoj stranci koja je s ročišta izostala.

Članak 370.

(1) Svaka stranka može osporiti umješšaču pravo da sudjeluje u postupku i predložiti da se umješšač odbije.

(2) Do pravomoćnosti rješenja kojim se odbija sudjelovanje umješšača, umješšač može sudjelovati u postupku i njegove parnične radnje ne mogu se isključiti.

(3) Protiv odluke suda kojom se prihvaća sudjelovanje umješšača nije dopuštena posebna žalba.

Članak 371.

(1) Umješšač mora primiti parnicu u onom stanju u kakvom se nalazi u trenutku kad se umiješa u parnicu. U daljem tijeku parnice on je ovlašten stavljati prijedloge i poduzimati sve ostale parnične radnje u rokovima u kojima bi te radnje mogla poduzimati stranka kojoj se pridružio.

(2) Ako je umješšač stupio u parnicu do pravomoćnosti odluke o tužbenom zahtjevu, ovlašten je podnijeti i izvanredni pravni lijek.

(3) Ako umješšač podnese pravni lijek, primjerak njegova podneska dostavit će se i stranci kojoj se pridružio. Pravni lijek je dopušten ukoliko mu se stranka izričito ne protivi.

(4) Parnične radnje umješšača imaju za stranku kojoj se pridružio pravni učinak ako nisu u protivnosti s radnjama stranke.

(5) Nakon pristanka svih parničnih stranaka, umješšač može stupiti u parnicu kao stranka umjesto stranke kojoj se pridružio.

1a. Intervencijski učinak presude

Članak 371a.

(1) U parnici između stranke i umješšača koji joj se pridružio umješšač ne može osporavati utvrđeno činjenično stanje, kao i pravne kvalifikacije sadržane u obrazloženju pravomoćne presude (intervencijski učinak presude).

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, stranka koja je bila umješšač ima pravo istaknuti prigovor da je stranka iz ranije parnice kojoj se pridružio kao umješšač pogrešno vodila prethodnu parnicu ili da je sud propustio dostavljati joj pozive, podneske ili odluke.

(3) Sud može usvojiti prigovore iz stavka 2. ovoga članka samo ako stranka iz stavka 1. ovoga članka koja je bila umješšač dokaže da:

- 1) u vrijeme stupanja u prethodnu parnicu nije pravodobno bila obaviještena o parnici koja je prethodno vođena i time bila spriječena poduzimati radnje koje bi dovele do povoljnijeg ishoda te parnice;
- 2) je stranka iz parnice kojoj se pridružila kao umješšač, namjerno ili iz grube nepažnje, propustila poduzimati parnične radnje koje bi dovele do povoljnijeg ishoda prethodne parnice, a za mogućnost njihovog poduzimanja ranije umješšač nije znao ili nije mogao znati;
- 3) je stranka iz prethodne parnice svojim parničnim radnjama sprječavala da nastupi djelovanje radnji njezinog umješšača.

(4) Ako stranka iz stavka 1. ovoga članka koja je bila umješšač uspije s prigovorom iz stavka 2. ovoga članka, sud će dopustiti da stranke ponovno raspravljaju o činjeničnim i pravnim pitanjima o kojima je raspravljano u prethodnoj parnici.

2. Obavijest treće osobe o parnici

Članak 372.

(1) Ako tužitelj ili tuženik treba treću osobu obavijestiti o započetoj parnici, kako bi se time utemeljilo određeno građansko-pravno djelovanje, oni mogu, sve dok se parnica pravomoćno ne dovrši, to učiniti podneskom preko parničnoga suda, u kojem će navesti razlog obavijesti i u kakvom se stanju nalazi parnica.

(2) Stranka koja je treću osobu obavijestila o parnici ne može zbog toga tražiti prekid započete parnice, produženje rokova, odgodu ili odlaganje ročišta.

(3) Odredbe članka 371a. ovoga zakona na odgovarajući način primjenjuju se i na treću osobu koja je obaviještena o započetoj parnici.

XXII - ZAPISNICI

Članak 373.

(1) Zapisnik se sastavlja o radnjama poduzetim na ročištu.

(2) Zapisnik se sastavlja i o važnijim izjavama ili priopćenjima koje stranke ili drugi sudionici daju izvan ročišta. O manje važnim izjavama ili priopćenjima neće se sastavljati zapisnik nego će se samo staviti službena bilješka u spis.

(3) Zapisnik piše zapisničar.

Članak 374.

(1) U zapisnik se unosi: naziv suda, mjesto gdje se obavlja radnja, dan i sat kad se obavlja radnja, naznaka predmeta spora i imena nazočnih stranaka, odnosno trećih osoba, i njihovih zakonskih zastupnika odnosno punomoćnika.

(2) Zapisnik treba sadržati bitne podatke o sadržaju poduzete radnje. U zapisnik o glavnoj raspravi osobito će se unijeti: je li rasprava bila javna ili je javnost bila isključena, sadržaj izjava stranaka, njihovi prijedlozi, dokazi koje su ponudile, dokazi koji su izvedeni, uz navođenje sadržaja iskaza svjedoka i vještaka, te odluke suda donesene na ročištu, odnosno izvornik odluke nakon zaključenja glavne rasprave.

(3) Zapisnik se mora voditi uredno, u njemu se ne smije ništa brisati, dodati ili mijenjati. Prekrižena mjesta moraju ostati čitka.

Članak 375.

(1) Zapisnik se sastavlja tako da sudac kazuje glasno zapisničaru što će se unijeti u zapisnik, a po odobrenju suca, stranka ili njezin punomoćnik glasno kazuju što će se unijeti u zapisnik.

(2) Stranke imaju pravo pročitati zapisnik ili zahtijevati da im se pročita, te staviti svoje prigovore na sadržaj zapisnika.

(3) To pravo imaju i druge osobe čija je izjava unesena u zapisnik glede onog dijela zapisnika koji sadrži njihovu izjavu.

(4) Ispravci ili dodaci glede sadržaja zapisnika koje treba obaviti u povodu prigovora stranaka ili drugih osoba

ili po službenoj dužnosti unijet će se na kraju zapisnika. Na zahtjev tih osoba unijet će se i prigovori koji nisu prihvaćeni.

Članak 375a.

- (1) Ročišta pred sudom mogu se tonski snimati.
- (2) O tonskom snimanju rješenjem odlučuje sud sam ili na prijedlog stranke.
- (3) Protiv toga rješenja žalba nije dopuštena.
- (4) Tonska snimka ročišta dostavlja se strankama.

Članak 375b.

- (1) Tonska snimka ročišta dio je spisa sudskog predmeta.
- (2) Način pohranjivanja i prijenosa tonske snimke, tehnički uvjeti i način snimanja uređuju se sudskim poslovníkom.

Članak 375c.

- (1) Tonska snimka prenijet će se i u pisani oblik u roku osam dana od dana snimanja.
- (2) Tonska snimka u pisanome obliku sačinjava se sukladno odredbama članka 374. ovoga zakona i mora sadržavati sve što je snimljeno u tonskoj snimci.
- (3) Stranke mogu tražiti prijepis tonske snimke sukladno odredbama ovoga zakona.
- (4) Prijepis tonske snimke stranke mogu zatražiti u roku osam dana od dana kada je tonska snimka sačinjena.
- (5) Ako se prijepis tonske snimke i tonska snimka u bitnom razlikuju, stranka ima pravo podnijeti prigovor u roku osam dana od dana dostave prijepisa. Prigovor mora biti obrazložen.
- (6) Sud će po prigovoru stranke iz stavka 5. ovoga članka u roku tri dana rješenjem prihvatiti i izmijeniti prijepis tonske snimke ili prigovor odbiti. Protiv toga rješenja nije dopuštena posebna žalba.

Članak 376.

- (1) Zapisnik potpisuju sudac, zapisničar, stranke, odnosno njihovi zakonski zastupnici ili punomoćnici, kao i tumači.
- (2) Svjedok i vještak potpisuju svoj iskaz na zapisniku kad se saslušavaju pred zamoljenim sudom.
- (3) Nepismena osoba ili osoba koja se ne može potpisati stavit će na zapisnik otisak prsta, a zapisničar će ispod otiska upisati njezino ime i prezime.
- (4) Ako se koja stranka, njen zakonski zastupnik ili punomoćnik, svjedok ili vještak udalji prije potpisivanja zapisnika ili ne želi potpisati zapisnik, zabilježiti će se to u zapisnik i navesti razlog koji je iznesen.

Članak 377.

- (1) Ako se odluka donosi u vijeću, o vijećanju i glasovanju sastavlja se poseban zapisnik. Ako je kod višega suda u postupku u svezi s pravnim lijekom odluka donesena jednoglasno, neće se sastaviti zapisnik, nego će se u izvorniku odluke staviti bilješka o vijećanju i glasovanju.

(2) Zapisnik o vijećanju i glasovanju sadrži tijek glasovanja i odluku koja je donesena.

(3) Zapisnik potpisuju svi članovi vijeća i zapisničar. Zapisnik o vijećanju i glasanju zatvorit će se u poseban omot. Taj zapisnik može razgledati samo viši sud kad rješava o pravnom lijeku i u tom slučaju zapisnik će se ponovo zatvoriti u poseban omot i na omotu naznačiti da je zapisnik razgledan.

(4) Bilješku o glasovanju potpisuju svi članovi vijeća.

XXIII - PREKID, ZASTOJ I OBUSTAVA POSTUPKA

Članak 378.

Postupak se prekida:

- 1) kad stranka umre ili izgubi parničnu sposobnost;
- 2) kad zakonski zastupnik stranke umre ili prestane njegovo ovlaštenje za zastupanje;
- 3) kad stranka koja je pravna osoba prestane postojati, odnosno kad nadležno tijelo pravomoćno odluči o zabrani rada;
- 4) kad nastupe pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka;
- 5) kad zbog rata ili drugih uzroka prestane rad u sudu;
- 6) kad je to drugim zakonom određeno.

Članak 379.

(1) Osim slučajeva posebice predviđenih u ovom zakonu, prekid postupka sud će odrediti:

- 1) ako je odlučio da sam ne rješava o prethodnom pitanju;
- 2) ako se stranka nalazi na području koje je zbog izvanrednih događaja, kao što su poplave i slično, odsječeno od suda.

(2) Sud može odrediti prekid postupka ako se odluka o tužbenom zahtjevu ne može donijeti prije no što bude donesena odluka u postupku u povodu privrednog prijestupa ili u kaznenom postupku.

Članak 380.

(1) Za vrijeme trajanja prekida postupka prestaju teći svi rokovi određeni za obavljanje parničnih radnji.

(2) Za vrijeme trajanja prekida postupka sud ne može poduzimati nikakve radnje u postupku, ali ako je prekid nastupio nakon zaključenja glavne rasprave, sud može na temelju te rasprave donijeti odluku.

(3) Parnične radnje koje je stranka poduzela dok traje prekid postupka nemaju prema drugoj stranci nikakav pravni učinak. Njihov učinak počinje tek nakon što postupak bude nastavljen.

Članak 381.

(1) Postupak koji je prekinut iz razloga navedenih u članku 378. toč. 1. do 4. ovoga zakona nastavit će se kad nasljednik ili skrbnik ostavine, novi zakonski zastupnik, stečajni upravitelj ili pravni sljedbenici pravne osobe preuzmu postupak ili kad ih sud na prijedlog protivne strane pozove da to učine.

(2) Ako je sud prekinuo postupak iz razloga navedenih u članku 379. stavak 1. točka 1. i stavak 2. ovoga zakona, postupak će se nastaviti kad se pravomoćno završi

postupak pred sudom ili drugim nadležnim tijelom ili kad sud ustanovi da više ne postoje razlozi da se čeka na njegov završetak.

(3) U svim ostalim slučajevima prekinuti postupak nastavit će se na prijedlog stranke čim prestanu razlozi prekida.

(4) Rokovi koji su zbog prekida postupka prestali teći počinju za zainteresiranu stranku teći u cijelosti iznova od dana kada joj sud dostavi rješenje o nastavljanju postupka.

(5) Stranci koja nije stavila prijedlog za nastavak postupka, rješenje o nastavku postupka dostavlja se prema odredbama članka 347. ovoga zakona.

Članak 382.

(1) Žalba protiv rješenja kojim se utvrđuje (članak 378.) ili određuje (članak 379.) prekid postupka ne zadržava ovrhu rješenja.

(2) Ako je sud na ročištu odbio prijedlog za prekid postupka i odlučio da se postupak odmah nastavi, protiv tog rješenja nije dopuštena posebna žalba.

Članak 382a.

(1) Sud će zastati s postupkom kad je to propisano zakonom.

(2) Rješenjem o zastoju postupka sud određuje vrijeme trajanja zastoja.

(3) Protiv rješenja o zastoju postupka nije dopuštena posebna žalba.

(4) Sud nastavlja postupak po službenoj dužnosti čim prestanu razlozi koji su izazvali zastoj postupka.

(5) Kad sud zastane s postupkom, može poduzimati samo one radnje za koje postoji opasnost od odgađanja.

(6) Zastoj postupka ne utječe na rokove za poduzimanje parničnih radnji.

Članak 382b.

(1) Postupak se obustavlja kad umre ili prestane postojati stranka u postupku o pravima koja ne prelaze na njezine nasljednike, odnosno pravne sljednike.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka, sud će rješenje o obustavi postupka dostaviti protivnoj stranci, te nasljednicima, odnosno pravnim sljednicima stranke nakon što oni budu utvrđeni.

(3) Sud će nasljednicima umrle stranke, na prijedlog protivne stranke ili po službenoj dužnosti, postaviti privremenog zastupnika kojem će dostaviti rješenje o obustavi postupka ako ocijeni da bi ostavinski postupak mogao dulje trajati.

(4) Rješenje o obustavi postupka doneseno iz razloga što je pravna osoba prestala postojati dostavit će se protivnoj stranci i njezinom pravnom sljedniku nakon što on bude utvrđen, a ako pravna osoba nema pravnog sljednika, sud će na prijedlog protivne stranke ili po službenoj dužnosti rješenje o obustavi postupka dostaviti pravobraniteljstvu.

(5) U rješenju o obustavi postupka sud će odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove u postupku koji je prethodno donošenju rješenja o obustavi.

(6) Na postupak o obustavi na odgovarajući način primjenjivat će se odredbe ovoga zakona o prekidu postupka.

XXIV - TROŠKOVI POSTUPKA

1. Parnični troškovi

Članak 383.

(1) Parnične troškove čine izdaci učinjeni u tijeku ili u povodu postupka.

(2) Parnični troškovi obuhvaćaju i nagradu za rad odvjetnika i drugih osoba kojima zakon priznaje pravo na nagradu.

Članak 384.

Svaka stranka prethodno sama podmiruje troškove koje je prouzročila svojim radnjama.

Članak 385.

(1) Kad stranka predloži izvođenje dokaza, dužna je po nalogu suda unaprijed položiti svotu potrebitu za podmirenje troškova koji će nastati u povodu izvođenja dokaza.

(2) Kad izvođenje dokaza predlože obje stranke, sud će odrediti da svotu potrebitu za podmirenje troškova polože obje stranke na jednake dijelove.

(3) Sud će odustati od izvođenja dokaza ako svota potrebna za podmirenje troškova ne bude položena u roku koji odredi sud.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, ako sud po službenoj dužnosti odredi izvođenje dokaza radi utvrđivanja činjenica u svezi s primjenom članka 3. stavak 2. ovoga zakona, a stranke ne polože određenu svotu, predujam troškova za izvođenje dokaza isplatit će se iz sredstava suda.

Članak 386.

(1) Stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci naknaditi troškove.

(2) Ako stranka djelomice uspije u parnici, sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka podmiruje svoje troškove ili da jedna stranka naknadi drugoj razmjerni dio troškova.

(3) Sud može odlučiti da jedna stranka naknadi sve troškove koje je druga stranka imala, ako protivna stranka nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu svoga zahtjeva, a zbog toga dijela nisu nastali posebni troškovi.

(4) Prema rezultatu dokazivanja sud će odlučiti hoće li troškove iz članka 385. stavak 4. ovoga zakona, podmiriti jedna ili obje stranke ili će ti troškovi pasti na teret troškova suda.

Članak 387.

(1) Pri odlučivanju koji će se troškovi stranci naknaditi, sud će uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni, te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući pažljivo sve okolnosti.

(2) Ako je propisana tarifa za nagrade odvjetnika ili za druge troškove, odmjerit će se takvi troškovi sukladno tarifi.

Članak 388.

Stranka je dužna neovisno o ishodu parnice naknaditi protivnoj stranci troškove koje je prouzročila svojom krivnjom ili slučajem koji se njoj dogodio.

Članak 389.

Ako nije bilo povoda za podnošenje tužbe, zbog toga što je tuženik već priznao svoju obvezu i bio je spreman ispuniti, ili zbog drugih razloga, tužitelj će naknaditi tuženiku parnične troškove.

Članak 390.

(1) Tužitelj koji povuče tužbu dužan je protivnoj stranci naknaditi parnične troškove, osim ako je povlačenje tužbe uslijedilo nakon udovoljenja zahtjevu od tuženika.

(2) Stranka koja odustane od pravnog lijeka dužna je protivnoj stranci naknaditi troškove nastale u povodu pravnoga lijeka.

Članak 391.

(1) Svaka stranka podmiruje svoje troškove ako je parnica završena sudskom nagodbom, a u nagodbi nije drukčije ugovoreno.

(2) Troškovi nagodbe koja je pokušana, ali nije uspjela, ulaze u parnične troškove.

Članak 392.

Ako u izlučnoj parnici bude prihvaćen tužbeni zahtjev za izlučenje stvari, a sud ustanovi da je tuženik kao vjerovnik u ovršnom postupku imao opravdanih razloga da smatra da ne postoje prava trećih osoba na tim stvarima, odredit će da svaka stranka podmiruje svoje troškove.

Članak 393.

(1) Suparničari podmiruju troškove na jednake dijelove.

(2) Ako postoji znatna razlika glede njihova udjela u predmetu spora, sud će prema razmjeru tog udjela odrediti koliki će dio troškova naknaditi svaki od suparničara.

(3) Suparničari koji su solidarno odgovorni u glavnoj stvari, odgovaraju solidarno i za troškove dosuđene protivnoj strani.

(4) Za troškove prouzročene posebnim parničnim radnjama pojedinih suparničara, ostali suparničari ne odgovaraju.

Članak 394.

Kad ombudsman sudjeluje u postupku kao stranka, on ima pravo na naknadu troškova prema odredbama ovoga zakona, ali ne i pravo na nagradu.

Članak 395.

Odredbe o troškovima primjenjuju se i na stranke koje zastupa javno pravobraniteljstvo. U tom slučaju troškovi postupka obuhvaćaju i iznos koji bi se stranci priznao na ime nagrade odvjetniku.

Članak 396.

(1) O naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke bez raspravljanja.

(2) Stranka je dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu. Zahtjev za naknadu troškova stranka je dužna staviti najkasnije do završetka raspravljanja koje prethodi odlučivanju o troškovima, a ako je riječ o donošenju odluke bez prethodnog raspravljanja, stranka je dužna zahtjev za naknadu troškova staviti u prijedlogu o kojem sud treba odlučiti.

(3) O zahtjevu za naknadu troškova sud će odlučiti u presudi ili rješenju kojim se završava postupak pred tim sudom.

(4) U tijeku postupka sud će posebnim rješenjem odlučiti o naknadi troškova samo kad pravo na naknadu troškova ne ovisi o odluci o glavnoj stvari.

(5) U slučaju iz članka 390. ovoga zakona, ako povlačenje tužbe ili odustanak od pravnog lijeka nisu obavljani na raspravi, zahtjev za naknadu troškova može se staviti u roku od 15 dana nakon primitka obavijesti o odustanku, odnosno povlačenju tužbe.

Članak 397.

(1) Kad sud odbaci ili odbije pravni lijek, odlučit će i o troškovima nastalim u postupku u povodu tog pravnog lijeka.

(2) Kad sud preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek ili ukine tu odluku i odbaci tužbu, odlučit će o troškovima cijeloga postupka.

(3) Kad se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci.

(4) Sud može postupiti prema odredbi stavka 3. ovoga članka i kad odluku protiv koje je podnesen pravni lijek samo djelomice ukine.

Članak 398.

Odluka o troškovima sadržana u presudi može se napadati samo žalbom na rješenje ako se istodobno ne napada i odluka o glavnoj stvari.

2. Troškovi u postupku za osiguranje dokaza

Članak 399.

(1) Troškove postupka za osiguranje dokaza podmiruje stranka koja je podnijela prijedlog za osiguranje dokaza. Ona je dužna naknaditi i troškove protivnoj stranci odnosno postavljenom privremenom zastupniku.

(2) Te troškove stranka može naknadno ostvarivati kao dio parničnih troškova, prema uspjehu u parnici.

3. Oslobođenje od plaćanja troškova postupka

Članak 400.

(1) Sud će osloboditi plaćanja troškova postupka stranku koja prema svom općem imovnom stanju ne može podmiriti te troškove bez štete za nužno uzdržavanje svoje i svoje obitelji.

(2) Oslobođenje od plaćanja troškova postupka obuhvaća oslobođenje od plaćanja pristojbi i oslobođenje od polaganja predujma za troškove svjedoka, vještaka, očevida, prijevoda i sudskih oglasa. Sud može osloboditi stranku plaćanja svih troškova ili jednog dijela troškova postupka.

Članak 401.

Pri donošenju odluke o oslobođenju od plaćanja troškova postupka sud će pozorno ocijeniti sve okolnosti, a osobito će uzeti u obzir vrijednost predmeta spora, broj osoba koje stranka uzdržava i prihode koje imaju stranka i članovi njezine obitelji.

Članak 402.

(1) Odluku o oslobođenju od plaćanja troškova postupka donosi prvostupanjski sud na prijedlog stranke.

(2) Stranka je dužna uz prijedlog podnijeti dokaze o imovnom stanju.

(3) Kad je to potrebno, sud može po službenoj dužnosti pribaviti potrebite podatke i obavijesti o imovnom stanju stranke koja traži oslobođenje, a može o tome saslušati i protivnu stranku.

(4) Protiv rješenja suda kojim se prihvaća prijedlog stranke za oslobođenje od plaćanja troškova postupka nije dopuštena žalba.

Članak 403.

Predujam za troškove od čijeg je plaćanja stranka oslobođena isplatit će se iz sredstava suda.

Članak 404.

(1) Rješenje o oslobađanju od plaćanja troškova postupka prvostupanjski sud može tijekom postupka ukinuti ako ustanovi da je stranka u stanju podmirivati troškove postupka. Tom prigodom sud će riješiti hoće li stranka u cijelosti ili djelomice naknaditi i one troškove i pristojbe od kojih je prije bila oslobođena.

(2) U prvom redu imaju se naknaditi svote isplaćene iz sredstava suda.

Članak 405.

(1) Pristojbe i troškovi isplaćeni iz sredstava suda čine dio parničnih troškova.

(2) O naknadi tih troškova od strane protivnika stranke koja je oslobođena plaćanja troškova postupka sud će odlučiti prema odredbama o naknadi troškova.

(3) Pristojbe i troškove isplaćene iz sredstava suda naplaćuje po službenoj dužnosti prvostupanjski sud od stranke koja je dužna naknaditi te troškove.

(4) Ako je protivnik stranke koja je oslobođena plaćanja troškova postupka odlukom suda obvezan naknaditi parnične troškove, a ustanovi se da on nije u stanju te troškove platiti, sud može naknadno odrediti da troškove iz stavka 1. ovoga članka plati u cijelosti ili djelomice stranka koja je oslobođena plaćanja troškova postupka iz onog što joj je dosuđeno. Time se ne dira u pravo te stranke da za ono što je platila traži naknadu od protivnika.

XXV - NEPOŠTIVANJE SUDA

Članak 406.

Sud će tijekom postupka kazniti novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM stranku, zakonskoga zastupnika, punomoćnika ili umješaka koji su svojim parničnim radnjama teže zlorabili prava priznata ovim zakonom.

Članak 407.

(1) Novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM sud će kazniti osobu koja u podnesku vrijeđa sud, stranku ili drugoga sudionika u postupku.

(2) Ako osoba koja sudjeluje u postupku ili osoba koja je kao slušatelj nazočna raspravi vrijeđa sud ili druge sudionike u postupku, ometa rad ili se ne pokorava naredbama suda za održavanje reda, sud će je opomenuti. Ako opomena bude bezuspješna, sud će opomenutu osobu udaljiti iz sudnice ili kazniti novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM, a može je i udaljiti i kazniti novčanom kaznom.

(3) Ako stranka bude udaljena iz sudnice, ročište će se održati i bez njezine nazočnosti.

(4) Ako iz sudnice bude udaljen punomoćnik, sud će na zahtjev stranke odložiti ročište, a ako stranka nije nazočna na ročištu, sud će uvijek odložiti ročište i obavijestiti stranku da je njezin punomoćnik udaljen s ročišta zbog narušavanja reda.

(5) Kad sud kazni novčanom kaznom ili udalji iz sudnice odvjetnika ili odvjetničkog pripravnika kao punomoćnika, obavijestit će o tome odvjetničku komoru.

Članak 408.

(1) Sud će novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM kazniti punomoćnika za primanje pismena koji protivno odredbi članka 352. stavak 7. ovoga zakona ne obavijesti sud o promjeni adrese.

(2) Sud će na zahtjev stranke narediti punomoćniku za primanje pismena da naknadi troškove koje je prouzročio neopravdanom nedostavom obavijesti o promjeni adrese.

Članak 409.

(1) Osobu koja neutemeljeno odbije primiti pismeno, te osobu koja na koji drugi način ometa dostavu pismena, svjesno onemogućujući ili otežavajući primjenu odredaba ovoga zakona o dostavi, sud će kazniti novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM.

(2) Sud će na zahtjev stranke narediti osobi iz stavka 1. ovoga članka, da naknadi troškove što ih je svojim ponašanjem opisanim u stavku 1. ovoga članka prouzročila.

Članak 410.

(1) Ako svjedok koji je uredno pozvan ne dođe, a izostanak ne opravda ili se bez odobrenja ili opravdanog razloga udalji s mjesta gdje treba biti saslušan, sud će narediti da se prisilno dovede i podmiri troškove dovođenja i kazniti ga novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM.

(2) Ako svjedok dođe i nakon što je upozoren na posljedice uskrati svjedočenje ili odgovor na pojedino pitanje, a sud ocijeni da su razlozi uskraćivanja

neopravdani, kaznit će ga novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM, a ako i nakon toga odbije svjedočiti, može ga zatvoriti. Zatvor traje sve dok svjedok ne pristane svjedočiti ili dok njegovo saslušanje ne postane nepotrebno, ali najduže 15 dana.

(3) Sud će na zahtjev stranke narediti svjedoku da naknadi troškove što ih je uzrokovao svojim neopravdanim izostankom odnosno neopravdanim odbijanjem da svjedoči.

(4) Ako svjedok naknadno opravda svoj izostanak sud će opozvati svoje rješenje o kazni, a može svjedoka sasvim ili djelomice osloboditi naknade troškova. Sud može opozvati svoje rješenje o kazni i kad svjedok naknadno pristane svjedočiti.

Članak 411.

(1) Sud će novčanom kaznom od 100 do 1.000 KM kazniti vještaka koji ne dostavi nalaz i mišljenje u ostavljenom roku ili ne dođe na ročište iako je uredno pozvan, a izostanak ne opravda.

(2) Sud će novčanom kaznom iz stavka 1. ovoga članka, kazniti i vještaka koji bez opravdanog razloga odbije vještačiti.

(3) Sud će na zahtjev stranke narediti vještaku da naknadi troškove što ih je prouzročio svojom neopravdanom nedostavom nalaza i mišljenja, neopravdanim izostankom, odnosno neopravdanim odbijanjem da vještači.

(4) Rješenje o kazni sud može opozvati uz uvjete iz članka 410. stavak 4. ovoga zakona.

(5) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na tumače.

Članak 412.

Ako osoba koja je novčano kažnjena prema odredbama ovoga zakona ne plati tu kaznu u određenom roku, ona će se zamijeniti kaznom zatvora, čije trajanje odmjerava sud razmjerno visini izrečene kazne sukladno odredbama Kaznenog zakona, ali koje ne može biti duže od 15 dana.

Članak 413.

(1) Žalba protiv rješenja iz čl. 406., 407., članka 408. stavak 1., članka 410. stavak 1. i članka 411. stavak 1. ovoga zakona, ne odlaže ovrhu rješenja.

(2) Žalba protiv rješenja iz članka 410. stavak 2. i članka 411. stavak 2. ne zadržava ovrhu rješenja, osim ako se u toj žalbi pobija i odluka suda kojom nisu prihvaćeni razlozi svjedoka za uskraćivanje svjedočenja ili odgovora na pojedino pitanje, odnosno razlozi vještaka za uskraćivanje vještačenja.

XXVI - PRAVNA POMOĆ

Članak 414.

(1) Sudovi u Federaciji dužni su u parničnom postupku pružati pravnu pomoć svim sudovima u Bosni i Hercegovini.

(2) Ako zamoljeni sud nije nadležan obaviti radnju za koju je zamoljen, ustupit će zamolbu nadležnom sudu, odnosno drugom tijelu vlasti i o tome obavijestiti sud od

koga je primio zamolbu, a ako mu nadležni sud, odnosno tijelo vlasti nije poznato, vratit će zamolbu sudu koji je podnio zamolbu.

(3) Ako u jednom mjestu postoji više sudova stvarno nadležnih za davanje pravne pomoći, zamolba za davanje pravne pomoći može se podnijeti bilo kojem od tih sudova.

Članak 415.

(1) Sudovi će pružiti pravnu pomoć inozemnim sudovima u slučajevima predviđenim međunarodnim ugovorom, kao i kad postoji uzajamnost u pružanju pravne pomoći. U slučaju sumnje o postojanju uzajamnosti objašnjenje daje Federalno ministarstvo pravde.

(2) Sud će uskratiti pravnu pomoć inozemnom sudu ako se traži ovrha radnje koja je protivna javnom poretku Bosne i Hercegovine, odnosno Federacije. U takvom će slučaju sud nadležan za davanje pravne pomoći po službenoj dužnosti dostaviti predmet Vrhovnom sudu Federacije, radi donošenja konačne odluke.

(3) Odredbe članka 414. st. 2. i 3. ovoga zakona, važe i za postupanje s zamolbom inozemnog suda.

Članak 416.

Sudovi ukazuju pravnu pomoć inozemnim sudovima na način predviđen u domaćem zakonu. Radnja koja je predmet molbe inozemnog suda može se obaviti i na način koji zahtijeva inozemni sud, ako takav postupak nije protivan javnom poretku Bosne i Hercegovine, odnosno Federacije.

Članak 417.

Ako međunarodnim ugovorom nije što drugo određeno, sudovi će uzimati u postupak zamolbe za pravnu pomoć inozemnih sudova samo ako su zamolba i prilozi sastavljeni na jeziku u službenoj upotrebi u Federaciji, ili ako je priložen ovjereni prijevod na tom jeziku.

Članak 418.

Ako međunarodnim ugovorom nije što drugo određeno, molbe sudova iz Federacije za pravnu pomoć dostavljaju se inozemnim sudovima diplomatskim putem preko tijela uprave nadležnog za vanjske poslove Bosne i Hercegovine. Molbe i prilozi moraju biti sastavljeni na jeziku zamoljene države ili uz njih mora biti priložen njihov ovjereni prijevod na tom jeziku.

Dio peti

POSEBNI POSTUPCI

XXVII - POSTUPAK U PARNICAMA IZ RADNIH ODNOSA

Članak 419.

Ako u glavi XXVII ovoga zakona, ne postoje posebne odredbe, u parnicama iz radnih odnosa primjenjivat će se ostale odredbe ovoga zakona.

Članak 420.

U postupku u parnicama iz radnih odnosa, a osobito pri određivanju rokova i ročišta, sud će uvijek obraćati osobitu pozornost na potrebu žurnog rješavanja radnih sporova.

Članak 421.

Sud će u presudi kojom nalaže obavljanje koje činidbe odrediti rok od 15 dana za njezinu ovrhu.

Članak 422.

Rok za podnošenje žalbe na presudu odnosno rješenje iz radnih odnosa je 15 dana.

XXVIII - POSTUPAK U PARNICAMA ZBOG SMETANJA POSJEDA

Članak 423.

Ako u glavi XXVIII ovoga zakona, ne postoje posebne odredbe, u parnicama zbog smetanja posjeda primjenjivat će se ostale odredbe ovoga zakona.

Članak 424.

Pri određivanju rokova i ročišta u svezi tužbi zbog smetanja posjeda sud će uvijek obraćati osobitu pozornost na potrebu žurnog rješavanja prema prirodi svakoga pojedinog slučaja. Pri tome, sud može odrediti i rokove kraće od onih predviđenih odredbama ovoga zakona o redovitom postupku.

Članak 425.

Raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničit će se samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. Isključeno je raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

Članak 426.

(1) Rok za udovoljenje dužnostima koje su naložene strankama sud će odrediti prema okolnostima pojedinog slučaja.

(2) Rok za podnošenje žalbe jest 15 dana.

(3) U iznimnim okolnostima sud može odlučiti da žalba ne zadržava ovrhu rješenja.

(4) Protiv rješenja donesenih u parnicama zbog smetanja posjeda revizija nije dopuštena.

Članak 427.

Tužitelj gubi pravo da u ovršnom postupku zahtijeva ovrhu rješenja kojim se tuženiku po tužbi zbog smetanja posjeda nalaže obavljanje određene radnje, ako nije zahtijevao ovrhu u roku od 60 dana nakon proteka roka koji je rješenjem određen za obavljanje te radnje.

XXIX - POSTUPAK U SPOROVIMA MALE VRIJEDNOSTI

Članak 428.

Ako u glavi XXIX ovoga zakona, ne postoje posebne odredbe, u postupku u sporovima male vrijednosti primjenjivat će se ostale odredbe ovoga zakona.

Članak 429.

(1) Sporovi male vrijednosti, u smislu odredaba ovoga zakona, jesu sporovi u kojima se tužbeni zahtjev odnosi na tražbinu u novcu koja ne prelazi svotu od 5.000 KM.

(2) Sporovima male vrijednosti smatraju se i sporovi u kojima se tužbeni zahtjev ne odnosi na tražbinu u novcu, a tužitelj je u tužbi naveo da pristaje da umjesto udovoljenja određenom zahtjevu primi određenu novčanu svotu koja ne prelazi svotu iz stavka 1. ovoga članka (članak 321. stavak 1.).

(3) Sporovima male vrijednosti smatraju se i sporovi u kojima predmet tužbenog zahtjeva nije novčana svota, već predaja pokretnine čija vrijednost, koju je tužitelj u tužbi naveo, ne prelazi svotu iz stavka 1. ovoga članka. (članak 321. stavak 2.).

Članak 430.

Ne smatraju se sporovima male vrijednosti, u smislu odredaba ovoga zakona, sporovi o nekretninama, sporovi iz radnih odnosa i sporovi zbog smetanja posjeda.

Članak 431.

(1) U postupku u sporovima male vrijednosti dopuštena je posebna žalba samo protiv rješenja kojim se završava postupak.

(2) Ostala rješenja protiv kojih je po ovom zakonu dopuštena žalba mogu se pobijati samo žalbom protiv odluke kojom se postupak završava.

(3) Rješenja iz stavka 2. ovoga članka ne dostavljaju se strankama već se objavljuju na ročištu.

Članak 432.

(1) Ako tužitelj preinači tužbeni zahtjev tako da vrijednost predmeta spora prelazi iznos od 5.000 KM, postupak će se dovršiti prema odredbama ovoga zakona o redovitom postupku.

(2) Ako tužitelj do zaključenja glavne rasprave koja se vodi prema odredbama ovog zakona o redovitom postupku smanji tužbeni zahtjev tako da više ne prelazi svotu od 5.000 KM daljnji postupak provest će se prema odredbama ovoga zakona o postupku u sporovima male vrijednosti.

Članak 433.

(1) Presuda ili rješenje kojim se završava spor male vrijednosti može se pobijati samo zbog povrede odredaba parničnoga postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

(2) U presudi odnosno rješenju iz stavka 1. ovoga članka, sud je dužan navesti razloge iz kojih se može izjaviti žalba.

(3) Protiv prvostupanjske presude odnosno rješenja iz stavka 1. ovoga članka, stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana.

(4) U postupku u sporovima male vrijednosti, rok iz članka 179. stavak 2. i članka 192. stavak 1. ovoga zakona, je 15 dana.

XXX - POSTUPAK PRED IZBRANIM SUDOM

Članak 434.

Stranke se mogu sporazumjeti da rješavanje spora povjere izbranom sudu, osim ako se radi o zahtjevu kojim stranke ne mogu raspolagati u smislu članka 3. stavak 2. ovoga zakona.

Članak 435.

(1) Ugovor o izbranom sudu može se sklopiti glede određenog spora i glede budućih sporova koji mogu proizaći iz određenog pravnog odnosa. Ugovor o izbranom sudu pravovaljan je samo ako je sklopljen u pisanom obliku i ako su ga potpisale sve stranke.

(2) Ugovor o izbranom sudu sklopljen je u pismenom obliku i kada je sklopljen razmjenom pisama, brzojava, teleksa ili drugih telekomunikacijskih sredstava koja omogućuju pisani dokaz o sklopljenom ugovoru.

(3) Ugovor o izbranom sudu sklopljen je u pismenom obliku i kada je sklopljen razmjenom tužbe u kojoj tužitelj navodi postojanje tog ugovora i odgovora na tužbu u kojem tuženik to ne osporava.

(4) Ugovor o izbranom sudu može se dokazivati samo ispravama.

Članak 436.

Ugovor o izbranom sudu pravovaljano je sklopljen i kad je odredba o nadležnosti izbranog suda sadržana u općim uvjetima za sklapanje pravnog posla.

Članak 437.

(1) Broj sudaca izbranog suda mora biti neparan.

(2) Ako ugovorom stranaka nije određen broj sudaca, svaka stranka postavlja po jednog suca, a oni biraju predsjednika.

Članak 438.

(1) Ako su stranke za rješavanje određenog spora ugovorile nadležnost izbranog suda, sud kojemu je podnesena tužba u istom sporu i među istim strankama, na prigovor tuženika oglasit će se nenadležnim, ukinuti provedene radnje u postupku i odbaciti tužbu.

(2) Prigovor iz stavka 1. ovoga članka, tuženik može staviti najkasnije u odgovoru na tužbu.

Članak 439.

(1) Stranku koja na temelju ugovora o izbranom sudu treba postaviti suca može pozvati protivna stranka da u roku od 15 dana obavi to postavljanje i da je o tome obavijesti.

(2) Poziv prema stavku 1. ovoga članka pravovaljan je samo ako je stranka koja ga upućuje postavila svog suca i o tome obavijestila protivnu stranku.

(3) Kad na temelju ugovora o izbranom sudu postavljanje izbranog suca treba obaviti treća osoba, svaka stranka može uputiti poziv iz stavka 2. ovoga članka toj osobi.

(4) Osoba koja je pozvana da postavi suca izbranog suda vezana je za postavljanje koje je obavljeno čim je to postavljanje priopćeno protivniku, odnosno jednoj od stranaka.

Članak 440.

(1) Ako sudac izbranog suda ne bude na vrijeme postavljen, a iz ugovora ne proizlazi što drugo, suca će na prijedlog stranke postaviti sud.

(2) Ako se izbrani suci ne mogu složiti o izboru predsjednika, a iz ugovora ne proizlazi što drugo, predsjednika će na prijedlog svakog izbranog suca ili stranke, postaviti sud.

(3) Za postavljanje izbranog suca, odnosno predsjednika izbranog suda, nadležan je sud koji bi za spor bio nadležan u prvom stupnju da nije sklopljen ugovor o izbranom sudu.

(4) Protiv rješenja suda nije dopuštena žalba.

(5) Stranka koja se ne želi koristiti ovlaštenjem iz stavka 1. ili stavka 2. ovoga članka može tužbom zahtijevati da sud nadležan za postavljanje proglaši prestanak važenja ugovora o izbranom sudu.

Članak 441.

(1) Osim slučaja iz članka 440. ovoga zakona, svaka stranka može tužbom zahtijevati da sud proglaši prestanak važenja ugovora o izbranom sudu:

1) ako se stranke ne mogu složiti o izboru sudaca koje one zajednički trebaju postaviti;

2) ako osoba koja je u samom ugovoru o izbranom sudu postavljena za suca izbranog suda neće ili ne može obnašati tu dužnost.

(2) O zahtjevu odlučuje sud predviđen u članku 440. stavak 3. ovoga zakona.

(3) Na ročište za raspravljanje o zahtjevu sud će pozvati stranke.

Članak 442.

(1) Sudac izbranog suda dužan je izuzeti se kad postoje razlozi za izuzeće iz članka 357. ovoga zakona. Iz istih razloga mogu stranke zahtijevati izuzeće suca izbranog suda.

(2) Stranka koja je sama ili zajedno s protivnom strankom postavila izbranog suca može zahtijevati njegovo izuzeće samo ako je razlog za izuzeće nastao ili je stranka za njega saznala nakon što je sudac postavljen.

(3) Ako se stranke nisu drukčije sporazumjele, o izuzeću odlučuje sud predviđen u članku 440. stavak 3. ovoga zakona.

Članak 443.

Ako se stranke nisu drukčije sporazumjele, suci izbranog suda odredit će postupak pred izbranim sudom.

Članak 444.

(1) Prema svjedocima, strankama i drugim osobama koje sudjeluju u postupku, izbrani sud ne može upotrijebiti prisilna sredstva niti izricati kazne.

(2) Izbrani sud može zatražiti od suda mjesno nadležnog za davanje pravne pomoći da se pred njim izvedu pojedini dokazi koji se pred izbranim sudom ne mogu izvesti.

(3) Na postupak za izvođenje dokaza primjenjivat će se odredbe ovoga zakona o izvođenju dokaza pred zamoljenim sudom.

Članak 445.

Izbrani sud može donijeti presudu po pravičnosti samo ako su mu stranke dale takvu ovlast.

Članak 446.

(1) Kad se izbrani sud sastoji od više od jednog izbranog suca, presuda se donosi većinom glasova, ako u ugovoru o izbranom sudu nije drukčije određeno.

(2) Ako se ne može postići potrebna većina glasova, izbrani sud je dužan o tome obavijestiti stranke.

(3) Ako se za slučaj iz stavka 2. ovoga članka stranke nisu drukčije sporazumjele, svaka od stranaka može tužbom zahtijevati da sud predviđen u članku 440. stavak 3. ovoga zakona, izrekne prestanak važenja ugovora o izbranom sudu.

Članak 447.

(1) Presuda izbranog suda mora biti obrazložena, ako stranke nisu što drugo ugovorile.

(2) Izvornik presude i sve prijepise potpisuju svi izbrani suci. Presuda važi i kad koji sudac uskrati da je potpiše ako je presudu potpisala većina sudaca i na presudi ustanovila to uskraćivanje potpisa.

(3) Strankama se dostavljaju prijepisi presude preko suda predviđenog u članku 440. stavak 3. ovoga zakona.

Članak 448.

Izvornik presude i potvrde o obavljenoj dostavi čuvaju se kod suda predviđenog u članku 440. st. 3. ovoga zakona.

Članak 449.

(1) Presuda izbranog suda ima prema strankama snagu pravomoćne presude, ako ugovorom nije predviđena mogućnost pobijanja presude pred izbranim sudom višega stupnja.

(2) Na zahtjev stranke sud predviđen u članku 440. stavak 3. ovoga zakona, stavit će na prijepisu presude potvrdu o pravomoćnosti i ovršnosti.

Članak 450.

(1) Presuda izbranog suda može se poništiti po tužbi stranke.

(2) Za rješavanje o tužbi nadležan je sud predviđen u članku 440. stavak 3. ovoga zakona.

Članak 451.

Poništaj presude izbranog suda može se zahtijevati:

1) ako uopće nije sklopljen ugovor o izbranom sudu ili ako taj ugovor nije pravovaljan;

2) ako je glede sastava izbranog suda ili glede odlučivanja povrijeđena koja odredba ovoga zakona ili ugovora o izbranom sudu;

- 3) ako presuda nije obrazložena prema članku 447. stavak 1. ovoga zakona ili ako izvornik i prijepisi presude nisu potpisani na način određen u članku 447. stavak 2. ovoga zakona;
- 4) ako je izbrani sud prekoračio granicu svoga zadatka;
- 5) ako je izreka presude nerazumljiva ili je sama sebi proturječna;
- 6) ako je presuda izbranog suda u protivnosti s Ustavom Bosne i Hercegovine ili Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine;
- 7) ako postoji koji od razloga za ponavljanje postupka iz članka 255. ovoga zakona.

Članak 452.

(1) Tužba za poništaj presude izbranog suda može se podnijeti nadležnom sudu u roku od 30 dana.

(2) Ako se poništaj presude zahtijeva iz razloga navedenih u članku 451. toč. 1. do 6. ovoga zakona, rok za tužbu se računa od dana kada je presuda dostavljena stranci, a ako je stranka za razlog saznala kasnije, rok se računa od dana saznanja.

(3) Glede računanja roka, kad se poništaj zahtijeva iz razloga navedenog u članku 451. točka 7. ovoga zakona, primjenjivat će se odgovarajuće odredbe članka 257. st. 1. i 2. ovoga zakona.

(4) Nakon proteka jedne godine od pravomoćnosti presude izbranog suda ne može se zahtijevati poništaj presude.

Članak 453.

Stranke se ne mogu sporazumno odreći primjene odredaba članka 442. st. 1. i 2., članka 447. st. 2. i 3. i čl. 450. do 452. ovoga zakona.

XXXa. - TUŽBA ZA ZAŠTITU KOLEKTIVNIH INTERESA

Članak 453a.

(1) Udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su utemeljene sukladno zakonu, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu, kad je takva ovlast posebnim zakonom izričito predviđena i uz uvjete predviđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određene djelatnosti ili uopće radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povređuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava.

(2) Interesi iz stavka 1. ovoga članka mogu biti interesi koji se tiču čovjekove okoline i životne sredine, zatim moralni, etnički, potrošački, antidiskriminacijski i drugi interesi, koji su zakonom zajamčeni i koji moraju biti teže povrijeđeni ili ozbiljno ugroženi djelatnošću, odnosno uopće postupanjem osobe protiv koje se tužba podnosi.

(3) U parnicama po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa primjenjivat će se ostale odredbe ovoga zakona, ukoliko ovim člankom i čl. od 453b. do 453h. ovoga zakona ne postoji posebna odredba.

(4) Ukoliko je nekim posebnim zakonom, kojim je propisano pravo na podnošenje tužbe za zaštitu kolektivnih interesa, predviđeno nešto drugo, odredbe ovoga članka i čl. od 453b. do 453h. ovoga zakona neće se primjenjivati.

Članak 453b.

(1) Podnositelj tužbe iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona može, ako posebnim zakonom nije drukčije propisano, zatražiti:

- 1) da se utvrdi da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti;
- 2) da se zabrani poduzimanje radnji kojima se povređuju ili ugrožavaju interesi ili prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti, uključujući i korištenje određenih ugovornih odredaba ili poslovne prakse;
- 3) da se tuženiku naloži poduzimanje radnji radi otklanjanja nastalih ili mogućih općih štetnih posljedica nastalih nedopuštenim postupanjem tuženika, uključujući i uspostavu prijašnjeg stanja ili stanja koje će po mogućnosti najviše odgovarati tom stanju ili stanju u kojem moguća povreda zaštićenih kolektivnih interesa ili prava ne bi mogla nastupiti;
- 4) da se presuda kojom će biti prihvaćen neki od zahtjeva iz toč. od 1. do 3. ovoga stavka objavi na trošak tuženika u medijima.

(2) Postupanja tuženika iz stavka 1. točka 1. ovoga članka, kojima mogu biti povrijeđeni ili ugroženi interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti, mogu biti i donošenje određenih pravila o uvjetima i načinu obavljanja djelatnosti tuženika ili odgovarajuća njegova praksa, izgradnja određenih objekata, propuštanje ugradnje propisanih zaštitnih ili drugih uređaja, imisije i drugo.

Članak 453c.

Fizičke i pravne osobe mogu se, u posebnim parnicama za naknadu štete, pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona, da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom slučaju sud će biti vezan uz ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

Članak 453d.

U postupku koji je pokrenut određenom tužbom iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona mogu se kao umješači s položajem jedinstvenog suparničara na strani tužitelja, ako se on s time usuglasi, umiješati i drugi ovlašteni podnositelji takve tužbe. U taj postupak mogu se umiješati kao umješači i fizičke i pravne osobe radi zaštite čijih je kolektivnih interesa tužba iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona podnesena.

Članak 453e.

O tužbi iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona u prvom stupnju odlučuje sud opće mjesne mjerodavnosti za

tuženika ili mjesta na kojem je počinjena radnja kojom se povređuju kolektivni interesi ili prava radi zaštite kojih je ta tužba podnesena, ako posebnim propisom nije drukčije određeno.

Članak 453f.

U presudi kojom prihvaća zahtjev iz tužbe iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona, sud može odlučiti da žalba ne zadržava izvršenje ili odrediti kraći rok od propisanog za ispunjenje činidbi koje su naložene tužbom.

Članak 453g.

(1) Prije pokretanja ili tijekom postupka pokrenutog tužbom iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona sud može, na prijedlog tužitelja, odrediti sudske mjere osiguranja predviđene ovim zakonom, ako tužitelj učini vjerojatnim:

- 1) da je tuženik postupao na način kojim je povrijedio ili ozbiljno ugrozio kolektivne interese ili prava, čija se zaštita tužbom traži i
- 2) da je određivanje mjere potrebno radi otklanjanja opasnosti nastupanja nenadoknadive štete ili sprječavanja nasilja.

(2) Sudskom mjerom osiguranja iz stavka 1. ovoga članka može se zatražiti od suda da privremeno utvrdi pravila po kojima će tuženik u obavljanju svoje djelatnosti postupiti, sukladno zatraženoj izmjeni, odnosno dopunom njegovih pravila ili prakse.

Članak 453h.

(1) Fizička ili pravna osoba koja obavlja određenu djelatnost u svezi s kojom osobe ovlaštene za podnošenje tužbe iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona iznose tvrdnje da se njome povređuju ili ugrožavaju kolektivni interesi ili prava osoba koje je taj podnositelj ovlašten štiti takvom tužbom, ovlaštena je podnijeti tužbu kojom će zatražiti da se utvrdi da određenim postupanjem, uključujući i propuštanjima, ne povređuje, odnosno da ne ugrožava te kolektivne interese ili prava, odnosno da ih ne povređuje ili ugrožava na nedopušten način. Tužitelj u toj parnici može zatražiti da osobi ovlaštenoj za podnošenje tužbe iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona zabrani određeno ponašanje, naročito određeno istupanje u javnosti, naknadu štete te objavu presude na trošak tuženika u sredstvima javnog informiranja.

(2) Tužbom iz stavka 1. ovoga članka tužitelj može obuhvatiti kao tužene i osobe koje su ovlaštene zastupati ovlaštenika za podnošenje tužbe iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona ili su članovi njegovih tijela, ali može i bitne članove koji u njegovo ime istupaju u javnosti.

(3) Tužitelj iz stavka 1. ovoga članka može zahtjeve iz st. 1. i 2. ovoga članka istaknuti i protutužbom u parnici pokrenutoj protiv njega tužbom iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona.

(4) Tužitelj iz stavka 1. ovoga članka može zatražiti da se podnositelj tužbe iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona i osobe koje su ga ovlaštene zastupati osude na naknadu posebne štete čiju visinu će sud utvrditi po slobodnoj ocjeni ako se pokaže da je tužba iz članka 453a. stavak 1. ovoga zakona bila očito neutemeljena i da su vođenjem parnice u povodu te tužbe, a naročito njezinim praćenjem u

sredstvima javnoga informiranja, teže povrijeđeni ugled i poslovni interesi toga tužitelja.

Dio šesti

XXXI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 454.

(1) Ako je prije dana stupanja na snagu ovoga zakona započet postupak pred prvostupajnskim sudom, daljnji postupak provest će se prema odredbama ovoga zakona.

(2) U predmetima iz stavka 1. ovoga članka u kojima je već zakazano pripremno ročište ili ročište za glavnu raspravu, ali rasprava još uvijek nije otvorena, sud će opozvati svoje rješenje o određivanju ročišta i o tome obavijestiti stranke, a tuženika pozvati da dostavi odgovor na tužbu sukladno odredbama ovoga zakona.

(3) U predmetima iz stavka 1. ovoga članka u kojima je već otvorena glavna rasprava, sud je dužan na prvom sljedećem ročištu za glavnu raspravu provesti sve radnje koje bi prema odredbama ovoga zakona bio dužan provesti na pripremnom ročištu. Održavanje tog ročišta imat će, glede prava i obveza stranaka, sve pravne posljedice koje, prema odredbama ovoga zakona, ima održavanje pripremnoga ročišta.

(4) Sud će upozoriti stranke u postupku da nakon održavanja ročišta iz stavka 3. ovoga članka neće moći poduzimati radnje za koje je odredbama ovoga zakona predviđeno da se mogu poduzeti najkasnije do zaključenja pripremnoga ročišta.

Članak 455.

U predmetima u kojima je do dana stupanja na snagu ovoga zakona nastupilo mirovanje postupka, istekom mirovanja nastupaju pravne posljedice iz članka 201. stavak 3. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH" br. 42/98 i 3/99).

Članak 456.

(1) Ako je prije stupanja na snagu ovoga zakona donesena prvostupajnska odluka kojom se postupak pred prvostupajnskim sudom završava, daljnji postupak provest će se prema dosadašnjim propisima.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, u postupku po pravnim lijekovima u predmetima u kojima je donesena prvostupajnska odluka prije stupanja na snagu ovoga zakona, umjesto odredaba čl. 344. do 346., čl. 351. do 355. i čl. 377. do 379. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH" br. 42/98 i 3/99) primjenjivat će se odredbe čl. 217. do 220., čl. 227. do 229. i čl. 249. do 251. ovoga zakona.

(3) Ako nakon stupanja na snagu ovoga zakona bude ukinuta prvostupajnska odluka iz stavka 1. ovoga članka, daljnji postupak provest će se prema ovom zakonu.

Članak 457.

Odredbe članka 86. ovoga zakona počet će se primjenjivati nakon stupanja na snagu posebnog zakona kojim se uređuje postupak medijacije.

Članak 458.

(1) Do dana donošenja posebnog zakona sudovi će u parničnom postupku primjenjivati odredbe čl. 46. do 68. i čl. 79. do 101. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 43/82 i 72/82) preuzetog Uredbom sa zakonskom snagom o preuzimanju i primjenjivanju saveznih zakona koji se u Bosni i Hercegovini primjenjuju kao republički propisi ("Službeni list R BiH" broj 2/92).

(2) U odredbama članka navedenih u stavku 1. ovoga članka riječi: "Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija" zamjenjuju se riječima "Bosna i Hercegovina" u odgovarajućem padežu.

Članak 459.

Danom stupanja na snagu ovoga zakona prestaje važiti Zakon o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH" br. 42/98 i 3/99), osim odredaba čl. 404. do 424. tog zakona, koje će se nastaviti primjenjivati do donošenja posebnog zakona.

Članak 460.

U razdoblju od tri mjeseca nakon stupanja na snagu ovoga zakona, rokovi iz članka 75. stavak 4., članka 94. stavak 2. i članka 217. stavak 3. ovoga zakona, mogu se iznimno produžiti za najduže 30 dana, ako, s obzirom na postojeći raspored ročišta svakog pojedinačnog suca, zakazivanje ročišta u navedenim rokovima ne bi bilo moguće.

Članak 461.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
--, v. r.

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
--, v. r.

Samostalni članak

Zakona o izmjeni

Zakona o parničnom postupku

("Službene novine FBiH", 19/2006)

Članak 2.

Ovaj Zakon stupa na snagu osnog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH", a primjenjivat će se u svim predmetima u kojima nije donesena pravomoćna presuda.

Samostalni članak

Zakona o izmjenama i dopunama

Zakona o parničnom postupku

("Službene novine FBiH", 98/2015)

Članak 106.

(1) Postupci u predmetima u kojima do dana stupanja na snagu ovoga zakona ne bude donesena prvostupanjska odluka suda provest će se prema odredbama ovoga zakona.

(2) Postupci u predmetima u kojima do dana stupanja na snagu ovoga zakona bude donesena prvostupanjska odluka suda provest će se prema ranije važećim odredbama ovoga zakona.